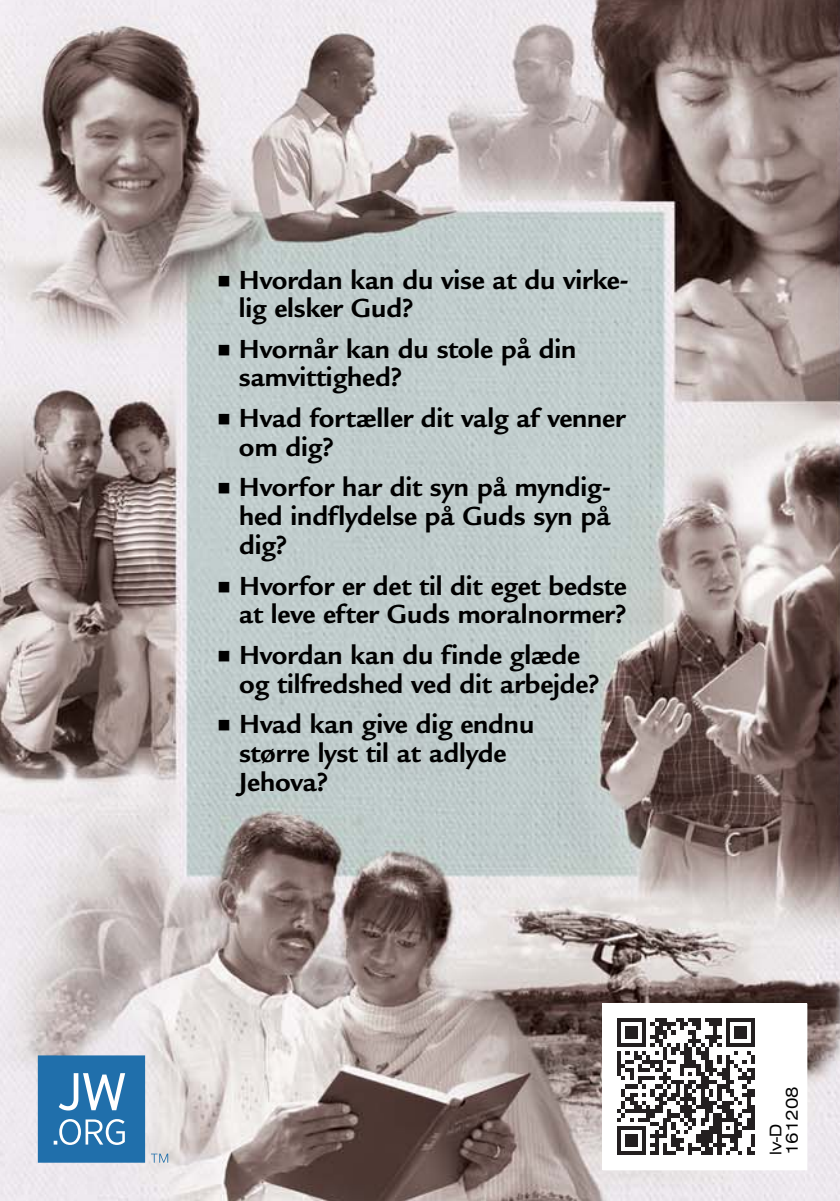

**'BEVAR JER SELV I
GUDS
KÆRLIGHED'**

-
- Hvordan kan du vise at du virkelig elsker Gud?
  - Hvornår kan du stole på din samvittighed?
  - Hvad fortæller dit valg af venner om dig?
  - Hvorfor har dit syn på myndighed indflydelse på Guds syn på dig?
  - Hvorfor er det til dit eget bedste at leve efter Guds moralnormer?
  - Hvordan kan du finde glæde og tilfredshed ved dit arbejde?
  - Hvad kan give dig endnu større lyst til at adlyde Jehova?

JW
.ORG

TM

lv-D
161208

'BEVAR JER SELV I GUDS KÆRLIGHED'

DENNE BOG TILHØRER

Fotos: ■ Side 14: © COMSTOCK Images/age fotostock ■ Side 134: Mixa/age fotostock
■ Side 201: © bilderlounge/Tips RF/age fotostock

Denne publikation må ikke sælges. Den er udgivet i forbindelse med et globalt bibelundervisningsarbejde som finansieres af frivillige bidrag. Gå ind på www.jw.org for at give et bidrag.

Når intet andet er angivet, er bibelcitatene fra *Ny Verden-Oversættelsen af De Hellige Skrifter — Studieudgave med noter og henvisninger.*

"Keep Yourselves in God's Love"

Trykt i november 2016

Danish (Iv-D)

© 2008

Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania

Udgivere:

Jehovas Vidner

© Druck und Verlag: Wachturm Bibel- und Traktat-Gesellschaft, Selters/Ts.

Made in Germany

INDHOLD

KAPITEL	SIDE
1. „Dette er hvad kærligheden til Gud vil sige“	5
2. Hvordan kan vi bevare en god samvittighed?	14
3. Elsk dem som Gud elsker	25
4. Hvorfor skal vi respektere myndighed?	36
5. Hvordan vi kan holde os adskilt fra verden	50
6. Hvordan vi vælger god og sund underholdning	62
7. Sætter du livet lige så højt som Gud gør?	74
8. Gud elsker dem der forbliver rene	86
9. „Flygt fra utugt“	97
10. Ægteskabet – en gave fra en kærlig Gud	110
11. „Sørg for at ægteskabet holdes i ære“	121
12. Lad din tale være opbyggende	133
13. Højtider og fester som Gud er imod	144
14. Vær ærlig i alle ting	160
15. Find glæde ved dit arbejde	171
16. Stå fast over for Djævelen og hans listige anslag	183
17. 'Opbyg jer selv på jeres allerhelligste tro'	196
Tillæg	206

Til alle der elsker Jehova!

„I skal kende sandheden, og sandheden skal frigøre jer,“ sagde Jesus. (Johannes 8:32) Hvor er disse ord opmuntrende! Ja, det er muligt at kende sandheden, selv i disse kritiske „sidste dage“ hvor løgn og bedrag er så udbredt. (2 Timoteus 3:1) Kan du huske da det gik op for dig at det du lærte ud fra Guds ord, var sandheden? Var det ikke en skøn og spændende oplevelse?

Det er vigtigt at vi har en nøjagtig forståelse af sandheden og er travlt optaget af at fortælle andre om den, men det er mindst lige så vigtigt at vores levevis er i overensstemmelse med sandheden. For at den kan være det, må vi bevare os selv i Guds kærlighed. Hvad indbefatter det? En udtalelse Jesus kom med aftenen før han døde, besvarer det spørgsmål. Til sine trofaste apostle sagde han: „Hvis I holder mine bud, vil I forblive i min kærlighed, ligesom jeg har holdt Faderens bud og forbliver i hans kærlighed.“ — Johannes 15:10.

Læg mærke til at Jesus forblev i sin Fars kærlighed ved at holde hans bud. Det samme gælder os i dag. For at forblive i Guds kærlighed må vi i vores hverdag leve i overensstemmelse med sandheden. Samme aften sagde Jesus: „Når I véd dette, er I lykkelige hvis I gør det.“ — Johannes 13:17.

Vi håber inderligt at denne bog vil hjælpe dig til fortsat at leve efter sandheden og derved bevare dig selv „i Guds kærlighed“, med udsigt til evigt liv. — Judas 21.

Jehovas Vidners Styrende Råd

„Dette er hvad kærligheden til Gud vil sige“

„Dette er hvad kærligheden til Gud vil sige, at vi holder hans bud; og hans bud er ikke byrdefulde.“

– 1 JOHANNES 5:3.

ELSKER du Gud? Hvis du er i et indviet forhold til Jehova Gud, vil du helt sikkert svare ja – og det med rette! Det er kun naturligt at vi elsker ham. Vi elsker ham til gengæld for den kærlighed han viser os. Bibelen siger det på denne måde: „Vi elsker, fordi han [Jehova] elskede os først.“ – 1 Johannes 4:19.

² Jehova har taget initiativet til at vise os kærlighed. Han har givet os jorden som et smukt hjem, og han dækker vores fysiske og materielle behov. (Mattæus 5:43-48) Endnu vigtigere er det at han dækker vores åndelige behov. Han har givet os sit ord, Bibelen, og han indbyder os til at bede til ham i tillid til at han vil lytte og hjælpe os ved at give os sin hellige ånd. (Salme 65:2; Lukas 11:13) Vigtigst af alt sendte han sin dyrebare søn til jorden for at vi kunne blive genløst fra synd og død. Jehova har virkelig vist os stor kærlighed! – Johannes 3:16; Romerne 5:8.

³ Jehova ønsker at vi skal nyde gavn af hans kærlighed i al evighed. Men om det sker, kommer an på os

---

1, 2. Hvad motiverer dig til at elske Jehova Gud?

3. (a) Hvad må vi selv gøre for at forblive i Guds kærlighed? (b) Hvilket vigtigt spørgsmål bør vi overveje, og hvor kan vi finde svaret?

*Indvielse og dåb
markerer begyndelsen
på et liv hvor vi
adlyder Jehova
af kærlighed*

selv. Guds ord giver denne tilskyndelse: 'I skal bevare jer selv i Guds kærlighed,' med udsigt til evigt liv. (Judas 21) Ordene 'I skal bevare jer selv' viser at vi må gøre noget aktivt for at forblive i Guds kærlighed. Vi må reagere på hans kærlighed på konkrete måder. Et vigtigt spørgsmål vi bør overveje, er: 'Hvordan kan jeg vise Gud at jeg elsker ham?' Svaret findes i disse inspirerede ord af apostelen Johannes: „Dette er hvad kærligheden til Gud vil sige, at vi holder hans bud; og hans bud er ikke byrdefulde.“ (1 Johannes 5:3) Lad os se nærmere på betydningen af disse ord, for vi ønsker jo at vise Gud hvor højt vi elsker ham.

„DETTE ER HVAD KÆRLIGHEDEN TIL GUD VIL SIGE“

⁴ Hvad havde apostelen Johannes i tanke med ordene „kærligheden til Gud“? Han sigtede til de varme følelser vi som enkeltpersoner har for Jehova. Kan du huske hvornår kærligheden til ham begyndte at spire frem i dit hjerte?

⁵ Tænk et øjeblik over dengang du lærte sandheden om Jehova og hans hensigter at kende og begyndte at få tro. Du blev klar over at selvom du er født som en synder og derfor er fremmed for Jehova, har han gennem Kristus gjort det muligt for dig at opnå den fuldkommenhed som Adam havde mistet, og at få evigt liv. (Mattæus 20:28; Romerne 5:12, 18) Det gik op for dig hvor storslået et offer det var Jehova bragte da han sendte sin dyrebare søn for at han kunne dø til gavn for dig. Det rørte dit hjerte, og du begyndte at elske Gud fordi han har vist dig så stor kærlighed. — 1 Johannes 4:9, 10.

⁶ Med tiden blev din kærlighed til Jehova dog endnu dybere. Kærlighed er ikke blot en følelse eller et spørgsmål om ord. Sand kærlighed til Jehova indebærer mere end at sige at man elsker ham. Ligesom med tro kendes ægte kærlighed på de gerninger den fremkalder. (Jakob 2:26) Kærlighed kommer til udtryk i handlinger der glæder den man elsker. Da kærligheden til din himmelske Far, Jehova, slog rod i dit hjerte, fik du derfor lyst til at leve på en måde der glæder ham. Er du et døbt

---

4, 5. Beskriv hvordan kærligheden til Jehova begyndte at spire frem i dit hjerte.

6. Hvordan kommer ægte kærlighed til udtryk, og hvad fik din kærlighed til Gud dig til at gøre?

Jehovas vidne? Hvis du er det, er det fordi din dybe kærlighed til Jehova fik dig til at træffe den vigtigste beslutning i dit liv. Du indviede dig til ham for at gøre hans vilje, og du symboliserede din indvielse ved at lade dig døbe. (Romerne 14:7, 8) At holde dette højtidelige løfte til Jehova indebærer at man gør det som apostelen Johannes derefter nævner.

„VI HOLDER HANS BUD“

⁷ Johannes forklarer hvad kærligheden til Gud vil sige: „Vi holder hans bud.“ Hvad er Guds bud? Gud giver os mange specifikke påbud gennem sit ord, Bibelen. Han forbyder for eksempel drukkenskab, utugt, afgudsdyrkelse, tyveri og løgn. (1 Korinther 5:11; 6:18; 10:14; Efeserne 4:28; Kolossenserne 3:9) At holde Guds bud indebærer at man lever i overensstemmelse med Bibelens klare moralnormer.

⁸ For at glæde Jehova må vi dog gøre mere end blot at adlyde de direkte påbud han har givet os. Jehova har ikke begrænset vores frihed ved at opstille love angående hvert eneste aspekt af vores liv. I hverdagen kan vi derfor komme ud for mange situationer som Bibelen ikke giver nogen specifik vejledning om. Hvordan kan vi i sådanne tilfælde vide hvad der glæder Jehova? Bibelen viser klart hvordan han ser på tingene. Gennem vores studium af den lærer vi hvad Jehova elsker, og hvad han hader. (Salme 97:10; Ordsprogene 6:16-19) Vi bliver klar over hvilke holdninger og handlinger han

---

7. Hvad er nogle af Guds bud, og hvad indebærer det at holde dem?
8, 9. Hvordan kan vi i situationer hvor der ikke er nogen udtrykkelig lov i Bibelen som siger hvad vi skal gøre, vide hvad der glæder Jehova? Giv et eksempel.

sætter pris på. Jo mere vi lærer Jehovas personlighed og handlemåde at kende, jo mere kan vi lade hans tankegang påvirke vores beslutninger og adfærd. Så selv i de situationer hvor der ikke er nogen udtrykkelig lov i Bibelen som siger hvad vi skal gøre, kan vi ofte „forstå hvad Jehovas vilje er“. — Efeserne 5:17.

⁹ Bibelen indeholder for eksempel ikke nogen specifik lov om at vi ikke må se film eller tv-programmer som skildrer grov vold eller kønslig umoralitet. Men skulle det virkelig være nødvendigt? Vi kender jo Jehovas syn på den slags. Hans ord siger ligeud: „Den der elsker vold, ham hader [Jehovas] sjæl.“ (Salme 11:5) Bibelen siger også: „Gud vil dømme utugtige og ægteskabsbrydere.“ (Hebræerne 13:4) Ved at tænke over disse inspirerede ord kan vi klart forstå hvad Jehovas vilje er. Derfor vælger vi ikke at se på underholdning der skildrer handlinger som Jehova hader. Vi ved at det glæder ham når vi undgår det moralske smuds verden præsenterer som harmløs underholdning.*

¹⁰ Hvad er den primære grund til at vi holder Guds bud? Hvorfor ønsker vi hver eneste dag at leve i overensstemmelse med det vi ved Gud synes om? Det er ikke kun for at undgå straf eller de skadelige konsekvenser som de der ignorerer Guds vilje, erfarer. (Galaterne 6:7) Nej, vi betragter dét at adlyde Jehova som en lejlighed til at vise ham vores kærlighed. Ligesom et barn er ivrigt efter at få sin fars godkendelse, sådan ønsker vi

---

* Kapitel 6 i denne bog kommer ind på hvordan vi kan vælge god og sund underholdning.

10, 11. Hvorfor vælger vi at være lydige mod Jehova, og hvad slags lydighed viser vi ham?

at blive godkendt af Jehova. (Salme 5:12) Han er vores Far, og vi elsker ham. Der er intet der giver os større glæde og tilfredshed end at vide at vi lever på en måde som fører til „Jehovas godkendelse“. — Ordsprogene 12:2.

¹¹ Det er derfor vi adlyder Jehova villigt og betingelsesløst, ikke modstræbende.* Vi er ikke kun lydige når det passer os, eller når det er let at være det, men vi er tværtimod 'lydige af hjertet'. (Romerne 6:17) Vi føler ligesom salmisten der skrev: „Jeg vil holde af dine bud, som jeg elsker.“ (Salme 119:47) Ja, vi *elsker* at adlyde Jehova og erkender at han fortjener — og kræver — vores fulde og ubetingede lydighed. (5 Mosebog 12:32) Vi ønsker at han kan sige det samme om os som Bibelen siger om Noa. Om denne trofaste patriark, der viste Jehova sin kærlighed ved at være lydige i mange årtier, siger Bibelen: „Noa [gjorde] ganske som Gud havde påbudt ham. Sådan gjorde han.“ — 1 Mosebog 6:22.

¹² Hvordan føler Jehova det når vi villigt adlyder ham? Hans ord siger at det 'fryder hans hjerte'. (Ordsprogene 27:11) Kan det virkelig passe at vores lydighed kan glæde universets suveræne Herre? Ja — og med god grund! Jehova har skabt os med en fri vilje. Det betyder at vi har frihed til selv at træffe valg; vi kan vælge om vi vil adlyde ham, eller om vi ikke vil. (5 Mosebog 30:15, 16, 19, 20) Når vi villigt vælger at adlyde vores

---

* Selv de onde engle kan modstræbende adlyde Gud. Da Jesus gav dæmoner ordre til at forlade nogle de havde besat, blev disse dæmoner tvunget til at anerkende hans myndighed og at adlyde, selvom det var mod deres vilje. — Markus 1:27; 5:7-13.

himmelske Far, Jehova, og gør det fordi vi af hjertet elsker ham, behager vi ham og er til stor glæde for ham. (Ordsprogene 11:20) Derved vælger vi også den bedste livsform.

„HANS BUD ER IKKE BYRDEFULDE“

¹³ Apostelen Johannes giver os denne forsikring angående Jehovas krav: „Hans bud er ikke byrdefulde.“ Det græske ord for 'byrdefuld' i Første Johannesbrev 5:3 betyder ordret 'tung'.* En anden oversættelse lyder: „Hans Bud er ikke tyngende.“ (Seidelin) Jehovas krav er ikke urimelige eller tyngende. Det er muligt for os ufuldkomne mennesker at adlyde hans love.

¹⁴ Man kan illustrere det på følgende måde. En af dine nære venner som skal flytte, beder dig om at hjælpe ham. Der er mange kasser som skal transporteres. Nogle af dem kan let bæres af én person, mens andre er så tunge at der skal to til at løfte dem. Din ven udvælger de kasser du skal flytte. Ville han bede dig om at løfte nogle af de kasser som han ved er for tunge for dig? Nej. Han ønsker ikke at du skal komme til skade ved at prøve at løfte dem alene. Vores kærlige Gud beder os heller ikke om at holde nogle bud som er for vanskelige at følge. (5 Mosebog 30:11-14) Han ville aldrig bede os om at bære sådanne tunge byrder. Jehova kender

---

* I Mattæus 23:4 benyttes det græske ord til at beskrive de „tunge byrder“ – udførlige regler og menneskeskabte traditioner – som de skriftlærde og farisæerne pålagde det jævne folk. Det samme ord er i Apostelgerninger 20:29 gengivet med „undertrykkende“ og bruges om de hensynsløse frafaldne som vers 30 siger ville „fremføre fordrejede ting“ og søge at vildlede andre.

13, 14. Hvorfor kan det siges at Guds 'bud ikke er byrdefulde', og hvordan kan det illustreres?

vores begrænsninger, for „han ved hvordan vi er dannet, husker at vi er støv“. — Salme 103:14.

¹⁵ Jehovas bud er langt fra byrdefulde; de er tværtimod til bedste for os. (Esajas 48:17) Moses kunne derfor sige til israelitterne i fortiden: „Jehova [gav] os påbud om at følge alle disse forordninger, altid at frygte Jehova vor Gud *til vort bedste*, for at vi kunne blive i live, som vi er i dag.“ (5 Mosebog 6:24) Også vi kan have tillid til at Jehova giver os sine love fordi han har vores bedste — vores evige velfærd — på sinde. Hvordan skulle det kunne være anderledes? Jehova Gud sidder inde med ubegrænset visdom. (Romerne 11:33) Han ved derfor hvad der er bedst for os. Jehova er også den personificerede kærlighed. (1 Johannes 4:8) Alt hvad han siger og gør, er ledet af kærlighed, som er selve indbegrebet af hans natur. Det er også kærlighed som er grundlaget for alle de bud han pålægger sine tjenere.

¹⁶ Det vil ikke sige at det altid er let at adlyde Gud. Vi må kæmpe mod påvirkningen fra denne moralsk fordærvede verden, som „ligger i den ondes magt“. (1 Johannes 5:19) Vi har også vores egen ufuldkommenhed at slås med, for på grund af den har vi tendens til at overtræde Guds love. (Romerne 7:21-25) Men vores kærlighed til Gud kan hjælpe os til at vinde denne kamp. Han velsigner dem der ønsker at vise deres kærlighed til ham ved at være lydige. Han giver sin hellige ånd til „dem der adlyder ham som deres hersker“. (Apostelgerninger 5:32) Og denne ånd frembringer god frugt hos os — smukke egenskaber som kan hjælpe os til at leve et liv der er kendetegnet af lydighed. — Galaterne 5:22, 23.

---

15. Hvorfor kan vi have tillid til at Jehovas bud er til bedste for os?

16. Hvorfor kan vi være lydige mod Gud trods denne fordærvede verdens indflydelse og vores egne ufuldkomne tilbøjeligheder?

¹⁷ Ved hjælp af denne bog vil vi se på nogle af Jehovas principper og moralnormer og hvad Bibelen i øvrigt siger om hvad der er hans vilje. I den forbindelse er der nogle vigtige ting vi må have i tanke. Vi skal huske at Jehova ikke tvinger os til at adlyde hans love og principper; han vil gerne have at vi adlyder ham villigt og af hjertet. Vi må ikke glemme at Jehova beder os om at leve på en måde som er til stor gavn for os selv allerede nu, og som kan føre til at vi får evigt liv. Lad os desuden betragte vores helhjertede lydighed som det den er – en særlig mulighed for at vise Jehova hvor højt vi elsker ham.

¹⁸ Som en hjælp til at skelne mellem hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert, har Jehova i sin kærlighed udstyret os med en samvittighed. Men for at vores samvittighed kan være en pålidelig vejleder, må den oplæres. Dette vil blive behandlet i det næste kapitel.

-
- 17, 18. (a) Hvad vil vi se på i denne bog, og hvad bør vi have i tanke?
(b) Hvad vil blive behandlet i det næste kapitel?

HVAD VIL DU SVARE?

- Hvilken slags lydighed forventer Jehova af sine tilbedere, og hvorfor er det til vores eget bedste? – 5 Mosebog 5:28-33.
- Hvor stor betydning har det for Jehova at vi er lydige mod ham? – 1 Samuel 15:22, 23.
- Hvad kan vi lære af Jesu indstilling til det at adlyde Gud? – Johannes 8:29.
- Hvorfor er det kun ret og rimeligt at vi adlyder Jehova? – Åbenbaringen 4:11.

Hvordan kan vi bevare en god samvittighed?

„Bevar en god samvittighed.“ – 1 PETER 3:16.

EN SØMAND navigerer sit skib gennem bølgerne på et vidtstrakt hav; en vandringsmand går kilometer efter kilometer gennem en ødemark; en pilot manøvrerer sit fly oppe over et skylag der strækker sig fra den ene horisont til den anden. Hvad har disse personer tilfælles? Jo, de ville alle have store problemer hvis ikke de havde et kompas – især hvis de ikke havde adgang til andre tekniske hjælpemidler.

² Et kompas er et forholdsvis enkelt instrument. Det består som regel blot af en skive med en magnetnål der peger mod nord. Et kompas som fungerer rigtigt, kan være livreddende, især hvis det bruges sammen med et nøjagtigt kort. I visse henseender kan et kompas sammenlignes med en kostbar gave som Jehova har givet os, nemlig samvittigheden. (Jakob 1:17) Havde vi ikke en samvittighed, ville vi være

1, 2. Hvorfor er et kompas et meget vigtigt instrument, og hvordan kan det sammenlignes med samvittigheden?

håbløst fortabt. Hvis vi bruger samvittigheden rigtigt, kan den hjælpe os til at komme ind på den rette vej i livet og holde os på den. Lad os se nærmere på hvad samvittigheden er, og hvordan den fungerer. Derefter vil vi komme ind på følgende tre punkter: (1) Hvordan samvittigheden kan oplæres, (2) hvorfor vi bør tage hensyn til andres samvittighed, og (3) hvordan en god samvittighed er til gavn for os.

HVAD SAMVITTIGHEDEN ER, OG HVORDAN DEN FUNGERER

³ Det græske ord der i Bibelen er oversat med „samvittighed“, betyder ordret „med-viden, det at vide noget med sig selv“. I modsætning til alle andre jordiske skabninger har vi af Gud fået evnen til at være os selv bevidst. Vi kan så at sige stoppe op og betragte os selv og bedømme vores egen moralske tilstand. Vores samvittighed kan som en indre dommer undersøge dét vi gør, de holdninger vi har, og de valg vi træffer. Den kan hjælpe os til at træffe en god afgørelse eller advare os mod at træffe en dårlig. Bagefter vil samvittigheden måske få os til at føle os godt tilpas fordi vi valgte rigtigt, eller plage os fordi vi valgte forkert.

⁴ Denne medfødte egenskab var nedlagt i mennesket lige fra begyndelsen. Adam og Eva havde en samvittighed. Det fremgår af at de følte skam efter at de havde syndet. (1 Mosebog 3:7, 8) Men på det tidspunkt var deres dårlige samvittighed ikke til nogen gavn for dem. De havde nemlig med fuldt overlæg ignoreret Guds lov. Ved at gøre det valgte de forsættigt at gøre oprør mod Jehova Gud og dermed blive hans fjender. Som fuldkomne mennesker vidste de hvad det var de gjorde, og der var ingen vej tilbage.

⁵ I modsætning til Adam og Eva har mange ufuldkomne

---

3. Hvad er den ordrette betydning af det græske ord for „samvittighed“, og hvilken enestående evne hos mennesket sigter det til?

4, 5. (a) Hvordan ved vi at Adam og Eva havde en samvittighed, og hvad medførte det at de ignorerede Guds lov? (b) Hvordan virkede samvittigheden hos to trofaste mænd i førkristen tid?

mennesker lyttet til samvittighedens stemme. For eksempel kunne den trofaste Job sige: „Jeg står fast på min ret, jeg slipper den ikke, mit hjerte laster mig ikke for en eneste af mine dage.“* (Job 27:6, den danske autoriserede oversættelse) Job var en meget samvittighedsfuld mand. Han lyttede til sin samvittighed og lod sig lede af den. Han kunne derfor med stor tilfredshed sige at hans samvittighed ikke lastede ham for noget, at den ikke plagede ham med skam- og skyldfølelse. Læg så mærke til hvordan samvittigheden virkede i Davids tilfælde. Ved en lejlighed viste han respektløshed over for kong Saul, Jehovas salvede konge, og først 'bagefter slog hans hjerte ham'. (1 Samuel 24:5) Dette voldsomme samvittighedsnag var til gavn for David, for det lærte ham at undgå at være respektløs fremover.

⁶ Er det kun Jehovas tjenere der har fået den gave som samvittigheden er? Læg mærke til apostelen Paulus' inspirerede ord: „Når som helst folk fra nationerne, som ikke har loven, af natur gør det loven siger, er disse, skønt de ikke har loven, deres egen lov. De viser jo at lovens indhold er skrevet i deres hjerter, idet deres samvittighed vidner med, og der mellem deres egne tanker indbyrdes føres anklage eller også forsvar.“ (Romerne 2:14, 15) Selv nogle der overhovedet ikke kender Jehovas love, kan føle sig tilskyndet af denne indre stemme til at følge bibelske principper.

⁷ Samvittigheden kan dog en gang imellem være misvisende. Hvis et kompas anbringes i nærheden af en magnet, kan nålen blive påvirket af den og pege i en anden retning

---

* Der findes ikke et specifikt ord for „samvittighed“ i De Hebraiske Skrifter. Men tanken om en samvittighed fornemmes tydeligt i eksempler som dette. Ordet „hjerte“ sigter sædvanligvis til det indre menneske. I tilfælde som dette sigter ordet „hjerte“ øjensynlig til en bestemt del af det indre menneske, nemlig samvittigheden. I De Kristne Græske Skrifter forekommer det græske ord der på dansk oftest oversættes med „samvittighed“, 30 gange.

-
6. Hvad viser at samvittigheden er en gave til alle mennesker?
  7. Hvorfor kan samvittigheden af og til være misvisende?

end mod nord. Og hvis man bruger et sådant kompas uden at have et nøjagtigt kort, vil det ikke være til megen hjælp. På samme måde kan vores samvittighed lede os i en forkert retning hvis den i særlig grad er blevet påvirket af vores hjertes selviske ønsker. Og hvis vi følger samvittigheden uden at gøre brug af Guds ords pålidelige vejledning, vil vi i mange vigtige spørgsmål ikke kunne skelne mellem ret og uret. For at vores samvittighed kan fungere rigtigt, må vi lade os lede af Jehovas hellige ånd. Paulus skrev: „Min samvittighed vidner sammen med mig i hellig ånd.“ (Romerne 9:1) Men hvordan kan vi sikre os at vores samvittighed er i harmoni med Jehovas hellige ånd? Det er et spørgsmål om oplæring.

HVORDAN SAMVITTIGHEDEN KAN OPLÆRES

⁸ Hvordan træffer du afgørelser på grundlag af din samvittighed? Nogle gør det tilsyneladende ved at vende blikket indad og finde ud af hvad de selv føler er rigtigt. Derefter siger de til sig selv: 'Det her generer slet ikke min samvittighed.' Men vores hjertes ønsker og tilbøjeligheder kan øve en stærk indflydelse på os og påvirke vores samvittighed. Bibelen siger: „Hjertet er mere forræderisk end noget andet, og desperat. Hvem kender det?“ (Jeremias 17:9) Det vigtigste vi må have i tanke når vi skal træffe afgørelser, er derfor ikke hvad vi selv føler er rigtigt, men hvad Jehova Gud synes om.*

---

* Bibelen viser at det ikke altid er nok at man selv føler man har en ren samvittighed. For eksempel sagde Paulus: „Jeg er mig . . . intet bevidst. Dog, derved er jeg ikke kendt retfærdig, men den der bedømmer mig er Jehova.“ (1 Korinther 4:4) Selv nogle der forfølger de kristne, sådan som Paulus engang gjorde, gør det måske med en ren samvittighed fordi de tror at det er noget Gud godkender. Det er meget vigtigt at vores samvittighed også er ren i Guds øjne. — Apostelgerninger 23:1; 2 Timoteus 1:3.

---

8. (a) Hvordan kan vores hjerte påvirke vores samvittighed, og hvad er det vigtigste at have i tanke når vi skal træffe afgørelser? (b) Hvorfor er det ikke altid nok at vi selv føler vi har en ren samvittighed? (Se fodnoten).

⁹ Hvis vi træffer en afgørelse der er solidt baseret på vores oplærte samvittighed, vil den afspejle guds frygt, ikke vores personlige ønsker. Det var den trofaste landshøvding Nehemias et godt eksempel på. Han havde ret til at opkræve visse skatter og afgifter fra folket i Jerusalem, men det lod han være med. Hvorfor? Fordi han absolut ikke ønskede at mishage Jehova ved at undertrykke hans folk. Han sagde: „Af frygt for Gud handlede jeg ikke således.“ (Nehemias 5:15) Det er yderst vigtigt at vi har oprigtig guds frygt, det vil sige at vi virkelig af hjertet er bange for at mishage vores himmelske Far. En sådan frygt vil motivere os til at søge vejledning i hans ord når vi skal træffe afgørelser.

¹⁰ Tag for eksempel det at drikke alkohol. Mange af os står over for spørgsmålet om vi vil nyde alkoholiske drikke eller ej når vi er sammen med andre selskabeligt. Her kommer oplæringen af vores samvittighed ind i billedet. Hvilke bibelske principper gør sig gældende i dette spørgsmål? Bibelen fordømmer ikke at man nyder alkohol med måde. Den priser Jehova for at have givet os vinen som en gave. (Salme 104:14, 15) Bibelen fordømmer dog drikkeri og sviregilder. (Lukas 21:34; Romerne 13:13) Den sidestiller desuden drukenskab med andre meget alvorlige synder, som for eksempel utugt og ægteskabsbrud.* — 1 Korinther 6:9, 10.

¹¹ En kristens samvittighed bliver oplært og skærpet ved hjælp af sådanne principper. Så når vi skal afgøre om vi vil nyde alkohol ved en sammenkomst, kan vi stille os selv

---

* Det skal nævnes at det ifølge mange læger ikke er muligt for alkoholikere at drikke mådeholdent. For alkoholikere betyder 'mådehold' at de slet ikke må drikke.

---

9. Hvad er guds frygt, og hvordan kan den påvirke vores samvittighed?

10, 11. Hvilke bibelske principper er relevante i forbindelse med at drikke alkohol, og hvordan kan vi få Guds hjælp til at anvende disse principper?

spørgsmål som: 'Hvilken slags sammenkomst er der tale om? Er der en fare for at den går over gevind og udvikler sig til et 'sviregilde'? Hvordan har jeg det selv med alkohol? Længes jeg efter at få noget at drikke? Er jeg afhængig af det? Drikker jeg for at ændre mit humør og opføre mig anderledes? Har jeg den nødvendige selvbeherskelse til ikke at drikke for meget?' Foruden at tænke over de bibelske principper og de spørgsmål de rejser, bør vi bede Jehova vejlede os. (Salme 139:23, 24) Ved at gøre det anmoder vi ham om at lede os med sin hellige ånd. Vi opøver også vores samvittighed så den kommer i harmoni med Guds principper. Men der er også en anden faktor vi må tage i betragtning når vi skal træffe afgørelser.

HVORFOR BØR VI TAGE HENSYN TIL ANDRES SAMVITTIGHED?

¹² Somme tider kan man måske blive lidt overrasket over hvor meget samvittigheden varierer fra den ene kristne til den anden. En synes måske at en bestemt praksis eller skik er anstødelig; en anden har ikke noget imod den. Nogle kan for eksempel godt lide at tage sig et glas vin eller lignende når de hygger sig sammen med nogle venner en aften; andre bryder sig ikke om at gøre det. Hvad er grunden til at kristne kan se så forskelligt på tingene, og hvorfor er det noget vi bør tage hensyn til?

¹³ Der er mange årsager til at vi har forskellige holdninger. En af dem kan være vores baggrund. For eksempel er nogle meget bevidste om en svaghed som de har kæmpet med før i tiden – og måske ikke altid med held. (1 Kongebog 8:38, 39) Hvis problemet var alkoholmisbrug, vil en sådan persons samvittighed ofte være særlig følsom i forbindelse med det spørgsmål. Hvis vedkommende kommer på

12, 13. Hvilke grunde kan der være til at samvittigheden varierer fra den ene kristne til den anden, og hvordan skal vi gribe sådanne forskelle an?

besøg hos dig, vil hans samvittighed måske med god grund få ham til at sige nej tak til alkoholiske drikke. Vil du blive fornærmet? Vil du nøde ham til at drikke? Nej. Uanset om du kender begrundelserne for hans afslag eller ej – grunde som han måske ønsker at holde for sig selv ved den lejlighed – vil din broderkærlighed få dig til at vise hensyn.

¹⁴ Apostelen Paulus lagde mærke til at der ofte var stor forskel på hvordan samvittigheden reagerede hos de kristne i det første århundrede. Dengang havde nogle kristne store betænkeligheder med hensyn til visse fødevarer som var blevet ofret til afguder. (1 Korinther 10:25) Paulus havde ingen samvittighedsmæssige skrupler ved at spise sådanne fødevarer der senere blev solgt på torvet. For ham betød afguder ingenting; de kunne aldrig eje mad som Jehova er ophavsmand til, og som derfor tilhører ham. Men Paulus var opmærksom på at andre så anderledes på det. Nogle havde måske været dybt involveret i afgudsdyrkelse før de blev kristne. Alt hvad der havde det mindste med afgudsdyrkelse at gøre, virkede derfor frastødende på dem. Hvilket råd gav Paulus?

¹⁵ Han sagde: „Vi som er stærke er skyldige at bære deres svagheder som ikke er stærke, og ikke være os selv til behag. For heller ikke Messias var sig selv til behag.“ (Romerne 15:1, 3) Hans ræsonnement var at vi må tage mere hensyn til vores brødre end til os selv, ligesom Messias gjorde. Andetsteds i Bibelen sagde Paulus at han hellere ville afholde sig helt fra at spise kød end at bringe en elsket broder – et får som Kristus har ofret sit liv for – til snublen og fald. – 1 Korinther 8:13; 10:23, 24, 31-33.

¹⁶ De der har en mere restriktiv samvittighed, bør til gen-

14, 15. Hvilket spørgsmål reagerede samvittigheden hos nogle kristne i det første århundrede forskelligt på, og hvad anbefalede Paulus?

16. Hvorfor må de der har en mere restriktiv samvittighed, undgå at dømme dem hvis samvittighed reagerer anderledes?

En bibeloplært samvittighed kan hjælpe dig til at afgøre om du vil drikke alkohol eller ej

gæld ikke være kritiske over for andre og kræve at alle har det samme syn i forbindelse med samvittighedsspørgsmål som de har. (Romerne 14:10) Samvittigheden skal bruges til at vejlede og bedømme os selv, ikke andre. Husk hvad Jesus sagde: „Hold op med at dømme, for at I ikke skal blive dømt.“ (Mattæus 7:1) Ingen i menigheden ønsker at skabe splid på grund af samvittighedsspørgsmål, men ønsker i stedet at fremme kærligheden og enheden og at virke opbyggende på hinanden, ikke nedbrydende. — Romerne 14:19.

HVORDAN EN GOD SAMVITTIGHED ER TIL GAVN FOR OS

¹⁷ Apostelen Peter skrev: „Bevar en god samvittighed.“ (1 Peter 3:16) En samvittighed der er ren i Jehova Guds

---

17. Hvad er der sket med manges samvittighed i dag?

*En god samvittighed kan lede os på vores rejse gennem livet
og giver os en indre fred og dyb glæde*

øjne, er en uvurderlig gave. Mange i dag har ikke en sådan samvittighed. Paulus nævnte at nogle kunne være „mærkede i deres samvittighed som med et brændejern“. (1 Timoteus 4:2) Kød der er blevet brændt med et brændejern, er arret og følelsesløst. Mange har en samvittighed som rent faktisk er død. Den er så 'arret' og ufølsom at den ikke længere advarer dem, protesterer eller giver dem skyldfølelse. I dag synes mange kun at være glade for at de er sluppet af med følelser som skam og samvittighedsnag.

¹⁸ I virkeligheden opstår skyldfølelse ofte fordi samvittigheden prøver at fortælle os at vi har gjort noget forkert.

18, 19. (a) Hvordan kan skyldfølelse gavne os? (b) Hvad kan vi gøre hvis vores samvittighed bliver ved med at fordømme os for tidligere synder som vi har angret?

Når sådanne følelser får en synder til at ændre sind, kan han få tilgivelse for selv de værste overtrædelser. For eksempel gjorde kong David sig skyldig i nogle alvorlige synder, men han blev tilgivet, hovedsagelig fordi han angrede oprigtigt. Hans had til det forkerte han havde gjort, og hans faste beslutning om at adlyde Jehovas love fremover gav ham mulighed for selv at erfare at Jehova „er god og rede til at tilgive“. (Salme 51:1-19; 86:5) Men hvad nu hvis man bliver ved med at være stærkt plaget af skam- eller skyldfølelse efter at man har ændret sind og er blevet tilgivet?

¹⁹ Nogle gange kan samvittigheden være overdrevent fordømmende og plage synderen med skyldfølelse længe efter at denne følelse har tjent sit formål. Hvis vi kommer ud for det, må vi forsikre vores selvbekrejdende hjerte om at Jehova er større end alle menneskelige følelser. Vi må tro på og tage imod hans kærlighed og tilgivelse, sådan som vi jo tilskynder andre til at gøre. (1 Johannes 3:19, 20) En ren samvittighed giver én en indre fred og ro og en dyb glæde som er en sjældenhed i vore dages verden. Mange der engang har begået en alvorlig synd, har oplevet denne befriende følelse og kan nu tjene Jehova med en god samvittighed. — 1 Korinther 6:11.

²⁰ Denne bog er udarbejdet for at hjælpe dig til at få en sådan dyb glæde og bevare en god samvittighed i den urolige tid der er tilbage for Satans ordning. Bogen kan naturligvis ikke komme ind på alle de love og principper i Bibelen som du bør tænke over og anvende i hverdagens forskellige situationer. Den opstiller heller ikke sort-hvide regler i samvittighedsspørgsmål. Formålet med denne bog er at hjælpe dig til at oplære og skærpe din samvittighed ved at undersøge hvordan du kan anvende Jehovas ord i

---

20, 21. (a) Hvad er formålet med denne bog? (b) Hvilken frihed har vi som kristne, men hvordan skal vi bruge den?

dit liv. I modsætning til Moseloven tilskynder „Messias' lov“ os til i højere grad at lade os lede af principper og vores samvittighed end af skrevne love. (Galaterne 6:2) Jehova giver derved de kristne meget stor frihed. Hans ord minder os dog om at vi aldrig må bruge denne frihed som „et dække for slethed“. (1 Peter 2:16) Nej, denne frihed giver os tværtimod rig lejlighed til at vise Jehova at vi elsker ham.

²¹ Hvis du under bøn overvejer hvordan du bedst kan anvende Bibelens principper i dit liv, og derefter følger det du er nået frem til, vil du fortsætte den livsvigtige proces der begyndte da du lærte Jehova at kende. Din „opfattelsessevne“ vil blive opøvet „gennem brugen“. (Hebræerne 5:14) En bibeloplært samvittighed vil gavne dig hver eneste dag i dit liv. Den vil ligesom et kompas lede dig i den rigtige retning og hjælpe dig til at træffe afgørelser der glæder din himmelske Far. Det er en sikker måde at bevare dig selv i Guds kærlighed på.

HVAD VIL DU SVARE?

- Hvordan bør bevidstheden om at Jehova altid er opmærksom på hvad vi foretager os, påvirke vores samvittighed? – Hebræerne 4:13.
- Hvordan hjalp Josefs samvittighed ham til at modstå en fristelse? – 1 Mosebog 39:1, 2, 7-12.
- Hvorfor er en ren samvittighed en forudsætning for at vi kan nærme os Jehova? – Hebræerne 10:22.
- Hvorfor bør vi tage hensyn til samvittigheden hos dem der ikke er Jehovas Vidner? – 2 Korinther 4:1, 2.

Elsk dem som Gud elsker

„Den der vandrer med de vise bliver vís.“

— ORDSPROGENE 13:20.

VI MENNESKER er som svampe — tilbøjelige til at absorbere alt hvad vi er omgivet af. Vi har meget let ved, bevidst eller ubevidst, at tillægge os de holdninger, normer og karaktertræk som vores nære venner har.

² Bibelen nævner følgende ubestridelige sandhed: „Den der vandrer med de vise bliver vís, men den der omgås tåber går det dårligt.“ (Ordsprogene 13:20) Dette ordsprog sigter til mere end blot en overfladisk kontakt med nogen. Udtrykket „vandrer med“ indeholder tanken om et fortsat samvær.* Om verset siger et bibelsk opslagsværk: „At vandre med en person indbefatter at man nærer kærlighed til og føler sig nært knyttet til den pågældende.“ Er det ikke rigtigt at vi har en tendens til at efterligne dem vi holder af? Eftersom vi knytter os følelsesmæssigt til dem vi holder af, kan de øve en stærk indflydelse på os — i enten god eller dårlig retning.

³ For at forblive i Guds kærlighed er det yderst vigtigt at vi søger venner som vil have en god indflydelse på os. Hvordan gør vi det? Enkelt sagt ved at elske dem Gud elsker — ved at gøre hans venner til vores venner. Tænk over det. Hvilke bedre venner kunne vi få end dem der har de

---

* Det hebraiske ord der er oversat med „omgås“, er også blevet oversat med 'at ledsage' og 'at gøre sig til ven med'. — Dommerne 14:20; Ordsprogene 22:24.

1-3. (a) Hvilken ubestridelig sandhed omtales i Bibelen? (b) Hvordan kan vi vælge venner som kan påvirke os i en god retning?

egenskaber Jehova ser efter hos sine venner? Så lad os se nærmere på hvilken slags mennesker han elsker. Når vi har hans syn på tingene klart for øje, vil vi være bedre til at vælge gode venner der er opbyggende at være sammen med.

DEM SOM GUD ELSKER

⁴ Jehova er meget omhyggelig med hvem han vælger som venner. Har han ikke også ret til det? Han er jo universets suveræne Herre, og et venskab med ham er den største ære et menneske kan opnå. Hvem er det så han vælger som venner? Jehova kommer nær til dem der har fuld tillid til ham. Tag for eksempel patriarken Abraham, der var kendt for sin stærke tro. Man har svært ved at forestille sig en sværere trosprøve for en far end dét at blive bedt om at bringe sin søn som offer.* Men Bibelen siger at Abraham „så godt som ofrede Isak“, i fuld tillid til „at Gud var i stand til at oprejse ham endog fra de døde“. (Hebræerne 11:17-19) På grund af Abrahams tro og lydighed omtalte Jehova ham kærligt som „min ven“. — Esajas 41:8; Jakob 2:21-23.

⁵ Jehova vægter loyalitet og lydighed meget højt. Han elsker dem der er villige til at sætte deres loyalitet mod ham over alt andet. (2 Samuel 22:26) Som vi så i kapitel 1 i denne bog, glæder Jehova sig over dem der vælger at adlyde ham af kærlighed. I Ordsprogene 3:32 står der: „De retskafne har hans fortrolighed.“ Jehova giver dem der loyalt lever op til hans krav, en varm indbydelse til at gæ-

---

* Ved at kræve dette af Abraham gav Jehova et glimt af det offer som han ville bringe ved at ofre sin enestefødte søn. (Johannes 3:16) I Abrahams tilfælde greb Jehova ind og sørgede for at en vædder kunne ofres i stedet for Isak. — 1 Mosebog 22:1, 2, 9-13.

-
4. Hvorfor har Jehova ret til at være omhyggelig med hvem han vælger som venner, og hvorfor omtalte han Abraham som „min ven“?
  5. Hvordan betragter Jehova dem der loyalt adlyder ham?

ste hans „telt“ — at tilbede ham og frit at henvende sig til ham i bøn. — Salme 15:1-5.

⁶ Jehova elsker dem der elsker Jesus, hans enestefødte søn. Jesus sagde: „Hvis nogen elsker mig, vil han overholde mit ord, og min Fader vil elske ham, og vi vil komme til ham og tage bolig hos ham.“ (Johannes 14:23) Hvordan kan vi vise at vi elsker Jesus? Ved at holde hans bud, deriblandt buddet om at forkynde den gode nyhed og gøre disciple. (Mattæus 28:19, 20; Johannes 14:15, 21) Vi kan også vise det ved at „følge lige i hans fodspor“, altså ved at vi, så godt vi kan som ufuldkomne mennesker, prøver at efterligne ham i ord og gerning. (1 Peter 2:21) Det glæder Jehovas hjerte når nogen af kærlighed til hans søn bestræber sig for at følge Kristi eksempel.

⁷ Tro, loyalitet, lydighed og kærlighed til Jesus og hans normer er nogle af de egenskaber Jehova ser efter hos sine venner. Vi må hver især spørge os selv: 'Er det noget mine venner er kendetegnet af? Har jeg gjort Jehovas venner til mine venner?' Det vil være klogt at gøre det. Kristne der udvikler gode åndelige egenskaber og ivrigt forkynder den gode nyhed, kan påvirke os i positiv retning og støtte os i vores beslutning om at glæde Gud. — Se rammen „Hvad er en god ven?“ på side 29.

DAVID OG JONATANS VENSKAB

⁸ Bibelen indeholder mange eksempler på nogle der fik gavn af at vælge de rigtige venner. Den omtaler for eksempel venskabet mellem No'omi og hendes svigerdatter Rut, mellem de tre unge hebræere som var sammen i Babylon, og det der var mellem Paulus og Timoteus. (Rut

6. Hvordan kan vi vise at vi elsker Jesus, og hvordan betragter Jehova dem der elsker hans søn?

7. Hvorfor er det klogt at gøre Jehovas venner til vores venner?

8. Hvad gør indtryk på dig når du læser om venskabet mellem (a) No'omi og Rut? (b) de tre unge hebræere? (c) Paulus og Timoteus?

1:16; Daniel 3:17, 18; 1 Korinther 4:17; Filipperne 2:20-22)
Lad os nu fokusere på et andet enestående venskab, nemlig dét mellem David og Jonatan.

⁹ Bibelen fortæller at efter at David havde slået Goliat ihjel, „var Jonatans sjæl blevet knyttet til Davids sjæl, og Jonatan elskede ham som sin egen sjæl“. (1 Samuel 18:1) Det var begyndelsen på et ubrydeligt venskab der trods stor aldersforskel varede ved indtil Jonatan døde på slagmarken.* (2 Samuel 1:26) Hvilket grundlag hvilede dette stærke venskab på?

¹⁰ David og Jonatan var knyttet sammen ved hjælp af et åndeligt bånd, nemlig deres kærlighed til Gud og deres stærke ønske om at forblive trofaste mod ham. De satte pris på hinandens egenskaber. Jonatan var uden tvivl imponeret af den unge Davids mod og iver da han frygtløst forsvarede Jehovas navn. Og David havde helt sikkert stor respekt for den ældre Jonatan som loyalt støttede Jehovas ordening og uselvisk satte Davids interesser før sine egne. Tænk for eksempel på det der skete da David engang var langt nede fordi han måtte leve som flygtning i ørkenen for at undgå den onde kong Sauls, Jonatans fars, vrede. Som et enestående udtryk for loyalitet 'tog Jonatan af sted til David og styrkede hans hånd ved Gud'. (1 Samuel 23:16) Forestil dig hvad David må have følt da hans gode ven kom for at støtte og opmuntre ham!#

---

* David var ung, „kun en dreng“, da han dræbte Goliat, og han var omkring 30 år da Jonatan døde. (1 Samuel 17:33; 31:2; 2 Samuel 5:4) Jonatan var cirka 60 år da han døde, så han var altså omkring 30 år ældre end David.

Som det fremgår af ordene i Første Samuelsbog 23:17, nævnte Jonatan fem ting for at opmuntre David: (1) Han opfordrede David til ikke at være bange. (2) Han forsikrede David om at Sauls bestræbelser ville mislykkes. (3) Han mindede David om at han ville få kongedømmet, sådan som Gud havde lovet. (4) Han lovede David troskab. (5) Han fortalte David at selv Saul kendte til Jonatans loyalitet mod David.

¹¹ Hvad kan vi lære af eksemplet med Jonatan og David? Først og fremmest at det vigtigste man bør have tilfælles som venner, er åndelige værdier. Når vi får et nært forhold til en der har den samme tro og de samme værdinormer som os, og som også ønsker at forblive trofast

11. Hvad har eksemplet med Jonatan og David lært dig med hensyn til venskab?

HVAD ER EN GOD VEN?

Princip: „En ven viser kærlighed til hver en tid og er en broder som er født med henblik på trængselen.“ — Ordsprogene 17:17.

Spørgsmål du kan stille dig selv

- Er mine venner også venner af Jehova og Jesus? — Johannes 15:14, 16; Jakob 2:23.
- Hjælper mine venner mig til at få gode vaner? — 1 Korinther 15:33.
- Elsker mine venner mig så højt at de ville retlede mig hvis det blev nødvendigt? — Salme 141:5; Ordsprogene 27:6.
- Hvad viser min tale og adfærd om hvordan jeg er som ven? — Ordsprogene 12:18; 18:24; 1 Johannes 3:16-18.

SÅDAN FIK VI GODE VENNER

- „Engang havde jeg svært ved at få venner i menigheden. Men så opdagede jeg at det at være flittig i forkyndelsen hjalp mig til at opdyrke egenskaber som tålmodighed, udholdenhed og selvopofrende kærlighed. Efterhånden som jeg bliver bedre til at vise disse egenskaber, har andre med de samme egenskaber fået lyst til at lære mig at kende, og nu har jeg nogle rigtig gode venner.“ – Shivani.
- „Jeg bad Jehova om hjælp til at finde venner i menigheden. I lang tid følte jeg dog ikke at jeg blev bønåret. Men så kom jeg til at tænke på at jeg faktisk slet ikke selv havde gjort noget for at få venner. Jeg havde ikke taget initiativet til det. Efter at jeg er begyndt at handle i overensstemmelse med mine bønner, føler jeg virkelig at Jehova har besvaret dem.“ – Ryan.

over for Gud, kan der ske en udveksling af tanker, følelser og erfaringer som er til opmuntring og styrke for begge parter. (Romerne 1:11, 12) Sådanne åndeligsindede venner kan vi finde blandt vores trosfæller. Men vil det sige at alle som kommer til møderne i rigssalen, er godt selskab? Nej, ikke nødvendigvis.

HVORDAN VI VÆLGER NÆRE VENNER

¹² Selv inden for menigheden må vi være selektive når vi skal finde venner der kan hjælpe os til at vokse åndeligt. Bør det overraske os? Egentlig ikke. Ligesom der

---

12, 13. (a) Hvorfor må vi være selektive i vores valg af venner selv blandt trosfæller? (b) Hvilke problemer stod nogle menigheder i det første århundrede over for, og hvilke stærke advarsler fra Paulus gav det anledning til?

kan være forskel på hvor længe de enkelte frugter på et træ er om at blive modne, sådan kan nogle kristne i menigheden være længere end andre om at blive åndeligt modne. I hver menighed findes der derfor kristne som ikke er nået lige langt i deres åndelige vækst. (Hebræerne 5:12–6:3) Naturligvis er vi tålmodige og kærlige over for de nye og de svage, da vi ønsker at hjælpe dem til at vokse åndeligt. — Romerne 14:1; 15:1.

¹³ En gang imellem kan der være forhold i menigheden som kræver at vi er forsigtige med hvem vi omgås. Nogle giver sig måske af med en tvivlsom adfærd. Andre kan have en uforsonlig eller klagende indstilling. Nogle menigheder i det første århundrede oplevede lignende problemer. De fleste kristne var trofaste, men der var enkelte som havde en uret adfærd. Eftersom nogle i menigheden i Korinth ikke holdt fast ved visse kristne lærepunkter, skrev Paulus advarende til menigheden: „Bliv ikke vildledt. Dårligt selskab ødelægger gode væner.“ (1 Korinther 15:12, 33) Paulus advarede også Timoteus om at der selv blandt hans kristne trosfæller kunne være nogle der havde en forkert adfærd. Timoteus blev tilskyndet til at holde sig fri af sådanne personer og ikke at opdyrke et nært venskab med dem. — 2 Timoteus 2:20-22.

¹⁴ Hvordan kan vi anvende princippet bag Paulus' advarsler? Ved at undgå nært samvær med personer — det være sig inden for eller uden for menigheden — som kunne have en skadelig indflydelse på os. (2 Thessaloniker 3:6, 7, 14) Vi må beskytte vores forhold til Jehova. Husk at vi ligesom svampe er tilbøjelige til at absorbere vores nære venners holdninger og væremåde.

---

14. Hvordan kan vi anvende princippet bag Paulus' advarsler angående valg af venner?

Ligesom man ikke kan dyppe en svamp i eddike og forvente at den bliver fyldt med vand, kan vi heller ikke komme sammen med nogle der øver en negativ indflydelse på os, og samtidig forvente at blive fyldt med noget positivt. — 1 Korinther 5:6.

¹⁵ Heldigvis er der rigtig gode muligheder for at finde opbyggende venner blandt vores trosfæller. (Salme 133:1) Hvordan kan du finde åndeligsindede venner i menigheden? Efterhånden som du opdyrker egenskaber og en adfærd som Gud godkender, vil andre der gør det samme, uden tvivl få lyst til at lære dig at kende. Ud over det kan det være at du selv må tage nogle praktiske skridt til at opdyrke nye venskaber. (Se rammen „Sådan fik vi gode venner“ på side 30). Vær på udkig efter nogle der har de egenskaber du selv kunne tænke dig at have. Følg Bibelens vejledning om at „udvide“ din omgangskreds, eventuelt ved at opdyrke venskaber med trosfæller af en anden race, nationalitet eller kultur. (2 Korinther 6:13; 1 Peter 2:17) Lad være med kun at komme sammen med nogle på din egen alder. Husk at Jonatan var meget ældre end David. Mange ældre kan berige et venskab med deres store erfaring og visdom.

NÅR DER OPSTÅR PROBLEMER

¹⁶ Eftersom den kristne menighed består af mennesker med vidt forskellige personligheder og baggrunde, kan der af og til opstå problemer. En trosfælle kunne måske sige eller gøre noget som sårer os. (Ordsprogene

---

15. Hvad kan du gøre for at finde åndeligsindede venner i menigheden?

16, 17. Hvorfor bør vi ikke trække os tilbage fra menigheden hvis en trosfælle sårer eller skuffer os?

Vi kan finde opbyggende venner blandt vores trosfæller

12:18) Nogle gange skyldes problemerne misforståelser, uenighed eller forskelle i personlighed. Er det noget der kunne få os til at snuble og falde og holde os borte fra menigheden? Ikke hvis vi har ægte kærlighed til Jehova og til dem han elsker.

¹⁷ Som vores Skaber og den der opretholder alt liv, fortjener Jehova at vi elsker ham og viser ham fuldstændig hengivenhed. (Åbenbaringen 4:11) Den menighed han glæder sig over at benytte, fortjener også vores loyale støtte. (Hebræerne 13:17) Så hvis en trosfælle sårer eller skuffer os, trækker vi os ikke i protest tilbage fra menigheden. Hvorfor skulle vi også det? Det er jo ikke Jehova der har gjort os noget. Vores kærlighed til Jehova vil aldrig tillade os at vende ham og hans folk ryggen! – Salme 119:165.

¹⁸ Kærlighed til vores trosfæller motiverer os til at fremme freden i menigheden. Jehova forventer ikke fuldkommenhed af dem han elsker, og det bør vi heller ikke gøre. Kærligheden hjælper os til at se gennem fingre med mindre forseelser og til at huske på at vi alle er ufuldkomne og begår fejl. (Ordsprogene 17:9; 1 Peter 4:8) Den hjælper os til „frit at tilgive hinanden“. (Kolossenserne 3:13) Det er ikke altid let at følge denne vejledning. Hvis vi lader os opsluge af negative følelser, kunne vi være tilbøjelige til at bære nag og måske tænke at vores vrede vil straffe den der har forset sig mod os. Men i virkeligheden er det os selv vi skader. Hvis vi derimod vælger at tilgive når der er grundlag for det, kan det føre meget godt med sig. (Lukas 17:3, 4) Det giver os fred i sindet og hjertet, det fremmer freden i menigheden og, vigtigere endnu, det værner om vores forhold til Jehova. — Mattæus 6:14, 15; Romerne 14:19.

NÅR ET VENSKAB MÅ OPHØRE

¹⁹ Undertiden er det nødvendigt at holde op med at omgås en som har været et medlem af menigheden. Situationen opstår når nogen som har overtrådt Guds lov uden at ændre sind, bliver udelukket, eller når nogen fornægter troen ved at fremføre falsk lære eller ved at afskære sig selv fra menigheden. Guds ord siger klart at vi „skal holde op med at omgås“ sådanne.* (1 Korinther 5:11-13;

---

* Flere oplysninger om hvordan man skal forholde sig til en der er blevet udelukket, eller som har afskåret sig selv, findes på side 207-209 i tillægget.

18. (a) Hvad kan vi gøre for at fremme freden i menigheden?
 (b) Hvilke gode ting resulterer det i hvis vi tilgiver andre når der er grundlag for det?

19. Hvornår er det nødvendigt at holde op med at omgås en som har været et medlem af menigheden?

2 Johannes 9-11) Det kan være meget svært at skulle undgå nogen som vi måske har været ven med, eller som vi er i familie med. Vil vi tage et fast standpunkt og på den måde vise at vi sætter vores loyalitet mod Jehova og hans retfærdige love over alt andet? Husk at Jehova lægger stor vægt på loyalitet og lydighed.

²⁰ Den praksis at udelukke overtrædere er i virkeligheden en kærlig ordning fra Jehova. Hvordan det? At udelukke en synder som ikke har ændret sind, er et udtryk for kærlighed til Jehovas hellige navn og alt hvad hans navn står for. (1 Peter 1:15, 16) Det er også med til at beskytte menigheden. De trofaste i menigheden beskyttes mod forsætlige synderes dårlige indflydelse og kan trygt fortsætte deres tilbedelse i bevidstheden om at menigheden er en oase midt i denne onde verden. (1 Korinther 5:7; Hebræerne 12:15, 16) Den alvorlige tugt der ligger i udelukkelsen, er desuden et udtryk for kærlighed mod overtræderen selv. Det er måske lige netop dét der kan få ham eller hende til at vågne op så vedkommende kommer til fornuft og tager de skridt der er nødvendige for at vende tilbage til Jehova. — Hebræerne 12:11.

²¹ Vi kan ikke komme uden om at nære venner kan øve en stærk indflydelse på os og forme vores personlighed. Det er derfor det er så vigtigt at vi er omhyggelige med hvem vi vælger som venner. Ved at gøre Jehovas venner til vores venner og ved at elske dem han elsker, vil vi være omgivet af de bedste venner vi kan få. Deres indflydelse kan hjælpe os til at holde fast ved vores beslutning om at glæde Jehova.

20, 21. (a) Hvorfor er den praksis at udelukke overtrædere en kærlig ordning? (b) Hvorfor er det vigtigt at vi er omhyggelige i vores valg af venner?

Hvorfor skal vi respektere myndighed?

„Ær alle slags mennesker.“ — 1 PETER 2:17.

HAR du lagt mærke til hvordan små børn ofte reagerer når de bliver bedt om at gøre noget de bestemt ikke har lyst til? Deres indre kamp står tydeligt at læse i deres ansigt. De hører godt nok hvad deres mor eller far siger, og de ved at det forventes at de respekterer forældrenes myndighed. Men de har simpelt hen ikke lyst til at adlyde. Deres kamp illustrerer meget godt det vi alle føler en gang imellem.

² Det er ikke altid let for os at respektere myndighed. Har du nogle gange svært ved at respektere dem der har en vis myndighed over dig? I så fald er du ikke den eneste. Vi lever på en tid hvor der synes at være mindre respekt for myndighed end nogen sinde. Bibelen siger imidlertid at vi skal respektere dem der har myndighed over os. (Ordsprogene 24:21) Det er faktisk nødvendigt hvis vi ønsker at forblive i Guds kærlighed. Men det rejser naturligt nok nogle spørgsmål: Hvorfor er det så svært for os at respektere myndighed? Hvorfor kræver Jehova at vi gør det, og hvad kan hjælpe os til at følge dette krav? Og endelig, på hvilke måder kan vi vise respekt for myndighed?

HVORFOR DET ER SÅ SVÆRT

³ Lad os kort se på to grunde til at det kan være svært for os at respektere dem der sidder inde med myndighed.

-
- 1, 2. (a) Hvorfor må vi ofte kæmpe med os selv når det drejer sig om at respektere myndighed? (b) Hvilke spørgsmål vil vi se på?
3, 4. Hvordan opstod synd og ufuldkommenhed, og hvorfor gør vores syndige natur det svært for os at respektere myndighed?

Den første grund er at vi er ufuldkomne; den anden er at de der har myndighed over os, også er ufuldkomne. Synd og ufuldkommenhed hos mennesket opstod for længe siden, helt tilbage i Edens Have da Adam og Eva gjorde oprør mod Guds myndighed. Synden begyndte altså med oprør. Den dag i dag har vi alle en medfødt tendens til at være oprørske. — 1 Mosebog 2:15-17; 3:1-7; Salme 51:5; Romerne 5:12.

⁴ På grund af vores syndige natur stikker stolthed og hovmod let hovedet frem, mens ydmyghed er en sjælden egenskab som mange af os må arbejde hårdt på at opdyrke og bevare. Selv hvis man har tjent Gud trofast i mange år, kan man indimellem bukke under for egenrådighed og stolthed. Tag for eksempel Kora. Han havde trofast holdt sig nær til Jehovas folk gennem mange prøvelser. Men han ønskede at få større myndighed, og derfor anstiftede han skamløst et oprør mod Moses, det sagtmødigste menneske på jorden dengang. (4 Mosebog 12:3; 16:1-3) Tænk også på kong Uzija, hvis hovmod fik ham til at gå ind i Jehovas tempel og udføre et helligt hverv som var forbeholdt præsterne. (2 Krønikebog 26:16-21) Disse mænd betalte dyrt for deres oprør. Deres dårlige eksempel er imidlertid en påmindelse til os alle. Vi må kæmpe mod den stolthed som gør det svært for os at respektere myndighed.

⁵ Ufuldkomne mennesker med magt og position har også været årsag til at respekten for myndighed er blevet undergravet. Mange har været grusomme, hensynsløse og tyranniske. Menneskehedens historie er stort set én lang beretning om magtmisbrug. (Prædikerens 8:9) For eksempel var Saul en god og ydmyg mand da Jehova valgte ham til konge. Men han gav efter for hovmod og misundelse og forfulgte den trofaste David. (1 Samuel 9:20, 21; 10:20-22; 18:7-11) Senere blev David en af de bedste konger over israelitterne nogen sinde, men også han misbrugte sin magt

---

5. Hvordan har ufuldkomne mennesker misbrugt deres myndighed?

da han tog hetitten Urias' hustru og dernæst sendte hendes uskyldige mand ud i forreste linje på slagmarken for at han kunne blive dræbt. (2 Samuel 11:1-17) Ja, ufuldkommenhed gør det svært for mennesker at forvalte deres magt på en god måde. Og når de der sidder inde med magt, ikke har respekt for Jehova, går det endnu værre. Efter at have beskrevet hvordan nogle katolske paver havde iværksat omfattende forfølgelse, skrev en engelsk statsmand: „Al magt korrumperer, og total magt korrumperer totalt.“ På baggrund af alt dette kan man spørge: Hvorfor skal vi respektere myndighed?

HVORFOR SKAL VI RESPEKTERE MYNDIGHED?

⁶ De bedste grunde til at respektere myndighed har deres udspring i kærlighed — kærligheden til Jehova, vores næste og os selv. Da vi elsker Jehova højere end alt andet, ønsker vi at fryde hans hjerte. (Ordsprogene 27:11; Markus 12:29, 30) Vi ved at der lige siden oprøret i Eden er blevet rejst tvivl om hans suverænitet, hans ret til at herske over universet, og at hovedparten af menneskeheden har stillet sig på Satans side og forkastet Jehovas styre. Vi er lykkelige for at have stillet os på Jehovas side. De majestætiske ord i Åbenbaringen 4:11 taler til vores hjerte. Det står helt klart for os at Jehova er universets retmæssige Hersker! Vi støtter hans suverænitet og viser det i den måde vi lever vores liv på.

⁷ En sådan respekt indebærer at vi er lydige, men ikke kun det. Vi adlyder villigt Jehova fordi vi elsker ham. Der vil dog være tider hvor det kan være meget svært for os at være lydige. I sådanne tilfælde må vi ligesom de små børn der omtales i indledningen, lære at være føjelige. Vi husker at Jesus underordnede sig sin Fars vilje selv når det var for-

---

6, 7. (a) Hvad får vores kærlighed til Jehova os til at gøre, og hvorfor? (b) Hvad indbefatter det at være føjelig?

bundet med store vanskeligheder. „Lad ikke min men din vilje ske,“ sagde han til sin Far. — Lukas 22:42.

⁸ I dag taler Jehova selvfølgelig ikke direkte til os som enkeltpersoner, men gør det gennem sit ord og sine repræsentanter her på jorden. Derfor vil vores respekt for hans myndighed oftest komme til udtryk ved at vi respekterer dem han sætter over os eller tillader fortsat at have myndighed over os. Hvis vi træder op imod dem — for eksempel ved at nægte at tage imod deres bibelske vejledning og retledning — vil vi krænke Jehova. Da israelitterne knurrede og satte sig op imod Moses, betragtede Jehova deres oprør som rettet mod ham selv. — 4 Mosebog 14:26, 27.

⁹ Vores respekt for myndighed udspringer også af kærlighed til vores næste. Hvordan det? Forestil dig at du er soldat i en hær. Om en hærs indsats vil lykkes — om hæren overhovedet vil overleve — kan afhænge af hvorvidt den enkelte soldat adlyder, respekterer og samarbejder med alle dem der står over ham. Hvis du undergravede denne ledelsesstruktur ved at være ulydig, kunne du bringe alle dine medsoldater i fare. Det er sandt at hærene på jorden anretter store ødelæggelser i dag. Men Jehovas hære udretter kun noget godt. I Bibelen omtales Gud hundreder af gange som „Hærstyrkers Jehova“. (1 Samuel 1:3) Han er hærfører for flere forskellige mægtige åndeskabninger. Nogle gange sammenligner Jehova sine jordiske tjenere med en hær. (Salme 68:11; Ezekiel 37:1-10) Hvis vi sætter os op imod de personer Jehova har sat over os, risikerer vi så ikke at bringe vores åndelige medsoldater i fare? Når en kristen gør oprør mod de udnævnte ældste, kan det gå ud over andre i menigheden.

---

8. (a) Hvad indebærer det ofte at underlægge sig Jehovas myndighed, og hvad hjælper os til at forstå hvad Jehova føler i den forbindelse? (b) Hvordan kan vi blive bedre til at lytte til råd og tage imod tugt? (Se rammen på side 46-47).

9. Hvorfor vil kærligheden til vores næste få os til at respektere myndighed? Giv et eksempel.

En kristen far efterligner Kristi måde at bruge sin myndighed på

(1 Korinther 12:14, 25, 26) Og når et barn gør oprør, kan det gå ud over hele familien. Vi viser altså kærlighed til vores næste ved at være samarbejdsvillige og respektfulde.

¹⁰ Vi respekterer desuden myndighed fordi det er i vores egen interesse at gøre det. Når Jehova beder os om at respektere myndighed, nævner han ofte det gavnlige ved at gøre det. Til børn siger han for eksempel at de skal adlyde deres forældre for at komme til at leve længe og få et godt liv. (5 Mosebog 5:16; Efeserne 6:2, 3) Han fortæller os at vi skal respektere de ældste i menigheden fordi det vil skade os åndeligt hvis ikke vi gør det. (Hebræerne 13:7, 17) Han siger også at vi skal adlyde de verdslige myndigheder af hensyn til vores egen beskyttelse. — Romerne 13:4.

¹¹ Er det ikke rigtigt at dét at vide hvorfor vi skal respek-

---

10, 11. Hvad kunne også motivere os til at adlyde myndighed? Forklar.

tere myndighed, hjælper os til at gøre det? Lad os se nærmere på hvordan vi kan vise respekt for myndighed på tre vigtige områder.

RESPEKT I FAMILIEN

¹² Det er Jehova der har indstiftet familieordningen. Som den ordenens Gud han er, har han fastsat en ledelsesstruktur i familien så den kan fungere godt. (1 Korinther 14:33) Han har givet ægtemanden og faderen myndighed til at være familiens overhoved. Manden skal vise respekt for sit hoved, Kristus Jesus, ved at efterligne den måde han brugte sin myndighed på over for menigheden. (Efeserne 5:23) Ægtemanden må derfor ikke løbe fra sit ansvar som overhoved, men mandigt leve op til det på bedste måde. Han må heller ikke være tyrannisk eller hård, men derimod kærlig,

rimelig og venlig. Han husker at hans myndighed er relativ; den er altid underlagt Jehovas myndighed.

¹³ En hustru og mor har fået til opgave at være ægtemandens medhjælp, eller modstykke. Også hun har fået tildelt myndighed i familien – Bibelen omtaler „din moders lov“. (Ordsprogene 1:8) Denne

12. Hvilken myndighed har Jehova givet ægtemanden og faderen i familien, og hvordan kan han leve op til sit ansvar?
13. Hvordan kan en kvinde som hustru og mor udfylde sin rolle i familien på en måde der glæder Jehova?

HVIS MYNDIGHED BØR JEG UNDERLÆGGE MIG?

Princip: „Jehova er vor Dommer, Jehova er vor Lovgiver, Jehova er vor Konge.“ — Esajas 33:22.

Spørgsmål du kan stille dig selv

- Hvad ville jeg gøre hvis jeg fik besked på at gå imod Jehovas normer? — Mattæus 22:37-39; 26:52; Johannes 18:36.
- Hvad ville jeg gøre hvis jeg blev beordret til at holde op med at gøre noget Jehova har givet os befaling om? — Apostelgerninger 5:27-29; Hebræerne 10:24, 25.
- Hvad kan motivere mig til at adlyde dem der har myndighed over mig? — Romerne 13:1-4; 1 Korinther 11:3; Efeserne 6:1-3.

myndighed er dog underlagt ægtemandens. En kristen hustru viser respekt for sin mands myndighed ved at hjælpe ham til at varetage sin opgave som familieoverhoved. Hun afholder sig fra at nedgøre ham, manipulere med ham eller tilrive sig hans stilling. Hun samarbejder derimod med ham og støtter ham. Hvis han træffer afgørelser som hun ikke er enig i, vil hun respektfuldt give udtryk for hvad hun mener, alt imens hun fortsat underordner sig ham. Hvis hendes mand ikke er et af Jehovas Vidner, vil hun måske komme ud for vanskelige situationer, men hendes føjelige måde at være på kan resultere i at han begynder at søge Jehova. — 1 Peter 3:1.

¹⁴ Børn glæder Jehovas hjerte når de adlyder deres far og mor, og de er samtidig til glæde og ære for deres forældre. (Ordsprogene 10:1) I eneforsørgerfamilier må børnene følge det samme princip om lydighed og huske at deres far

eller mor kan have særlig brug for deres støtte og samarbejde. I familier hvor alle udfylder den rolle Jehova har tildelt dem hver især, vil der være stor fred og glæde. De vil desuden være til ære for Jehova, som jo er familieordningens Indstifter. — Efeserne 3:14, 15.

RESPEKT I MENIGHEDEN

¹⁵ Jehova har udnævnt sin søn til at herske over den kristne menighed. (Kolossenserne 1:13) Jesus har så givet sin „trofaste og kloge træll“ den opgave at dække det åndelige behov hos Guds folk her på jorden. (Mattæus 24:45-47) Jehovas Vidners Styrende Råd repræsenterer denne trællskare. Ligesom det var tilfældet i den kristne menighed i det første århundrede, får de ældste i dag instruktioner og vejledning fra et styrende råd, enten direkte eller gennem dets repræsentanter, som for eksempel de rejsende tilsynsmænd. Så når vi som enkeltpersoner respekterer de ældstes myndighed, adlyder vi Jehova. — Hebræerne 13:17.

¹⁶ De ældste og menighedstjenerne er ikke fuldkomne. De begår fejl ligesom alle andre. Ikke desto mindre omtales de ældste som „gaver i form af mennesker“ der kan hjælpe menigheden til at forblive åndeligt stærk. (Efeserne 4:8) De ældste er udnævnt af den hellige ånd. (Apostelgængerne 20:28) Hvordan det? I den forstand at de må opfylde de krav der er beskrevet i Guds ord, som er inspireret af den hellige ånd. (1 Timoteus 3:1-7, 12; Titus 1:5-9) Dertil kommer at de ældste som vurderer en broders kvalifikationer, beder inderligt om Jehovas hellige ånds ledelse.

¹⁷ I menigheden kan det ske at der ikke er ældste eller menighedstjenere til at tage sig af en opgave som normalt

---

15. (a) Hvordan kan vi i den kristne menighed vise at vi respekterer Jehovas myndighed? (b) Hvilke principper kan hjælpe os til at være lydige mod dem der fører an? (Se rammen på side 48-49).

16. I hvilken forstand er de ældste udnævnt af den hellige ånd?

17. Hvornår bør kristne søstre bære hovedbeklædning?

varetages af dem, som for eksempel dét at lede en samling. I disse tilfælde kan andre døbte brødre måske bruges. Hvis det ikke kan lade sig gøre, kan kvalificerede søstre tildeles sådanne opgaver. Men når en søster får en opgave som normalt tildeles en døbt broder, skal hun bære en hovedbeklædning.* (1 Korinther 11:3-10) Dette krav nedværdiger ikke kvinder, men giver dem derimod lejlighed til at vise respekt for Jehovas ledelsesordning, både i familien og i menigheden.

RESPEKT FOR DEN VERDSLIGE ØVRIGHED

¹⁸ Sande kristne følger samvittighedsfuldt de principper der omtales i Romerbrevet 13:1-7. Når man læser denne passage, kan man se at „de højere myndigheder“ der nævnes, er den verdslige øvrighed. I den tid Jehova lader disse verdslige myndigheder eksistere, udfører de nogle vigtige funktioner; blandt andet opretholder de en vis ro og orden i samfundet og stiller nødvendige tjenesteydelser til rådighed. Vi kan vise respekt for disse myndigheder ved at være loyldige. Vi betaler samvittighedsfuldt vores skat, er omhyggelige med at udfylde de formularer eller dokumenter myndighederne kræver af os, og vi adlyder enhver lov som angår os selv og vores familie, arbejde og ejendele. Men vi vil ikke underordne os de verdslige myndigheder hvis de beder os om at gøre noget i ulydighed mod Gud. I så fald svarer vi ligesom apostlene gjorde i fortiden: „Vi bør adlyde Gud som vor hersker mere end mennesker.“ – Apostelgænger 5:28, 29; se rammen „Hvis myndighed bør jeg underlægge mig?“ på side 42.

¹⁹ Vi viser også de verdslige myndigheder respekt ved den

---

* På side 209-212 i tillægget omtales nogle få praktiske måder dette princip kan anvendes på.

18, 19. (a) Hvordan vil du forklare principperne i Romerbrevet 13:1-7? (b) Hvordan viser vi respekt for de verdslige myndigheder?

måde vi opfører os på. Undertiden kommer vi måske i direkte kontakt med myndighedspersoner. Apostelen Paulus talte til herskere som kong Herodes Agrippa og landshøvdingen Festus. Selvom disse mænds livsførelse var stærkt kritisabel, var Paulus respektfuld da han henvendte sig til dem. (Apostelgerninger 26:2, 25) Uanset om den myndighedsperson vi taler med, er en magtfuld hersker eller en lokal politibetjent, bør vi efterligne Paulus' eksempel. Unge kristne der går i skole, bestræber sig for at vise en lignende respekt over for lærerne og de andre af skolens ansatte. Vi viser selvfølgelig ikke kun respekt for dem der anerkender vores tro, men også for dem der er fjendtligt indstillet over for os. Ja, folk uden for den kristne menighed bør kunne se at vi er respektfulde. — Romerne 12:17, 18; 1 Peter 3:15.

²⁰ Vi må ikke være tilbageholdende med at vise andre respekt. Apostelen Peter skrev: „Ær alle slags mennesker.“ (1 Peter 2:17) Når folk kan mærke at vi virkelig har respekt for dem, kan det gøre et dybt indtryk på dem. Respekt er jo ved at være en sjældenhed nu om dage, så at vise denne egenskab er en af de måder hvorpå vi kan adlyde følgende befaling af Jesus: „I [skal] lade jeres lys skinne for folk, så de kan se jeres gode gerninger og herliggøre jeres Fader som er i himlene.“ — Mattæus 5:16.

²¹ I denne formørkede verden bliver retsindige mennesker tiltrukket af det åndelige lys. Når vi viser respekt i familien, i menigheden og over for folk uden for den kristne menighed, kan det føre til at nogle får lyst til at vandre i lyset sammen med os. Er det ikke en dejlig tanke? Men selvom det ikke skulle ske, er én ting sikker: Når vi viser andre respekt, glæder det Jehova Gud og hjælper os til at forblive i hans kærlighed. Kan man opnå nogen bedre belønning end det?

20, 21. Hvordan kan det være til gavn for os at vise den rette respekt for myndighed?

„HØR PÅ RÅD OG TAG IMOD TUGT“

Verden i dag er gennemsyret af Satans ånd – hans op-rørske, stridbare indstilling. Bibelen omtaler ham meget passende som „herskeren over luftens myndighed“, den der står bag „den ånd som nu er virksom i u lydighedens sønner“. (Efeserne 2:2) Mange i dag ønsker slet ikke at andre skal bestemme over dem. Særgeligt nok er nogle i den kristne menighed blevet påvirket af en sådan uafhængig-hedens ånd. Det sker for eksempel at nogle afviser eller ta-ger det meget ilde op når en ældste giver dem et venligt råd om farerne ved umoralsk eller voldspræget underhold-ning. Vi må hver især følge opfordringen i Ordsprogene 19:20: „Hør på råd og tag imod tugt, så du kan blive vis i fremtiden.“

Hvad kan hjælpe os i den forbindelse? Overvej følgende tre almindelige årsager til at nogle afviser vejledning eller retledning, og læg mærke til hvad Bibelen siger om det.

- „Jeg synes ikke at vejledningen passer på mig.“ Vi fø-ler måske ikke at vejledningen er relevant for os, eller at den der gav den, kendte nok til sagen. Vores første re-aktion er måske endda at vi nedvurderer vejledningen. (Hebræerne 12:5) Da ingen af os er fuldkomne, kunne det da tænkes at det er vores egen indstilling som træn-ger til at blive justeret? (Ordsprogene 19:3) Var der *slet ikke* noget grundlag for vejledningen? Hvis der var, så bør vi fokusere på dét. Guds ord giver os dette råd: „Grib fat om tugt; slip den ikke. Værn om den, for den er dit liv.“ — Ordsprogene 4:13.
- „Jeg bryder mig ikke om den måde vejledningen blev gi-vet på.“ Det er sandt at Guds ord har en høj standard for hvordan råd og vejledning bør gives. (Galaterne 6:1)

Men Bibelen siger også: „Alle har syndet og mangler Guds herlighed.“ (Romerne 3:23) Den eneste måde vi kan få fuldkommen vejledning på, givet på den helt rigtige måde, er ved at få den fra et fuldkomment menneske. (Jakob 3:2) Eftersom Jehova bruger ufuldkomne mennesker til at vejlede os, bør vi undgå at fokusere på den måde vejledningen bliver givet på. Vi skal hellere koncentrere os om selve vejledningen og under bøn overveje hvordan vi kan følge den.

- „Han er ikke den rette til at give mig råd!“ Hvis vi mener at vi kan ignorere en vejledning fordi den som giver os den, selv har fejl, skal vi huske det der er nævnt ovenfor. Og hvis vi på grund af vores alder, erfaring eller ansvarsopgaver i menigheden føler os hævet over at få råd af andre, har vi behov for at justere vores tankegang. Kongerne i det gamle Israel havde et stort ansvar, men måtte alligevel tage imod vejledning fra profeter, præster og andre blandt deres undersåtter. (2 Samuel 12:1-13; 2 Krønikebog 26:16-20) I dag udnævner Jehovas organisation ufuldkomne mænd til at give vejledning, og modne kristne tager med glæde imod den og følger den. Hvis man har større ansvarsopgaver eller mere erfaring end andre, må man være særlig opmærksom på at være et godt eksempel i rimelighed og ydmyghed ved at lytte til vejledning og følge den. — 1 Timoteus 3:2, 3; Titus 3:2.

Det er helt klart at ingen af os er hævet over at have behov for vejledning. Så lad os være besluttede på at tage viligt imod den, rette os lydigt efter den og af hjertet takke Jehova for denne livreddende gave. Råd og vejledning er i virkeligheden et udtryk for Jehovas kærlighed til os, og vi ønsker at forblive i hans kærlighed. — Hebræerne 12:6-11.

„VÆR LYDIGE MOD DEM DER FØRER AN“

I det gamle Israel var der på et tidspunkt et akut behov for organisering. Moses kunne ikke ene mand tage sig af de millioner af mennesker der rejste sammen i en farlig ørken. Hvad gjorde han? „Moses udvalgte dygtige mænd fra hele Israel og gav dem stillinger som overhoveder for folket, som øverster over tusind, øverster over hundrede, øverster over halvtreds og øverster over ti.“ — 2 Mosebog 18:25.

I den kristne menighed i dag er der også behov for organisering. Det er grunden til at en tjenestegruppe har en tilsynsmand, en menighed har ældste, en gruppe af menigheder har en kredstilsynsmand, og et land har et landsudvalg eller et afdelingskontor med et udvalg. En sådan ordning gør det muligt for alle der er hyrder, at give nøje agt på dem af Jehovas får som de har fået i deres varetægt. Disse hyrder skal stå Jehova og Kristus til regnskab. — Apostelgerninger 20:28.

Denne organisationsstruktur kræver at vi hver især er lydige og føjelige. Vi må aldrig få den samme indstilling som Diotrefes havde. Han manglede respekt for dem der førte an på hans tid. (3 Johannes 9, 10) Vi ønsker i stedet at følge vejledningen fra apostelen Paulus, som skrev: „Vær lydige mod dem der fører an iblandt jer, og vær føjelige, for de våger over jeres sjæle som de der skal aflægge regnskab; sørg for at de kan gøre dette med glæde og ikke sukende, for det ville være til skade for jer.“ (Hebræerne 13:17) Nogle adlyder når de er enige i de anvisninger der gives af dem der fører an, men nægter at underordne sig når de ikke er enige, eller når de ikke kan se nogen grund til at følge anvisningen. Men vi skal huske at dét at være fø-

jelig indbefatter at vi adlyder selv når vi ikke har lyst til det. Vi bør hver især stille os selv spørgsmålet: 'Er jeg lydige og føjelige over for dem der fører an?'

Guds ord indeholder selvfølgelig ikke vejledning angående hver eneste orden og fremgangsmåde der er nødvendig for at den kristne menighed kan fungere. Bibelen siger dog: „Lad alt ske sømmeligt og med orden.“ (1 Korinther 14:40) Det Styrende Råd følger denne vejledning ved at opstille forskellige nyttige procedurer og retningslinjer så alt i menigheden kan fungere gnidningsløst og på en ordnet måde. Ansvarshavende kristne mænd gør deres del ved villigt at følge disse retningslinjer og derved vise et godt eksempel i lydighed. De er også 'rimelige og rede til at adlyde' andre der fører tilsyn. (Jakob 3:17) Resultatet er at der i hver eneste gruppe, menighed og kreds og hvert eneste land findes en velorganiseret og forenet gruppe kristne som er til ære for den lykkelige Gud. — 1 Korinther 14:33; 1 Timoteus 1:11.

Paulus' ord i Hebræerbrevet 13:17 understreger også hvorfor det er skadeligt at have en u lydige indstilling. Det kan føre til at de der har ansvarsopgaver, udfører dem „sukkende“. Dét en broder ellers ville betragte som en forret, en hellig tjeneste, kan føles som en tung byrde når han har at gøre med en i Guds hjord der er usamarbejdsvillig og oprørsk. Når nogle nægter at underordne sig teokratisk orden, er det til skade „for jer“, det vil sige hele menigheden, men det er naturligvis også til skade for dem selv. Hvis de er for stolte til at underordne sig, vil det ødelægge deres åndelige tilstand og skabe en kløft mellem dem og deres himmelske Far. (Salme 138:6) Lad os alle derfor være besluttede på at forblive lydige og føjelige.

Hvordan vi kan holde os adskilt fra verden

'I er ikke en del af verden.'

— JOHANNES 15:19.

DEN sidste aften Jesus levede som menneske på jorden, gav han udtryk for dyb bekymring for hvordan det ville gå hans disciple i fremtiden. Han lagde endda sagen frem for sin Far i bøn ved at sige: „Jeg beder dig ikke om at tage dem ud af verden, men om at våge over dem på grund af den onde. De er ikke en del af verden, ligesom jeg ikke er en del af verden.“ (Johannes 17:15, 16) Denne oprigtige bøn viste hvor stor kærlighed Jesus havde til sine disciple, og den understregede vigtigheden af noget han havde sagt til nogle af dem tidligere på aftenen: 'I er ikke en del af verden.' (Johannes 15:19) Det lå tydeligvis Jesus meget på sinde at hans disciple skulle holde sig adskilt fra verden!

² Den „verden“ Jesus omtalte, sigter til den del af menneskeheden som har fjernet sig fra Gud, er behersket af Satan og trælbundet af den selviske, hovmodige ånd der udgår fra ham. (Johannes 14:30; Efeserne 2:2; 1 Johannes 5:19) Venskab med *den* verden er forståeligt nok „fjendskab med Gud“. (Jakob 4:4) Men hvordan kan alle der ønsker at forblive i Guds kærlighed, være *i* verden og samtidig holde sig *adskilt* fra den? Vi vil nu se på fem måder vi kan gøre det på: ved at forblive loyale mod Guds

1. Hvad understregede Jesus den sidste aften han levede som menneske på jorden?
2. Hvad er den „verden“ som Jesus omtalte?

rige under Kristus og forholde os neutrale i politik, ved at modstå denne verdens ånd, ved at være beskedne og ærbare i vores påklædning, ved at bevare vores øje klart og ved at iføre os den åndelige rustning.

FORBLIV LOYAL OG NEUTRAL

³ Frem for at tage del i politik fokuserede Jesus på forkyndelsen af Guds rige, det fremtidige himmelske herredømme med ham som konge. (Daniel 7:13, 14; Lukas 4:43; 17:20, 21) Da Jesus stod over for den romerske landshøvding Pontius Pilatus, kunne han derfor sige: „Mit rige er ikke en del af denne verden.“ (Johannes 18:36) Jesu trofaste disciple følger hans eksempel ved at være loyale over for ham og hans rige og ved at forkynde Riget i hele verden. (Mattæus 24:14) „Vi er derfor ambassadører på Kristi vegne,“ skrev apostelen Paulus. „På Kristi vegne beder vi: 'Bliv forliget med Gud.'“* — 2 Korinther 5:20.

⁴ Da ambassadører som tjener i udlandet, repræsenterer deres eget statsoverhoved eller land, blander de sig ikke i det fremmede lands indre anliggender; de forbliver neutrale. De fremmer dog deres egen regerings interesser. Det samme kan siges om Kristi salvede disciple, hvis „statsborgerskab er . . . i himlene“. (Filipperne 3:20) Faktisk har de ved hjælp af deres nidkære forkyndelse hjulpet millioner af Kristi „andre får“ til at 'blive

---

* Siden pinsedagen i år 33 har Kristus hersket som konge over sin menighed af salvede disciple på jorden. (Kolossenserne 1:13) I 1914 fik Kristus som konge overdraget „verdensherredømmet“. Derfor tjener de salvede kristne nu også som ambassadører for det messianske rige. — Åbenbaringen 11:15.

3. (a) Hvordan forholdt Jesus sig til politik? (b) Hvorfor kan det siges at Jesu salvede disciple tjener som ambassadører? (Medtag fodnoten).
 4. Hvordan har alle sande kristne vist loyalitet mod Guds rige? (Se rammen på side 52).

DE FØRSTE KRISTNE VAR NEUTRALE

Historien indeholder mange vidnesbyrd om at de første kristne var politisk neutrale og nægtede at gå i krig. Bogen *The Beginnings of Christianity* siger: „Kristendommens grundlæggere kæmpede ihærdigt mod enhver tendens til at blande sig i det etablerede politiske system.“ Bogen *On the Road to Civilization* oplyser: „Urkristendommen mødte kun lidt forståelse og blev betragtet med ringe velvilje af den hedenske verdens herskere. . . . De kristne nægtede at opfylde visse pligter som var pålagt romerske borgere. . . . De ville ikke modtage politiske embeder.“

Om de første kristnes syn på militærtjeneste skriver den tyske teolog Peter Meinhold: „At være kristen og soldat blev betragtet som uforeneligt.“ I et essay med titlen „An Inquiry Into the Accordancy of War With the Principles of Christianity“ (En undersøgelse af krigs forenelighed med kristendommens principper) skrev Jonathan Dymond at Jesu disciple gennem nogen tid efter Jesu død „nægtede at deltage i [krig] uanset konsekvenserne, det være sig skændsel, fængsling eller døden“. Dymond tilføjede: „Disse kendsgerninger er ubestridelige.“ En anden forfatter siger at „det først var da kristendommen blev fordærvet, at kristne blev soldater“.

forligt med Gud'. (Johannes 10:16; Mattæus 25:31-40) De sidstnævnte tjener som Kristi udsendinge og støtter Jesu salvede brødre. Som en forenet hjord der forkynder om det messianske rige, holder begge grupper sig strengt neutrale i verdens politiske anliggender. — Esajas 2:2-4.

⁵ Loyalitet mod Kristus er ikke den eneste grund til at sande kristne forholder sig neutrale. I modsætning til Israels nation i fortiden, som Gud havde tildelt et bestemt landområde, tilhører vi et internationalt brodersamfund. (Mattæus 28:19; 1 Peter 2:9) Hvis vi støttede lokale politiske partier, ville vi ikke kunne forkynde budskabet om Riget med frimodighed, og desuden ville vores kristne enhed lide alvorlig skade. (1 Korinther 1:10) Og i tilfælde af krig kunne vi komme til at kæmpe mod vores egne trosfæller, som vi har fået påbud om at elske. (Johannes 13:34, 35; 1 Johannes 3:10-12) Det er derfor med god grund at Jesus sagde til sine disciple at de skulle afstå fra at bruge sværdet. Han sagde endda at de skulle elske deres fjender. — Mattæus 5:44; 26:52; se rammen „Holder jeg mig neutral?“ på side 55.

⁶ Som sande kristne har vi indviet vores liv til Gud, ikke til et menneske, en organisation eller en nation. Første Korintherbrev 6:19, 20 siger: „I tilhører ikke jer selv, for I blev købt for en pris.“ Så selvom Jesu disciple giver „kejseren“ det han har krav på ved at give ham skat og ære og ved at underordne sig ham i relativ forstand, giver de også „Gud det der er Guds“. (Markus 12:17; Romerne 13:1-7) Det indbefatter deres tilbedelse, loyalitet, lydighed og helhjertede kærlighed. De er endda villige til om nødvendigt at ofre livet for Gud. — Lukas 4:8; 10:27; Apostelgerninger 5:29; Romerne 14:8.

MODSTÅ „VERDENS ÅND“

⁷ Kristne holder sig også adskilt fra verden ved at modstå dens onde „ånd“. Paulus skrev: „Vi [har] ikke fået

---

5. På hvilken måde er den kristne menighed anderledes end Israels nation i fortiden, og hvordan kommer denne forskel til udtryk?

6. Hvordan berører din indvielse til Gud dit forhold til „kejseren“?
7, 8. Hvad er „verdens ånd“, og hvordan er den „virksom“ i mennesker?

verdens ånd, men den ånd som er fra Gud.“ (1 Korinther 2:12) Til efeserne sagde han: „I [vandrede] tidligere . . . i overensstemmelse med . . . denne verden, i overensstemmelse med herskeren over luftens myndighed, den ånd som nu er virksom i ulydighedens sønner.“ — Efeserne 2:2, 3.

⁸ Verdens 'luft', eller ånd, er en usynlig kraft som ansporer til ulydighed mod Gud og fremmer „kødets begær og øjnenes begær“. (1 Johannes 2:16; 1 Timoteus 6:9, 10) Verdens ånd har „myndighed“ i den forstand at den appellerer til det syndige kød, er underfundig og vedholdende og ligesom luft kan trænge ind overalt. Den er „virksom“ i mennesker forstået på den måde at den fremkalder dårlige egenskaber i dem som for eksempel selvished, hovmod og ærgerrighed. Den giver dem lyst til at opstille deres egne moralnormer og gøre oprør mod myndighed.* Enkelt sagt får verdens ånd Djævelens egenskaber til gradvis at udvikle sig i menneskers hjerte. — Johannes 8:44; Apostelgerninger 13:10; 1 Johannes 3:8, 10.

⁹ Kan verdens ånd rodfæste sig i dit sind og dit hjerte? Ja, det kan den, men kun hvis du ikke er på vagt. (Ordsprogene 4:23) Dens påvirkning kommer ofte snigende. Måske udsættes man for den gennem kolleger der tilsyneladende er ordentlige mennesker, men som ikke har kærlighed til Jehova. (Ordsprogene 13:20; 1 Korinther 15:33) Man kan også blive påvirket af verdens onde ånd gennem anstødeligt læsestof, nedbrydende underholdning, stærkt konkurrenceprægede sportsgrene og internetsider med pornografi eller frafaldnes propaganda, ja, gennem alt og alle som afspejler Satans tankegang eller hans ordning.

---

* Se *Lad os ræsonnere ud fra Skrifterne*, side 419-423, udgivet af Jehovas Vidner.

---

9. På hvilke måder kan vores sind og hjerte blive påvirket af verdens ånd?

¹⁰ Hvordan kan vi modstå den snigende påvirkning fra verdens ånd og bevare os selv i Guds kærlighed? Kun ved fuldt ud at bruge de åndelige gaver Jehova giver os, og ved hele tiden at bede om hans hellige ånd. Jehova er langt større end Djævelen og den onde verden han hersker over. (1 Johannes 4:4) Hvor er det vigtigt at vi holder os nær til Jehova i bøn!

10. Hvordan kan vi modstå verdens ånd?

HOLDER JEG MIG NEUTRAL?

Princip: „Mit rige er ikke en del af denne verden.“
— Johannes 18:36.

Spørgsmål du kan stille dig selv

- Hvordan vil jeg forklare hvorfor flaghilsen er en form for afgudsdyrkelse?* — 2 Mosebog 20:4, 5; 1 Johannes 5:21.
- Hvis jeg skulle forklare nogle der ikke har samme tro som mig, hvorfor jeg ikke vil deltage i nationalistiske ceremonier, hvordan kan jeg da gøre det med dyb respekt? — 1 Peter 3:15.
- Hvad er mine grunde til ikke at støtte politiske partier eller udføre nogen form for militærtjeneste? — Johannes 13:34; 1 Johannes 3:10-12.

* Se tillægget, side 212-215.

VÆR BESKEDEN OG ÆRBAR I DIN PÅKLÆDNING

¹¹ Man kan aflæse meget om den „ånd“, eller indstilling, et menneske har, ud fra vedkommendes påklædning, soignering og hygiejne. I mange lande er normerne for påklædning faldet så drastisk at det har fået en tv-kommentator til at sige at der snart ikke vil være noget tøj tilbage som prostituerede kan kendes på. Selv piger som endnu ikke har nået teenagealderen, er blevet påvirket af denne mode, hvor man „viser for meget hud og for lidt ærbarhed,“ som en avis beskrev det. En anden tendens i tiden er at have en sjusket påklædning som afspejler en oprørske indstilling og mangel på værdighed og selvrespekt.

¹² Som tjenere for Jehova ønsker vi at tage os bedst muligt ud, altså have en påklædning som er pæn, ren, smagfuld og passende til lejligheden. Vores fremtoning bør altid afspejle „fordringsløshed og et sundt sind“, der sammen med „gode gerninger“ sømmer sig for både mænd og kvinder der „bekender sig til gudsfrygt“. Det vigtigste for os er selvfølgelig at „bevare [os] selv i Guds kærlighed“, ikke at henlede opmærksomheden på os selv. (1 Timoteus 2:9, 10; Judas 21) Ja, vi ønsker at vores største prydelser skal være „hjertets skjulte menneske, . . . der er af stor værdi i Guds øjne“. — 1 Peter 3:3, 4.

¹³ Vi skal også huske at vores tøjstil og soignering kan have indflydelse på hvordan andre betragter den sande tilbedelse. Det græske ord som er oversat med „fordringsløshed“, indeholder, når det anvendes i moralsk sammenhæng, tanken om ærbødighed, ærefrygt og respekt for andres følelser og meninger. Af den grund bør vi prioritere hensynet til andres samvittighed højere end de retigheder vi føler vi har. Frem for alt ønsker vi at være

---

11. Hvordan har verdens ånd påvirket normerne for påklædning?
12, 13. Hvilke principper bør gælde for vores påklædning og soignering?

til ære for Jehova og hans folk. Vi ønsker at anbefale os som Guds tjenere ved at 'gøre alt til hans ære'. — 1 Korinther 4:9; 10:31; 2 Korinther 6:3, 4; 7:1.

¹⁴ Når vi deltager i forkynnelsen eller overværer et kristent møde, må vi være særlig opmærksomme på vores tøj, soignering og hygiejne. Spørg dig selv: 'Tiltrækker min fremtoning og personlige hygiejne upassende opmærksomhed? Er det noget der gør andre forlegne? Betragter jeg mine rettigheder på dette område som vigtigere end det at kvalificere mig til at få tjenesteopgaver i menigheden?' — Salme 68:6; Filipperne 4:5; 1 Peter 5:6.

¹⁵ Bibelen opstiller ikke en masse regler for kristne angående tøj, soignering og personlig hygiejne. Jehova har ikke noget ønske om at nægte os vores frihed til at træffe valg eller til at tænke selv. Han ønsker derimod at vi skal blive modne mennesker som ræsonnerer over de bibelske principper og 'gennem brugen får vores opfattelsesevne opøvet til at skelne mellem ret og uret'. (Hebræerne 5:14) Han ønsker frem for alt at vi lader os lede af kærlighed — til ham og til vores næste. (Markus 12:30, 31) Inden for

Er min påklædning og soignering til ære for Jehova?

14. Hvilke spørgsmål bør vi stille os selv i forbindelse med vores ydre og personlige hygiejne?

15. Hvorfor opstiller Bibelen ikke en masse regler angående tøj, soignering og personlig hygiejne?

disse grænser er der rum for stor variation med hensyn til påklædning og soignering. Det fremgår tydeligt af den store forskel i stil og farver i påklædning som ses blandt Jehovas milliontallige skare af tjenere, uanset hvor på jorden de samles.

BEVAR ØJET „KLART“

¹⁶ Verdens ånd er bedragerisk og får millioner af mennesker til at tro at penge og materielle ting giver lykke. Men Jesus sagde: „Selv om et menneske har overflod, hidrører hans liv ikke fra det han ejer.“ (Lukas 12:15) Skønt Jesus ikke gik ind for askese, eller streng selvfornægtelse, fremgår det af hans lære at det er dem der „erkender deres åndelige behov“ og bevarer øjet „klart“ — det vil sige

---

16. Hvordan er verdens ånd i modstrid med Jesu lære, og hvilke spørgsmål bør vi stille os selv?

rettet i én retning og skarpt indstillet i åndelig henseende – der vil opnå liv og ægte lykke. (Mattæus 5:3; 6:22, 23) Spørg dig selv: 'Tror jeg virkelig på hvad Jesus sagde i denne forbindelse, eller lader jeg mig påvirke af „løgnens fader“? (Johannes 8:44) Hvad fortæller min tale, mine mål i livet, mine livsværdier og min livsstil?' – Lukas 6:45; 21:34-36; 2 Johannes 6.

¹⁷ „Visdommen er retfærdiggjort af sine gerninger,“ sagde Jesus. (Mattæus 11:19) Tænk over nogle af de fordele som de der bevarer øjet klart, kan glæde sig over. De får ny styrke ved at deltage i forkyndelsen af Riget. (Mattæus 11:29, 30) De undgår mange unødige bekymringer og sparer derved sig selv for stor indre smerte. (1 Timoteus 6:9, 10) Da de er tilfredse med at have det nødvendige til livets opretholdelse, har de mere tid til deres familie og kristne venner. De kan få en bedre nattesøvn. (Prædikeren 5:12) De opnår stor lykke ved at give i den udstrækning de har mulighed for det. (Apostelgerninger 20:35) De er desuden „rige i håbet“ og føler en indre fred og tilfredshed. (Romerne 15:13; Mattæus 6:31, 32) Sådanne velsignelser er bestemt uvurderlige!

IFØR DIG „DEN FULDE RUSTNING“

¹⁸ De der bevarer sig selv i Guds kærlighed, bliver også beskyttet åndeligt mod Satan, som ikke blot ønsker at berøve dem deres glæde og lykke, men også det evige liv. (1 Peter 5:8) Paulus sagde: „For os er kampen . . . ikke imod blod og kød, men imod regeringerne, imod myndighederne, imod verdensherskerne i dette mørke, imod ondskabens åndemagter i det himmelske.“ (Efe-serne 6:12) Det ord der i den græske grundtekst bruges

17. Nævn nogle af de fordele som de der bevarer øjet klart, kan glæde sig over.

18. Hvordan beskriver Bibelen vores fjende, hans metoder og den form for kamp vi udkæmper?

om den kamp vi er med i, sigter ikke til en kamp der ud-kæmpes på afstand – som fra en skjult bunker så at sige. Nej, det henleder tanken på en brydekamp, en nærkamp. Og ordene „regeringerne“, „myndighederne“ og „verdensherskerne“ viser at angrebene fra åndeverdenen er meget organiserede og overlagte.

¹⁹ På trods af vores skrøbelighed og begrænsninger som mennesker kan vi dog alligevel vinde sejr. Hvordan? Ved at gribe til „den fulde rustning fra Gud“. (Efeserne 6:13) Denne rustning beskrives i Efeserbrevet 6:14-18, hvor der står: „Stå derfor fast, med sandhed spændt som bælte om jeres lænd og iført retfærdighedens brystharnisk, og udrustet med fredens gode nyhed som sko på jeres fødder. Frem for alt, grib til troens store skjold, hvormed I kan slukke alle den ondes brændende pile. Og tag imod frelsens hjelm [eller håb] og åndens sværd, det vil sige Guds ord, mens I med enhver form for bøn og anrørelse fortsat beder i ånd ved enhver lejlighed.“

²⁰ Eftersom denne åndelige rustning er fra Gud, vil den altid kunne beskytte os, forudsat at vi altid har den på. I modsætning til bogstavelige soldater, der i perioder ikke er i kamp, udkæmper de kristne en kamp på liv og død som først slutter når Gud har tilintetgjort Satans verden og kastet alle de onde ånder i afgrunden. (Åbenbaringen 12:17; 20:1-3) Så giv ikke op hvis du kæmper med svagheder eller forkerte ønsker, for vi er alle nødt til at 'banke løs' på vores legeme for at forblive trofaste mod Jehova. (1 Korinther 9:27) Det er først når vi *ikke* kæmper, at vi skal være bekymrede!

²¹ Vi kan desuden ikke vinde denne kamp i egen kraft.

---

19. Beskriv den kristnes åndelige rustning.

20. Hvordan adskiller vores situation sig fra en bogstavelig soldats?

21. Hvad er den eneste måde vi kan vinde sejr på i vores åndelige krigsførelse?

Det er derfor Paulus minder os om vigtigheden af at bede til Jehova „i ånd ved enhver lejlighed“. Vi må også lytte til Jehova ved at studere hans ord og komme fast sammen med vores 'medsoldater', for vi er ikke alene om at udkæmpe denne kamp! (Filemon 2; Hebræerne 10:24, 25) De der er trofaste på alle disse områder, vil ikke alene vinde sejr, men også være i stand til at forsvare deres tro når den sættes på prøve.

VÆR REDE TIL AT FORSVARE DIN TRO

²² „Fordi I ikke er en del af verden, . . . hader verden jer,“ sagde Jesus. (Johannes 15:19) Kristne må derfor altid være rede til at forsvare deres tro og gøre det på en respektfuld og mild måde. (1 Peter 3:15) Spørg dig selv: 'Forstår jeg hvorfor Jehovas Vidner undertiden indtager et standpunkt som går imod den udbredte holdning i samfundet? Når jeg står over for at skulle tage et sådant standpunkt, er jeg da overbevist om at dét Bibelen og den trofaste og kloge træl siger, er rigtigt? (Mattæus 24:45; Johannes 17:17) Og når det drejer sig om at gøre det der er rigtigt i Jehovas øjne, er jeg så ikke alene villig til at være anderledes, men også stolt af at være det?' — Salme 34:2; Mattæus 10:32, 33.

²³ Ofte bliver vores beslutning om at holde os adskilt fra verden sat på prøve på mere underfundig vis. Som nævnt tidligere prøver Djævelen for eksempel gennem verdslig underholdning at lokke Jehovas tjenere til at blive en del af verden. Hvad kan hjælpe os til at vælge god og sund underholdning som virker forfriskende på os og efterlader os med vores gode samvittighed i behold? Det vil vi komme ind på i det næste kapitel.

22, 23. (a) Hvorfor må vi altid være rede til at forsvare vores tro, og hvilke spørgsmål bør vi stille os selv? (b) Hvilket emne vil blive behandlet i det næste kapitel?

Hvordan vi vælger god og sund underholdning

„Gør alt til Guds ære.“

— 1 KORINTHER 10:31.

FORESTIL dig at du skal til at tage en bid af en indbydende frugt og du så opdager at noget af den er rådden. Hvad gør du? Du kunne spise hele frugten, også den dårlige del; du kunne smide hele frugten væk; eller du kunne skære det dårlige væk og spise den gode del. Hvad ville du vælge?

² Noget lignende gør sig gældende i forbindelse med valg af underholdning. Af og til har du sikkert lyst til at slappe af med en eller anden form for adspredelse, men du er godt klar over at meget af den underholdning der findes i dag, er dårlig, endda rådden, i moralsk henseende. Så hvad vil du gøre? Nogle vil måske tolerere det der er dårligt og acceptere al den underholdning som verden har at tilbyde. Andre holder sig måske fra alle former for underholdning for ikke at blive udsat for noget skadeligt. Andre igen undgår omhyggeligt nedbrydende underholdning, men indimellem nyder de forskellige former for adspredelse som er relativt gode og sunde. Hvilket valg bør du træffe for at bevare dig selv i Guds kærlighed?

³ De fleste af os vil nok vælge den tredje mulighed. Vi erkender at vi har behov for adspredelse, men vi ønsker kun at lade os underholde af noget der er moralsk rent.

-
1. Hvilket valg må vi træffe når det gælder underholdning?
  2. Hvilket valg må vi træffe når det gælder underholdning?
  3. Hvad vil vi nu se nærmere på?

Derfor er det vigtigt at finde ud af hvordan vi kan afgøre hvad der er sund underholdning, og hvad der ikke er. Men lad os først se nærmere på hvordan vores valg af underholdning kan indvirke på vores tilbedelse af Jehova.

„GØR ALT TIL GUDS ÆRE“

⁴ Et ældre Jehovas vidne som blev døbt i 1946, sagde for nogen tid siden: „Jeg sørger altid for at overvære dåbsforedraget ved stævnerne og lytte meget opmærksomt, som om det var mig selv der skulle døbes.“ Hvorfor? Han fortæller: „Det at min indvielse hele tiden står klart for mig, hjælper mig til at forblive trofast.“ Du er sikkert enig i denne udtalelse. Når du minder dig selv om at du har lovet Jehova at bruge hele dit liv på at tjene ham, motiverer det dig til at holde ud. (Prædikerens 5:4; Hebræerne 10:7) At grunde over din indvielse vil ikke alene påvirke din indstilling til den kristne forkyndelse, men også til alle andre områder af livet — herunder underholdning. Apostelen Paulus understregede denne sandhed da han skrev følgende til de kristne på hans tid: „Hvad enten I spiser eller drikker eller gør noget andet, gør *alt* til Guds ære.“ — 1 Korinther 10:31.

4. Hvordan bør vores indvielse påvirke vores valg af underholdning?

⁵ Alt hvad du foretager dig i livet, er forbundet med din tilbedelse af Jehova. I sit brev til romerne brugte Paulus et stærkt udtryk for at indprente sine trosfæller denne sandhed. Han gav dem følgende tilskyndelse: „[Fremstil] jeres legemer som et levende, helligt, Gud velbehageligt slagtoffer: jeres fornuftmæssige hellige tjeneste.“ (Romerne 12:1) Dit legeme indbefatter dit sind, dit hjerte og din fysiske styrke. Det er alt sammen noget du bruger i tilbedelsen af Gud. (Markus 12:30) Paulus beskrev en sådan helhjertet tjeneste som et slagtoffer. I dette ord ligger der en indirekte advarsel. Under Moseloven blev et offer der var fejl ved, afvist af Gud. (3 Mosebog 22:18-20) Hvis de åndelige ofre en kristen bringer, på en eller anden måde har nogle 'fejl', vil de også blive afvist af Gud. Hvordan kunne det ske?

⁶ Paulus gav de kristne i Rom denne formaning: „Fortsæt . . . ikke med at fremstille jeres lemmer for synden.“ Han sagde også at de skulle 'bringe død over legemets forehavender'. (Romerne 6:12-14; 8:13) Tidligere i sit brev havde han nævnt eksempler på nogle af „legemets forehavender“. Om syndige mennesker læser vi: „Deres *mund* er fuld af banden.“ „De er hurtige på *fødderne* til at udgyde blod.“ „Der er ikke gudsfrygt for deres *øjne*.“ (Romerne 3:13-18) Hvis en kristen brugte sine „lemmer“, eller legemsdele, til sådanne syndige forehavender, ville han besmitte sit legeme. En kristen der for eksempel bevidst ser på moralsk fordærvet materiale som pornografi eller lader sig underholde af sadistisk vold, 'fremstiller [sine øjne] for synden', og besmitter derved hele sit legeme. Uanset hvad han gør i tilbedelsen af Gud,

5. Hvordan hjælper Tredje Mosebog 22:18-20 os til at forstå den indirekte advarsel der ligger i Romerbrevet 12:1?

6, 7. Hvordan kunne en kristen besmitte sit legeme, og med hvilke konsekvenser?

er hans ofre ikke længere hellige og dermed ikke antagelige for Jehova. (5 Mosebog 15:21; 1 Peter 1:14-16; 2 Peter 3:11) Det må sandelig siges at være en høj pris at betale for at vælge nedbrydende underholdning!

⁷ En kristens valg af underholdning kan tydeligvis få store konsekvenser. Derfor ønsker vi uden tvivl at vælge underholdning som kan forbedre, ikke besmitte, vores ofre til Gud. Lad os nu se nærmere på hvordan vi kan afgøre hvad der er sund underholdning, og hvad der ikke er.

„AFSKY DET ONDE“

⁸ Underholdning kan i store træk deles op i to kategorier. Den ene er underholdning som kristne blankt afviser; den anden er underholdning som nogle kristne finder acceptabelt, andre ikke. Lad os se på den første kategori – underholdning som kristne undgår.

⁹ Som nævnt i kapitel 1 fremhæver nogle former for underholdning og adspredelse forskellige handlinger som helt klart fordømmes i Bibelen. Der er for eksempel websteder, film, tv-programmer og musik som skilddrer sadisme, dæmonisme og pornografi eller opfordrer til afskyelige, umoralske handlinger. Da sådanne fordærvede former for underholdning stiller handlinger som går imod Bibelens love og principper, i et positivt lys, bør sande kristne tage klart afstand fra dem. (Apostelgerninger 15:28, 29; 1 Korinther 6:9, 10; Åbenbaringen 21:8) Ved at gøre det kan man vise Jehova at man af hele sit hjerte 'afskyr det onde' og altid 'vender sig bort fra det onde'. Så har man en „tro uden hykleri“. – Romerne 12:9; Salme 34:14; 1 Timoteus 1:5.

8, 9. (a) Hvilke to kategorier kan underholdning i store træk deles op i? (b) Hvilke former for underholdning tager vi afstand fra, og hvorfor?

¹⁰ Men nogle synes at det er ganske harmløst at lade sig underholde af noget som åbenlyst skildrer umoralsk adfærd. De siger: 'Det kan godt være at jeg ser det i film og på tv, men jeg kunne aldrig finde på selv at gøre sådan noget.' Et sådant ræsonnement er bedragerisk og farligt. (Jeremias 17:9) Hvis vi synes at det er underholdende at se på noget som Jehova fordømmer, kan man så virkelig sige at vi 'afskyr det onde'? Hvis vi gentagne gange udsætter os selv for den slags, bliver vores sanser efterhånden sløvet. (Salme 119:70; 1 Timoteus 4:1, 2) Og det kan påvirke vores handlinger og vores syn på andres syndige adfærd.

¹¹ Nogle kristne er faktisk bukket under for et sådant ræsonnement. De har begået umoralitet fordi de var blevet påvirket af det de havde for vane at lade sig underholde af. De har af bitter erfaring lært at „hvad et menneske end sår, dette skal han også høste“. (Galaterne 6:7) Men så galt behøver det ikke at gå. Hvis man omhyggeligt sår noget sundt og godt i sit sind, vil man også høste noget godt. — Se rammen „Hvad skal jeg vælge?“ på side 67.

PERSONLIGE VALG BASERET PÅ BIBELENS PRINCIPPER

¹² Nu vil vi se nærmere på den anden kategori — underholdning der drejer sig om noget der hverken direkte fordømmes eller direkte godkendes i Guds ord. Når kristne vælger underholdning fra denne kategori, er

---

10. Hvilket ræsonnement angående underholdning er farligt, og hvorfor?

11. Hvordan har ordene i Galaterbrevet 6:7 vist sig at være sande med hensyn til underholdning?

12. Hvordan kan ordene i Galaterbrevet 6:5 anvendes på underholdning, og hvilken vejledning kan vi gøre brug af når vi skal træffe afgørelser?

HVAD SKAL JEG VÆLGE?

Princip: „Afsky det onde, hold jer til det gode.“
— Romerne 12:9.

Ville Gud synes om det hvis . . .

- teksten til den musik jeg lyttede til, gjorde det svært for mig at tænke rene tanker? — 1 Korinther 6:9, 10.
- jeg efterlignede den grove måde folk taler og opfører sig på i de film jeg vælger at se? — Lukas 6:40.
- jeg spillede computerspil hvor jeg skal agere en voldelig eller umoralsk person? — Salme 11:5, 7.
- jeg i mit valg af underholdning fulgte andre normer end dem jeg i forkyndelsen tilskynder folk til at følge?
— Romerne 2:21.

det op til den enkelte at vurdere hvad der er godt, og hvad der er dårligt. (Galaterne 6:5) Vi står dog ikke uden vejledning. Bibelen indeholder principper, eller grundsandheder, som hjælper os til at forstå Jehovas syn på tingene. Ved at tage sådanne principper i betragtning kan vi „forstå hvad Jehovas vilje er“ på alle områder, også hvad angår valg af underholdning. — Efeserne 5:17.

Vi beskyttes mod at lide åndelig skade når vi følger Guds principper i vores valg af underholdning

¹³ Forståeligt nok har ikke alle kristne i samme grad udviklet deres moralske opfattelsesevne, eller skelneevne. (Filipperne 1:9) Kristne erkender også at smag og behag varierer. Derfor skal man ikke forvente at alle kristne træffer lige præcis de samme afgørelser. Men jo mere vi lader vores sind og hjerte blive påvirket af Bibelens principper, jo større lyst vil vi få til at undgå enhver form for underholdning som mishager Jehova. — Salme 119:11, 129; 1 Peter 2:16.

¹⁴ Der er også en anden vigtig faktor du skal tage i betragtning når det gælder valg af underholdning, og det er din tid. Mens indholdet af den underholdning du vælger, fortæller noget om hvad du finder acceptabelt, fortæller den tid du bruger på det, noget om hvad du synes er vigtigt. Det vigtigste for kristne er selvfølgelig de åndelige værdier. (Mattæus 6:33) Hvad kan du gøre for at sikre dig at Rigets interesser bliver ved med at være det mest betydningsfulde i dit liv? Apostelen Paulus sagde: „Se . . . nøje til hvordan I vandrer, at det ikke er som uvise men som vise, idet I køber jer den belejlige tid.“ (Efeserne 5:15, 16) Hvis du sætter klare grænser for hvor meget tid du vil bruge på underholdning, vil du kunne få tid nok til „de mere vigtige ting“ — aktiviteter som kan hjælpe dig til at forbedre din åndelige sundhed. — Filipperne 1:10.

¹⁵ Det er også klogt at sørge for at være på den sikre side når man skal vælge underholdning. Hvordan? Jo, tænk igen på illustrationen med frugten. For at undgå at

---

13. Hvad vil motivere os til at undgå underholdning som mishager Jehova?

14. (a) Hvilken faktor bør vi tage i betragtning når det gælder valg af underholdning? (b) Hvad kan hjælpe os til fortsat at sætte Rigets interesser først i livet?

15. Hvorfor er det godt at være på den sikre side når man skal vælge underholdning?

spise noget der er råddent, skærer man ikke kun det dårlige væk, men også det omkringliggende. Noget lignende gør sig gældende når man vælger underholdning. En forstandig kristen undgår ikke kun underholdning som helt tydeligt er i modstrid med Bibelens principper, men også underholdning som er tvivlsom, eller som synes at have elementer i sig der kunne skade én åndeligt. (Ordsprogene 4:25-27) En hjælp til at gøre det er at følge Guds ord nøje.

„ALT HVAD DER ER RENT“

¹⁶ Når sande kristne vælger underholdning, tager de først og fremmest Jehovas syn på tingene i betragtning. Bibelen fortæller meget om Jehovas følelser og normer. For eksempel anfører kong Salomon adskillige ting som Jehova hader, blandt andet „løgnetunge, hænder som udgyder uskyldigt blod, et hjerte der finder på onde anslag, fødder som løber hurtigt efter ondt“. (Ordsprogene 6:16-19) Hvordan bør dette påvirke dig? Salmisten tilskynder: „I som elsker Jehova, had det onde.“ (Salme 97:10) Det bør klart fremgå af dit valg af underholdning at du virkelig hader det Jehova hader. (Galaterne 5:19-21) Og husk at det mere er det du foretager dig privat, end det du foretager dig når du er sammen med andre, der

16. (a) Hvordan kan vi vise at vi har Jehovas syn på moral? (b) Hvordan kan det at følge Bibelens principper blive en livsform for dig?

Før kristne vælger underholdning, bør de spørge sig selv

- Hvordan vil det påvirke mit forhold til Gud?
- Hvordan vil det påvirke mig personligt?
- Hvordan vil det indvirke på andre?

fortæller hvordan du er som person. (Salme 11:4; 16:8) Så hvis du har et oprigtigt ønske om i alle aspekter af dit liv at genspejle Jehovas moralnormer, vil du altid træffe valg som er i overensstemmelse med Bibelens principper. Det vil blive en livsform for dig. — 2 Korinther 3:18.

¹⁷ Hvad mere kan du gøre for at sikre dig at dit valg af underholdning er i overensstemmelse med Jehovas syn på tingene? Du kunne stille dig selv spørgsmålet: 'Hvordan vil dette påvirke mig og mit forhold til Gud?' For eksempel kunne du før du beslutter dig til at se en bestemt film, spørge dig selv: 'Hvordan vil denne film berøre min samvittighed?' Lad os se på nogle principper som er relevante i den forbindelse.

¹⁸ Filipperbrevet 4:8 indeholder et vigtigt princip som lyder: „Alt hvad der er sandt, alt hvad der er af alvorlig betydning, alt hvad der er retfærdigt, alt hvad der er rent, alt hvad der er værd at holde af, alt hvad der tales godt om, hvad der er dydigt og hvad der er rosværdigt, *dette skal I fortsat have i tanke.*“ Paulus talte ganske vist ikke om underholdning, men om det hjertet grunder over, som bør være noget der behager Gud. (Salme 19:14) Men Paulus' ord kan i princippet også anvendes på underholdning. Hvordan?

¹⁹ Spørg dig selv: 'Er dét jeg vælger af film, computerspil, musik eller andre former for underholdning og adspredelse med til at fylde mit sind med „alt hvad der er rent“?' Når du for eksempel har set en film, prøv da at tænke over hvilke billeder den efterlader i dit sind. Hvis

---

17. Hvad bør vi spørge os selv om før vi vælger underholdning?

18, 19. (a) Hvordan kan princippet i Filipperbrevet 4:8 hjælpe os til at afgøre om den underholdning vi vælger, er god og sund? (b) Hvilke andre principper kan være en hjælp til at vælge opbyggende underholdning? (Se fodnoten).

de er behagelige, rene og velgørende, så ved du at det var god og sund underholdning. Hvis filmen derimod fik dig til at tænke på noget som ikke er rent, så var underholdningen nedbrydende, måske ligefrem skadelig. (Mattæus 12:33; Markus 7:20-23) Hvordan det? Jo, umoralske tanker forstyrrer din indre fred, gør din bibeloplærte samvittighed mindre følsom og kan ødelægge dit forhold til Gud. (Efeserne 5:5; 1 Timoteus 1:5, 19) Da den slags underholdning har en skadelig indvirkning på dig, må du være besluttet på at undgå den.* (Romerne 12:2) Vær ligesom salmisten der i bøn til Jehova sagde: „Lad mine øjne vige fra at se på det der er uden værdi.“ — Salme 119:37.

SØG DET DER ER TIL BEDSTE FOR ANDRE

²⁰ Paulus nævnte et vigtigt princip som vi bør huske når vi skal træffe afgørelser. Han sagde: „Alt er tilladt; men ikke alt opbygger. Lad ingen søge sit eget, men medmenneskets bedste.“ (1 Korinther 10:23, 24) Hvordan kan du anvende dette princip når du skal vælge god og sund underholdning? Ved at stille dig selv spørgsmålet: 'Hvordan vil mit valg af underholdning indvirke på andre?'

²¹ Måske er en bestemt slags underholdning ifølge din samvittighed „tilladt“, eller acceptabel. Men hvis du opdager at en sådan underholdning vækker anstød hos nogle af dine trosfæller som har en mere restriktiv samvittighed, vil du måske finde det bedst at vælge den fra. Hvorfor? Fordi du ikke vil 'synde imod dine brødre' — og da slet ikke 'synde mod Kristus', som Paulus sagde — ved at gøre det sværere for dine trosfæller at forblive trofaste

---

* Flere principper angående underholdning findes i Ordsprogene 3:31; 13:20; Efeserbrevet 5:3, 4 og Kolossenserbrevet 3:5, 8, 20.

20, 21. Hvordan kan princippet i Første Korintherbrev 10:23, 24 hjælpe os til at vælge god og sund underholdning?

mod Gud. Du ønsker at adlyde formaningen: „Undgå at blive årsag til snublen og fald.“ (1 Korinther 8:12; 10:32) Sande kristne i dag følger Paulus' kærlige og forstandige vejledning ved at undgå underholdning som måske nok er „tilladt“, men som ikke „opbygger“. — Romerne 14:1; 15:1.

²² Men der er et andet aspekt i forbindelse med det at søge medmenneskets bedste. En kristen med en mere restriktiv samvittighed bør ikke insistere på at alle i den kristne menighed skal følge hans strengere syn på hvad der er passende underholdning. I så fald vil han være som en bilist der insisterer på at alle de andre bilister på vejen skal holde den fart han foretrækker. Det ville ikke være rimeligt. En der har en mere restriktiv samvittighed, må i kristen kærlighed respektere trosfæller med et andet syn på underholdning der ligger inden for rammerne af de kristne principper. Derved lader han sin „rimelighed blive kendt for alle mennesker“. — Filipperne 4:5; Prædikerens 7:16.

²³ Lad os opsummere: Hvordan kan du sikre dig at du vælger god og sund underholdning? Afvis enhver form for underholdning der åbenlyst skildrer fordærvede, umoralske handlinger som Guds ord tydeligt fordømmer. Følg de principper i Bibelen der kan anvendes på former for underholdning som den ikke omtaler specifikt. Undgå underholdning der skader din samvittighed, og vær villig til at sige nej til underholdning som kunne vække anstød hos andre, især dine trosfæller. Din faste beslutning om at gøre dette vil være til ære for Gud og bevare dig og din familie i hans kærlighed.

---

22. Hvorfor giver kristne rum for at de indbyrdes kan se forskelligt på tingene?

23. Hvordan kan du sikre dig at du vælger god og sund underholdning?

Sætter du livet lige så højt som Gud gør?

„Hos dig er livets kilde.“ – SALME 36:9.

VORES Far i himmelen har givet os en helt uvurderlig gave – livet som fornuftbegavede mennesker med evnen til at afspejle hans egenskaber. (1 Mosebog 1:27) Det er en gave der sætter os i stand til selv at ræsonnere over Bibelens principper. Når vi så følger disse principper, kan vi blive åndeligt modne mennesker som elsker Jehova, og hvis „opfattelsesevne [er blevet] opøvet til at skelne mellem ret og uret“. – Hebræerne 5:14.

² Evnen til at ræsonnere over bibelske principper er særlig vigtig i dag, for den verden vi lever i, er blevet så kompliceret at nok så mange love ikke ville kunne dække enhver tænkelig situation. Det er den lægevidenskabelige forskning et godt eksempel på, især hvad angår produkter og behandlingsmetoder som omfatter brugen af blod. Det er et område som ligger alle der ønsker at adlyde Jehova, meget på sinde. Hvis vi forstår de relevante bibelske principper, vil vi kunne træffe kloge afgørelser som er i overensstemmelse med vores samvittighed og bevarer os i Guds kærlighed. (Ordsprogene 2:6-11) Lad os se nærmere på nogle af disse principper.

LIVET OG BLODET ER HELLIGT

³ Første gang Jehova kastede lys over livets og blodets

1, 2. (a) Hvilken uvurderlig gave har vi fået af Gud? (b) Hvorfor er evnen til at ræsonnere over bibelske principper særlig vigtig i dag?
3, 4. Hvornår blev tanken om blodets hellighed nævnt første gang i Bibelen, og hvilke principper bygger den på?

hellighed og den nære forbindelse der er mellem disse to ting, var kort efter at Kain havde myrdet Abel. Gud sagde til Kain: „Hør! Din broders blod råber til mig fra agerjorden.“ (1 Mosebog 4:10) I Jehovas øjne repræsenterede Abels blod hans liv, som brutalt var blevet afkortet. Derfor kunne det siges at Abels blod råbte til Gud om hævn. — Hebræerne 12:24.

⁴ Efter vandfloden på Noas tid gav Gud menneskene lov til at spise kød af dyr, men ikke blodet. Gud sagde: „Kun kød med dets sjæl — dets blod — må I ikke spise. Og desuden, blodet af jeres sjæle vil jeg kræve tilbage.“ (1 Mosebog 9:4, 5) Denne befaling gælder alle Noas efterkommere helt frem til vor tid. Den bekræfter det der lå i Guds ord til Kain — at blodet repræsenterer alle skabningers sjæl, eller liv. Dette påbud viser også klart at Jehova, livets kilde, vil kræve alle der ikke respekterer livet og blodet, til regnskab. — Salme 36:9.

⁵ Disse to grundlæggende sandheder afspejledes i Moseloven. I Tredje Mosebog 17:10, 11 står der: „En hvilken som helst mand . . . som spiser noget som helst blod — den sjæl som spiser blodet — vil jeg rette mit ansigt imod, og jeg vil udrydde ham af hans folks midte. For kødets sjæl er i blodet, og jeg har selv givet jer det på alteret til at skaffe soning for jeres sjæle, for det er blodet der skaffer soning ved sjælen i det.“* — Se rammen „Blodets sonende kraft“ på side 76.

⁶ Hvis blodet fra et slagtet dyr ikke blev brugt på alteret, skulle det hældes ud på jorden. På den måde blev livet i

---

* Angående Guds udtalelse om at „kødets sjæl er i blodet“, skriver tidsskriftet *Scientific American*: „Ud over at udtalelsen kan have en billedlig betydning, er den korrekt rent bogstaveligt: de forskellige typer blodlegemer er alle nødvendige for livets opretholdelse.“

5, 6. Hvordan viste Moseloven at blodet både er helligt og dyrebart? (Se også rammen på side 78).

BLODETS SONENDE KRAFT

I Guds ord bliver blodet ligestillet med livet. I det gamle Israel kunne en der havde syndet ved at overtræde Jehovas bud, men havde angret, derfor undgå Jehovas fordømmelse ved at bringe et dyreoffer på alteret. (3 Mosebog 4:27-31) Dyreofferet sonede overtræderens synder, men kun midlertidigt.

I Bibelen indeholder begrebet „at skaffe soning“ tanken om „at give i bytte“ eller „at dække“, som for eksempel når et låg dækker åbningen på en beholder fuldstændigt. Selvom dyr selvfølgelig ikke kunne „dække“, eller sone, et menneskes synder fuldstændigt, var dyreofferne en skygge af det fuldkomne sonoffer der senere ville blive bragt. — Hebræerne 10:1, 4.

Denne soning blev tilvejebragt „ved at Jesu Kristi legeme [blev] ofret én gang for alle“. (Hebræerne 10:10) Kristi fuldkomne menneskeliv, repræsenteret ved hans 'dyrebare blod, som blodet af et dadelfrit og fejlrit lam', svarede fuldstændigt til det liv Adam mistede. (1 Peter 1:19) På en utrolig smuk og kærlig måde blev retfærdigheden således tilgodeset og vores 'evige udfrielse' gjort mulig. — Hebræerne 9:11, 12; Johannes 3:16; Åbenbaringen 7:14.

symbolsk forstand givet tilbage til dets oprindelige ejer, Jehova. (5 Mosebog 12:16; Ezekiel 18:4) Det er dog værd at bemærke at israelitterne ikke skulle gå til yderligheder ved at forsøge at fjerne alt blod fra kødet. Hvis dyret var blevet slagtet på rette måde og blodet var løbet af, kunne en israelit spise det med god samvittighed, eftersom en sådan fremgangsmåde ville vidne om respekt for Livgiveren.

⁷ David, „en mand efter [Guds] hjerte“, forstod principperne bag Guds lov om blodet. (Apostelgerninger 13:22) Ved en lejlighed da David var meget tørstig, brød tre af hans mænd gennem fjendens lejr, trak vand op af en cisterne og bragte det til ham. Hvordan reagerede han? „Skulle jeg drikke de mænds blod som drog af sted med fare for deres sjæl?“ spurgte han. I Davids øjne svarede vandet til disse mænds blod. Så selvom han var tørstig, „udgød [han] det for Jehova“. — 2 Samuel 23:15-17.

⁸ Omkring 2400 år efter at forbuddet mod at spise blod blev givet til Noa, og cirka 1500 år efter at Lovpagten var blevet indgået, inspirerede Jehova den første kristne menigheds styrende råd til at skrive: „Den hellige ånd og vi har nemlig besluttet ikke at lægge nogen yderligere byrde på jer ud over dette nødvendige: at I afholder jer fra det der er ofret til afguder og fra blod og fra kvalte dyr og fra utugt.“ — Apostelgerninger 15:28, 29.

⁹ Det styrende råd i det første århundrede forstod tydeligvis at blodet er helligt, og at det er lige så moralsk forkert at misbruge det som at deltage i afgudsdyrkelse eller begå utugt. Sande kristne i dag har samme standpunkt. Og eftersom de også lader sig lede af principper, kan de træffe afgørelser om brugen af blod som glæder Jehova.

BRUGEN AF BLOD I LÆGEBEHANDLING

¹⁰ Jehovas Vidner forstår at dét at 'afholde sig fra blod' indebærer at de ikke tager imod blodtransfusion, donerer blod eller tillader at deres eget blod bliver oplagret med henblik på senere transfusion. Af respekt for Guds lov afslår de også at lade sig behandle med blodets fire

---

7. Hvordan viste David respekt for blodets hellighed?

8, 9. Ændrede Gud sit syn på livet og blodet da den kristne menighed blev oprettet? Forklar.

10, 11. (a) Hvad er Jehovas Vidners syn på transfusion af fuldblod og blodets hovedkomponenter? (b) På hvilke områder i forbindelse med blod kan kristne have forskellige opfattelser?

VIS RESPEKT FOR DYRENES LIV

Selvom Jehova har givet os lov til at slå dyr ihjel for at få føde og klæder, eller hvis de udgør en fare for os, må vi udøve denne myndighed på en ligevægtig og hensynsfuld måde. (1 Mosebog 3:21; 9:3) Vi ønsker ikke at være som den grusomme jæger Nimrod, der øjensynlig dræbte dyr blot for spændingens skyld. (1 Mosebog 10:9) Vi bør i stedet efterligne Jehova, som har omsorg for alle dyr, selv de små spurve. — Jonas 4:11; Mattæus 10:29.

Guds omsorg for dyr fremgår af Moseloven. (2 Mosebog 23:4, 5, 12; 5 Mosebog 22:10; 25:4) I overensstemmelse med denne lov står der i Ordspregene 12:10: „Den retfærdige sørger for sine husdyrs sjæl, men de ugudeliges barmhjertighed er grusom.“ Snart vil alle grusomme mennesker og deres gerninger høre fortiden til.

hovedkomponenter: røde blodlegemer, hvide blodlegemer, blodplader og plasma.

¹¹ I dag bliver disse komponenter ofte adskilt i mindre bestanddele, derivater, som anvendes på flere forskellige måder. Kan en kristen acceptere at blive behandlet med sådanne derivater? Anser han eller hun dem for at være „blod“? Det er et spørgsmål den enkelte selv skal tage stilling til. Det samme gælder behandlingsmetoder som hæmodialyse, hæmodilution og behandling med en cell-saver (metoder der alle omfatter brugen af ens eget blod), forudsat at patientens blod ikke har været oplagret. — Se tillægget, side 215-218.

¹² Har det nogen betydning for Jehova hvilke valg vi

---

12. Hvordan bør vi betragte samvittighedsspørgsmål, og hvordan skal vi gribe dem an?

træffer i samvittighedsspørgsmål? Ja, for han er meget interesseret i vores tanker og motiver. (Ordsprogene 17:3; 21:2; 24:12) Så når vi har skaffet os oplysninger om et bestemt lægemiddel eller en bestemt behandlingsmetode og bedt Jehova om vejledning, bør vi lytte til vores bibelop lærte samvittighed. (Romerne 14:2, 22, 23) Andre bør naturligvis ikke presse os til at følge *deres* samvittighed, og vi skal heller ikke spørge: 'Hvad ville du gøre hvis du var i min situation?' I sådanne spørgsmål skal enhver kristen „bære sin egen ansvarsbyrde“.* – Galaterne 6:5; Romerne 14:12; se rammen „Betragter jeg blodet som helligt?“ på side 81.

JEHOVAS LOVE VISER AT HAN ER EN KÆRLIG FAR

¹³ Bibelens love og principper viser at Jehova både er en vis lovgiver og en kærlig far som har dyb omsorg for sine børn. (Salme 19:7-11) Selvom befalingen om at „afholde sig fra . . . blod“ ikke blev givet som en sundhedsforskrift, beskytter den os mod de risici der er forbundet med blodtransfusioner. (Apostelgerninger 15:20) Når det gælder den moderne kirurgi, betragter mange læger faktisk transfusionsfri behandling som „den optimale behandling“. For sande kristne er denne udvikling blot med til at bekræfte Jehovas uudgrundelige visdom og kærlighed til os som hans børn. – Esajas 55:9; Johannes 14:21, 23.

¹⁴ Guds omsorg for sit folk i det gamle Israel kommer til udtryk i mange af hans love. Gud krævede for eksempel at der skulle laves et rækværk rundt om taget på israeliternes huse for at forebygge ulykker, da dette sted var ramme om en del aktiviteter. (5 Mosebog 22:8; 1 Samuel 9:25, 26;

---

* Se *Vågn op!* for august 2006, side 3-12, udgivet af Jehovas Vidner.

13. Hvad fortæller Jehovas love og principper os om ham? Giv et eksempel.

14, 15. (a) Hvilke love afspejlede Guds kærlighed til sit folk? (b) Hvordan kan du bruge principperne bag disse sikkerhedsforskrifter?

Nehemias 8:16; Apostelgerninger 10:9) Han befalede også at okser der var farlige for deres omgivelser, skulle holdes bevogtet. (2 Mosebog 21:28, 29) At ignorere disse love ville være et udtryk for grov mangel på respekt for andre og kunne resultere i blodskyld.

¹⁵ Hvordan kan du anvende de principper der ligger til grund for disse love? Det kan du for eksempel gøre i forbindelse med din bil, din færdsel i trafikken, dine kæledyr eller husdyr, dit hjem, din arbejdsplads og dit valg af fritidsaktiviteter. I nogle lande er ulykker den hyppigste dødsårsag blandt unge, ofte fordi de tager unødige chancer. Unge som gerne vil forblive i Guds kærlighed, sætter derimod livet højt og afholder sig fra at søge spænding gennem farlige fritidsaktiviteter. De er ikke så tåbelige at de opfatter sig selv som usårlige bare fordi de er unge. Nej, de nyder deres ungdom ved ikke at udsætte sig for unødige farer. — Prædikerens 11:9, 10.

¹⁶ Selv de ufødtes liv er dyrebart i Guds øjne. Hvis nogen i fortidens Israel gjorde en gravid kvinde fortræd og *enten* hun *eller* hendes barn døde som følge deraf, betragtede Gud den skyldige som en manddraber, der måtte „betale sjæl for sjæl“. * (2 Mosebog 21:22, 23) Forestil dig hvordan Jehova må føle det når han ser utallige ufødte børn blive fjernet ved abort hvert år, heriblandt mange der ofres på selvskhedens og den seksuelle frigørelses alter.

¹⁷ Hvad nu hvis en kvinde fik foretaget en abort før hun lærte sandheden fra Bibelen at kende? Er det helt udelukket

---

* Nogle bibelkommentatorer siger at den hebraiske teksts ordlyd „efter alt at dømme udelukker at ordene kan gælde en ulykke på kvinden alene“. Læg også mærke til at Bibelen ikke nævner alderen på embryoet eller fosteret som en faktor i forbindelse med Jehovas dom.

---

16. Hvilke principper gælder i spørgsmålet om abort? (Se også fodnoten).

17. Hvordan ville du trøste en som havde fået foretaget en abort før hun lærte Guds normer at kende?

BETRAGTER JEG BLODET SOM HELLIGT?

Princip: 'Afhold jer fra blod.'
— Apostelgerninger 15:20.

Spørgsmål du kan stille dig selv

- Hvordan vil jeg forklare forskellen mellem blodderivater og blodets fire hovedkomponenter?*
- Hvorfor skal jeg selv tage stilling til om jeg vil acceptere eller om jeg vil afslå behandling med blodderivater eller visse behandlingsmetoder som omfatter brugen af mit eget blod? — Romerne 12:2; Galaterne 6:5.
- Hvordan vil jeg forklare en læge hvorfor jeg enten accepterer eller afslår behandling med blodderivater? — Ordsprogene 13:16.

* En grundigere behandling af emnet findes i tillægget, side 215-216.

at Gud vil vise hende barmhjertighed? Nej, bestemt ikke! En der angret oprigtigt, kan regne med at få Jehovas tilgivelse på grundlag af Jesu udgydte blod. (Salme 103:8-14; Efeserne 1:7) Jesus sagde selv: „Jeg er ikke kommet for at

indbyde retfærdige men syndere til sindsændring.“ — Lukas 5:32.

UNDGÅ AT NÆRE HAD!

¹⁸ Jehova ønsker ikke alene at vi undgår at skade andre, men også at vi fjerner dét der ofte fører til blodsudgydelse — nemlig had — fra vores hjerte. „Enhver der hader sin broder er en manddraber [eller morder],“ skrev apostelen Johannes. (1 Johannes 3:15) En sådan person føler ikke blot uvilje mod sin broder, men ønsker ham også død. Hans fjendtlige indstilling kan vise sig i form af ondsindet sladder eller falske beskyldninger som, hvis de var sande, ville medføre Guds dom. (3 Mosebog 19:16; 5 Mosebog 19:18-21; Mattæus 5:22) Hvor er det derfor vigtigt at vi bestræber os for at fjerne ethvert spor af had og uvilje fra vores hjerte! — Jakob 1:14, 15; 4:1-3.

¹⁹ De der sætter livet lige så højt som Jehova gør, og som ønsker at bevare sig selv i hans kærlighed, undgår også alle former for vold. Salme 11:5 lyder: „Den der elsker vold, ham hader [Jehovas] sjæl.“ Dette vers peger ikke kun på en side af Guds personlighed; det indeholder også et princip som bør påvirke den måde vi lever vores liv på. Det motiverer dem der elsker Gud, til at holde sig fra enhver form for underholdning som kan give dem smag for vold. Udtalelsen om at Jehova er „fredens Gud“, ansporer desuden hans tjenere til at fylde deres sind og hjerte med alt hvad der er værd at holde af, og hvad der er dydigt og rosværdigt. Det vil bidrage til freden. — Filipperne 4:8, 9.

HOLD DIG FRI AF BLODSKYLDIGE ORGANISATIONER

²⁰ I Guds øjne har hele Satans verden pådraget sig blodskyld. Dens politiske systemer, der i Bibelen skildres som

18. Hvad er ifølge Bibelen ofte hovedårsagen til blodsudgydelse?

19. Hvordan ser den der lader sig lede af Bibelens principper, på skriftsteder som Salme 11:5 og Filipperbrevet 4:8, 9?

20-22. Hvordan stiller kristne sig til denne verden, og hvorfor?

Hvordan vil jeg gøre rede for mit standpunkt angående blodderivater over for en læge?

grusomme dyr, har slået millioner af mennesker ihjel, deriblandt mange af Jehovas tjenere. (Daniel 8:3, 4, 20-22; Åbenbaringen 13:1, 2, 7, 8) Sammen med disse dyriske magter har både den kommercielle og den videnskabelige verden med stor fortjeneste fremstillet nogle af de mest grufulde våben man kan tænke sig. Det er tydeligt at „hele verden ligger i den ondes magt“! – 1 Johannes 5:19.

²¹ Eftersom Jesu disciple „ikke er en del af verden“, men indtager en strengt neutral holdning til krig og politik, undgår de både som enkeltpersoner og gruppe betragtet at pådrage sig blodskyld.* (Johannes 15:19; 17:16) Og ligesom Jesus griber de ikke til vold når andre forfølger dem. De viser derimod kærlighed mod deres fjender og beder endda for dem. – Mattæus 5:44; Romerne 12:17-21.

²² Frem for alt holder sande kristne sig fri af den mest blodskyldige organisation der findes, nemlig „Babylon den

---

* Se kapitel 5, „Hvordan vi kan holde os adskilt fra verden“.

Store“, den falske religions verdensimperium. Guds ord siger: „I hende fandtes blod af profeter og af hellige og af alle som er blevet slået ihjel på jorden.“ Derfor får vi besked på at gøre følgende: „Gå ud fra hende, mit folk.“ — Åbenbaringen 17:6; 18:2, 4, 24.

²³ Der hører mere med til at forlade Babylon den Store end at melde sig ud af et trossamfund. Man må også hade de onde gerninger som falsk religion accepterer eller åbenlyst går ind for, som for eksempel umoralitet, indblanding i politik og begærlig stræben efter rigdom. (Salme 97:10; Åbenbaringen 18:7, 9, 11-17) Hvor ofte har sådanne ting ikke ført til blodsudgydelse!

²⁴ Før vi sluttede os til den sande tilbedelse, var vi alle på den ene eller den anden måde med til at støtte Satans ordning og havde derved pådraget os et vist mål af blodskyld. Men eftersom vi ændrede adfærd, fik tro på Kristi genløsningsoffer og indviede vores liv til Gud, opnåede vi Guds barmhjertighed og åndelige beskyttelse. (Apostelgerninger 3:19) En sådan beskyttelse blev i det gamle Israel forudskildret ved ordningen med tilflugtsbyerne. — 4 Mosebog 35:11-15; 5 Mosebog 21:1-9.

²⁵ Hvordan fungerede denne ordning? Hvis en israelit ved et uheld blev årsag til et andet menneskes død, skulle han flygte til en af tilflugtsbyerne. Efter at egnede dommere havde dømt i sagen, skulle den der havde begået uagtsomt manddrab, blive i tilflugtsbyen indtil ypperstepræstens død. Derefter kunne han selv bestemme hvor han ville bo. Er det ikke et enestående eksempel på hvor barmhjertig Gud er, og hvor stor værdi han tillægger menneskeliv? Det der i dag svarer til tilflugtsbyerne i fortiden, er den foranstaltning som Gud, på grundlag af Kristi genløs-

---

23. Hvad indebærer det at gå ud fra Babylon den Store?

24, 25. På hvilket grundlag kan Gud vise barmhjertighed mod en angrende person som har pådraget sig blodskyld, og hvordan blev dette forudskildret i det gamle Israel?

ningsoffer, har truffet for at beskytte os mod at lide døden for uforsægtligt at have overtrådt hans bud om livets og blodets hellighed. Værdsetter du denne foranstaltning? Hvordan kan du i så fald vise at du gør det? Det kan du blandt andet ved at opfordre andre til at slutte sig til dig i den modbilledlige tilflugtsby, især nu hvor 'den store trængsel' hastigt nærmer sig. — Mattæus 24:21; 2 Korinther 6:1, 2.

SÆT LIVET HØJT VED AT FORKYNDE OM RIGET

²⁶ Den gerning Jehovas folk udfører i dag, minder om den profeten Ezekiel udførte. Jehova havde givet Ezekiel til opgave at tjene som åndelig vægter for Israels hus. „Du skal høre et ord fra min mund, og du skal advare dem fra mig,“ sagde Gud. Hvis Ezekiel lod være med at udføre denne opgave, ville han blive holdt ansvarlig for blodet af dem der blev dræbt da Jerusalem blev krævet til regnskab. (Ezekiel 33:7-9) Men Ezekiel adlød og pådrog sig ikke blodskyld.

²⁷ Hele Satans ordning vil snart blive fjernet. Jehovas Vidner betragter det derfor både som en pligt og en forret at forkynde 'hævnens dag fra Gud' og budskabet om Riget. (Esajas 61:2; Mattæus 24:14) Deltager du helt og fuldt i dette vigtige arbejde? Eftersom apostelen Paulus tog sin opgave som forkynder alvorligt, kunne han sige: „Jeg er ren for alles blod, for jeg har ikke holdt mig tilbage fra at meddele jer hele Guds beslutning.“ (Apostelgerninger 20:26, 27) Han er virkelig et godt eksempel at efterligne!

²⁸ At bevare os selv i vores Fars kærlighed omfatter selvfølgelig mere end blot at have samme syn på livet og blodet som han har. Som vi skal se i det næste kapitel, må vi også forblive rene, eller hellige, i hans øjne.

26-28. Hvilken parallel er der mellem Ezekiels forkyndergerning og vores, og hvordan kan vi bevare os selv i Guds kærlighed?

Gud elsker dem der forbliver rene

„Mod den der forbliver ren, handler du rent.“

— SALME 18:26.

EN MOR gør sin lille dreng klar til at tage af sted. Hun sikrer sig at han har været i bad, og at hans tøj er rent og pænt. Moderen ved at en god hygiejne har stor betydning for sønnens helbred, og hun er også klar over at hans ydre falder tilbage på forældrene.

² Jehova, vores himmelske Far, ønsker at hans tjenere skal være rene. Bibelen siger om ham: „Mod den der forbliver ren, handler du rent.“* (Salme 18:26) Jehova elsker os; han ved at det er til bedste for os at forblive rene. Han

---

* Det hebraiske ord der gengives med „ren“, beskriver ikke blot fysisk renhed, men også moralsk og åndelig renhed.

1-3. (a) Hvorfor sørger mødre for at deres børn ser rene og pæne ud? (b) Hvorfor ønsker Jehova at hans tjenere er rene, og hvad motiverer os til at forblive rene?

forventer også at vi som hans vidner er til ære for ham. Ja, når vi har en god adfærd og et rent ydre, vil vi være til ære for Jehova og hans hellige navn. — Ezekiel 36:22; 1 Peter 2:12.

³ Bevidstheden om at Gud elsker mennesker der sætter renhed højt, motiverer os til at forblive rene. Vi elsker ham, og derfor ønsker vi at den måde vi lever vores liv på, er til ære for ham. Vi vil desuden gerne bevare os selv i hans kærlighed. Så lad os se nærmere på hvorfor vi skal forblive rene, hvad renhed indbefatter, og hvordan vi kan forblive rene. En sådan undersøgelse vil vise om der er nogle områder vi bør arbejde på.

HVORFOR SKAL VI FORBLIVE RENE?

⁴ En af de måder Jehova leder os på, er gennem sit eget eksempel. Hans ord opfordrer os derfor til at blive hans efterlignere. (Efeserne 5:1) Den vigtigste grund til at forblive rene er at Jehova, den Gud vi tilbeder, selv er ren, ubesmitet og hellig i enhver henseende. — 3 Mosebog 11:44, 45.

⁵ Jehovas renhed kommer, ligesom mange af hans egenskaber og måder at gøre tingene på, tydeligt til udtryk i hans synlige skaberværk. (Romerne 1:20) Jorden blev skabt som et rent hjem til menneskene. For eksempel har Jehova iværksat økosystemer som renses luften og vandet. Der findes visse mikroorganismer som kan omdanne affald til uskadelige produkter. Forskere har faktisk udnyttet nogle af disse sultne mikroorganismer ved oprydningsarbejdet efter olieudslip og anden forurening forårsaget af menneskers selvskhed og begærlighed. Det er tydeligt at „den der frembragte jorden“ vægter renhed højt. (Jeremias 10:12) Det bør vi også gøre.

4, 5. (a) Hvad er den vigtigste grund til at vi skal forblive rene?
(b) Hvordan kommer Jehovas renhed tydeligt til udtryk i hans synlige skaberværk?

⁶ En anden grund til at vi skal bevare os rene, er at Jehova, vores øverste Hersker, kræver det af sine tilbedere. I den lov han gav Israel, var renhed en uadskillelig del af tilbedelsen af ham. Ifølge Moseloven skulle ypperstepræsten på forsoningsdagen bade sig i vand hele to gange. (3 Mosebog 16:4, 23, 24) De der gjorde tjeneste som præster, skulle vaske deres hænder og fødder før de bragte ofre til Jehova. (2 Mosebog 30:17-21; 2 Krønikebog 4:6) Loven anførte omkring 70 årsager til fysisk urenhed og ceremoniel besmittelse. En israelit der befandt sig i en uren tilstand, måtte ikke på nogen måde tage del i tilbedelsen af Jehova — i visse tilfælde var der ligefrem dødsstraf for at gøre det. (3 Mosebog 15:31) Enhver der ikke ville gennemgå den foreskrevne renselsesceremoni, herunder det at bade sig og at vaske sine klæder, skulle „udryddes af menigheden“. — 4 Mosebog 19:17-20.

⁷ Selvom vi ikke er underlagt Moseloven, giver den os indsigt i hvordan Jehova ser på mange ting. Det fremgår tydeligt af Moseloven at de der tilbad ham, skulle være rene. Jehova har ikke forandret sig. (Malakias 3:6) Vores tilbedelse af ham er ikke antagelig i hans øjne medmindre den er „ren og ubesmittet“. (Jakob 1:27) Derfor er det vigtigt at vi ved hvad han forventer af os i den forbindelse.

HVAD DET INDBEFATTER AT VÆRE REN I GUDS ØJNE

⁸ I Bibelen sigter renhed ikke kun til fysisk renhed. At være ren i Guds øjne berører alle sider af vores liv. Jehova forventer at vi forbliver rene både i åndelig, moralsk, mental og fysisk henseende. Lad os se nærmere på hvad disse fire aspekter af renhed omfatter hver især.

6, 7. Hvordan blev det understreget i Moseloven at de der tilbad Jehova, skulle være rene?

8. I hvilke henseender forventer Jehova at vi forbliver rene?

⁹ *Åndelig renhed.* Enkelt sagt vil dét at være åndeligt ren sige at man ikke blander sand tilbedelse med falsk. Da israelitterne forlod Babylon for at vende tilbage til Jerusalem, skulle de følge denne formaning fra Gud: „Drag ud derfra, rør ikke noget urent; . . . bevar jer rene.“ (Esajas 52:11) Israelitterne vendte først og fremmest hjem for at genoprette tilbedelsen af Jehova. Deres tilbedelse skulle være ren. Den måtte ikke være besmittet af Babylons gudvanærende religiøse lærdomme, skikke og traditioner.

¹⁰ Sande kristne i dag må vogte sig for at blive besmittet af falsk religion. (1 Korinther 10:21) De må være meget påpasselige, for den falske religions indflydelse findes overalt. I mange lande er forskellige traditioner, aktiviteter og ritualer knyttet til falske religiøse læresætninger, som for eksempel den opfattelse at der er noget inden i os der lever videre efter døden. (Prædikerens 9:5, 6, 10) Sande kristne undgår skikke der er knyttet til falske religiøse forestillinger.* Vi vil ikke lade andre presse os til at gå på akkord med Bibelens normer for ren tilbedelse. — Apostelgerninger 5:29.

¹¹ *Moralsk renhed.* At forblive moralsk ren indbefatter at man undgår alle former for kønslig umoralitet. (Efeserne 5:5) Det er af livsvigtig betydning at vi forbliver moralsk rene. Som vi skal se i det næste kapitel, må vi 'flygte fra utugt' hvis vi skal bevare os selv i Guds kærlighed. Utugtige som ikke ændrer sind, 'skal ikke arve Guds rige'. (1 Korinther 6:9, 10, 18) I Guds øjne hører de til dem der er „afskyelige i deres snavs“. Hvis ikke de bliver moralsk rene,

---

* En behandling af nogle højtider og skikke som sande kristne undgår, findes i kapitel 13.

9, 10. Hvad vil det sige at være åndeligt ren, og hvad undgår sande kristne?

11. Hvad indbefatter det at være moralsk ren, og hvorfor er det så vigtigt at vi forbliver moralsk rene?

vil deres „lod“ være „den anden død“. — Åbenbaringen 21:8.

¹² *Mental renhed.* Tanker fører til handlinger. Hvis vi lader forkerte tanker slå rod i vores sind og hjerte, er der stor sandsynlighed for at vi før eller senere vil begå urene handlinger. (Mattæus 5:28; 15:18-20) Hvis vi derimod fylder vores sind med rene tanker, vil det motivere os til at bevare en ren adfærd. (Filipperne 4:8) Hvordan kan vi blive ved med at holde sindet rent? Det kan vi blandt andet ved at undgå enhver form for underholdning som fordærver vores tankegang.* Vi kan også fylde vores sind med rene tanker ved at studere Guds ord regelmæssigt. — Salme 19:8, 9.

¹³ Hvis vi skal bevare os selv i Guds kærlighed, er det meget vigtigt at vi forbliver åndeligt, moralsk og mentalt rene. Disse former for renhed omtales mere indgående i andre kapitler i denne bog. Lad os nu se nærmere på det fjerde aspekt af renhed, nemlig *fysisk renhed*.

HVORDAN KAN VI BEVARE VORES FYSISKE RENHED?

¹⁴ Fysisk renhed indbefatter at vi holder os selv og vores omgivelser rene. Er renlighed en personlig sag som andre ikke skal blande sig i? Ikke hvis vi tilbeder Jehova. Som allerede nævnt har vores fysiske renhed betydning for ham, ikke blot fordi det gavner os selv, men også fordi det påvirker folks opfattelse af ham. Tænk på illustrationen i indledningen af kapitlet. Hvis man ser et barn som altid er snavset og uordentligt, kommer man uvilkaarligt til at tænke på hvordan forældrene er, ikke sandt? Vi ønsker selvfølgelig ikke at vores ydre eller levevis på nogen måde skal bringe

---

* Gode råd om hvordan vi kan vælge god og sund underholdning, findes i kapitel 6.

12, 13. Hvilken forbindelse er der mellem tanker og handlinger, og hvordan kan vi forblive mentalt rene?

14. Hvorfor er fysisk renhed ikke kun en personlig sag?

***Fysisk renhed indbefatter at vi holder os selv
og vores omgivelser rene***

skam over vores himmelske Far eller aflede opmærksomheden fra det budskab vi forkynder. Guds ord siger: „Vi giver ikke på nogen måde anledning til snublen og fald, for at vor tjeneste ikke skal blive dadlet; men på enhver måde anbefaler vi os som Guds tjenere.“ (2 Korinther 6:3, 4) Hvordan kan vi da bevare vores fysiske renhed?

¹⁵ *Vores personlige hygiejne og vores ydre.* Selvom kultur og leveforhold varierer fra land til land, kan de fleste mennesker skaffe vand og sæbe nok til at holde sig selv og deres børn rene. God hygiejne indbefatter blandt andet at man vasker hænder med vand og sæbe før man spiser eller tilbereder mad, efter toiletbesøg og efter at have skiftet ble på et barn. At vaske hænder med vand og sæbe forebygger

15, 16. Hvad hører med til at have en god hygiejne, og hvordan bør vores påklædning være?

sygdom og kan faktisk redde liv. Det kan forhindre at skadelige virus og bakterier spreder sig, så diarré sygdomme kan undgås. I lande hvor mange hjem ikke har nogen kloakering, kan afføring måske skaffes af vejen ved at man graver den ned, sådan som man gjorde i det gamle Israel. — 5 Mosebog 23:12, 13.

¹⁶ Vi må også sørge for at holde vores tøj rent og præsenteret. En kristens tøj behøver ikke at være dyrt eller højeste mode, men det bør være pænt, ærbart og beskedent. (1 Timoteus 2:9, 10) Uanset hvor vi befinder os, ønsker vi at vores ydre skal „være en pryde for vor Frelses, Guds, lære“. — Titus 2:10.

¹⁷ *Vores hjem og omgivelser.* Vores hjem er måske ikke meget flot eller luksuøst, men det bør være så rent og præsenteret som muligt. Hvis vi kører i bil når vi skal til de kristne møder eller ud i forkyndelsen, bør vi gøre hvad vi kan for at holde den rimeligt pæn og ren, både indvendig og udvendig. Vi må ikke glemme at et velordnet hjem og rene omgivelser er et godt vidnesbyrd i sig selv. Vi fortæller jo andre at Jehova er en ren og hellig Gud, at han vil „ødelægge dem der ødelægger jorden“, og at hans rige snart vil omdanne vores jordiske hjem til et paradys. (Åbenbaringen 11:18; Lukas 23:43) Vi ønsker selvfølgelig at vores hjem og ejendele skal vidne om at vi allerede nu har tillagt os vaner der afspejler den renhed der vil være i den kommende nye verden.

¹⁸ *Vores tilbedelsessted.* Kærlighed til Jehova ansporer os til at vise respekt for rigssalen, som er et center for den sande tilbedelse i vores område. Når interesserede kommer hen i rigssalen, vil vi gerne have at de får et godt indtryk af den. Regelmæssig rengøring og vedligeholdelse af rigssalen er nødvendigt for at den kan blive ved med at være

17. Hvorfor bør vores hjem og omgivelser være rene og præsentable?

18. Hvordan kan vi vise at vi værdsætter vores rigssal?

pæn og tiltalende. Vi viser værdsættelse af rigssalen ved at bestræbe os for at holde den i god stand. Det er en forret at bidrage med vores tid til rengøring og „udbedring og reparation“ af vores tilbedelsessted. (2 Krønikebog 34:10) De samme principper gør sig gældende når vi benytter stævnehaller eller andre steder hvor vi afholder kreds- eller områdestævner.

VI MÅ RENSE OS FOR URENE VANER OG HANDLINGER

¹⁹ For at forblive fysisk rene må vi undgå urene vaner som rygning, alkoholmisbrug og ikkemedicinsk brug af venedannende og euforiserende stoffer. Bibelen nævner ikke specifikt alle de urene og frastødende vaner og handlinger der er almindeligt udbredte i dag, men den indeholder principper som hjælper os til at forstå hvordan Jehovas syn må være på disse ting. Når vi kender Jehovas syn på renhed, vil vores kærlighed til ham få os til at gøre det der fører til hans godkendelse. Lad os se på fem bibelske principper.

²⁰ *„Da vi har disse løfter, I elskede, så lad os rense os for enhver besmittelse af kød og ånd, idet vi fuldender hellighed i guds frygt.“* (2 Korinther 7:1) Jehova ønsker at vi holder os fra alt hvad der kan besmitte vores kød, eller vores legeme, og skade vores ånd, eller vores sinds fremherskende tilbøjelighed. Vi må derfor undgå at blive afhængige af noget der er fysisk eller mentalt skadeligt.

²¹ Bibelen giver os en vægtig grund til at „rense os for enhver besmittelse“. Læg mærke til at der i begyndelsen af Andet Korintherbrev 7:1 siges: „Da vi har disse løfter.“ Hvilke løfter? I versene umiddelbart før disse ord lover Jehova: „Jeg vil tage imod jer. Og jeg vil være en fader for

---

19. Hvad må vi undgå for at forblive fysisk rene, og hvordan kan Bibelen hjælpe os i den forbindelse?

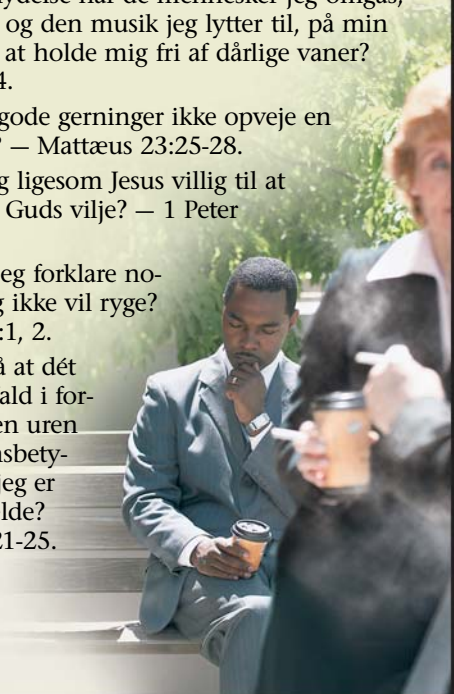
20, 21. Hvad ønsker Jehova at vi skal holde os fra, og hvilken vægtig grund har vi til at gøre det?

KÆMPER JEG FOR AT GØRE DET RETTE?

Princip: „Jeg banker løs på mit legeme og behandler det som en træel, for at jeg, efter at have forkyndt for andre, ikke på en eller anden måde selv skal blive forkastet.“ — 1 Korinther 9:27.

Spørgsmål du kan stille dig selv

- Beder jeg om Guds ånds hjælp så snart jeg føler trang til at give efter for en uren vane? — Mattæus 6:13.
- Hvilken indflydelse har de mennesker jeg omgås, de film jeg ser, og den musik jeg lytter til, på min beslutning om at holde mig fri af dårlige vaner? — 1 Peter 4:3, 4.
- Hvorfor kan gode gerninger ikke opveje en syndig adfærd? — Mattæus 23:25-28.
- Hvorfor er jeg ligesom Jesus villig til at lide for at gøre Guds vilje? — 1 Peter 2:21; 4:1.
- Hvordan vil jeg forklare nogen hvorfor jeg ikke vil ryge? — Romerne 12:1, 2.
- Husker jeg på at dét at få et tilbagefald i forbindelse med en uren vane ikke er ensbetydende med at jeg er et håbløst tilfælde? — Romerne 7:21-25.

jer.“ (2 Korinther 6:17, 18) Tænk engang: Jehova lover at drage os ind under sin beskyttende omsorg og elske os som en far elsker sin søn eller datter. Men Jehova vil kun opfylde disse løfter hvis vi undgår enhver besmittelse af „kød og ånd“. Hvor ville det være tåbeligt at lade frastødende vaner eller handlinger berøve os et så dyrebart og nært forhold til Jehova!

²² „Du skal elske Jehova din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele dit sind.“ (Mattæus 22:37) Jesus omtalte dette som det største bud af alle. (Mattæus 22:38) Jehova fortjener at vi viser ham en sådan kærlighed. For at elske ham af hele vores hjerte, sjæl og sind må vi undgå vaner og handlinger der kan forkorte vores liv eller sløve vores tænkeevne, som han har givet os.

²³ „[Jehova] giver selv liv og ånde og alting til alle.“ (Apostelgerninger 17:24, 25) Livet er en gave fra Gud, og da vi elsker ham, ønsker vi at vise respekt for denne gave. Vi skyr enhver vane eller handling som kunne skade vores helbred, da vi erkender at noget sådant ville være et udtryk for grov mangel på respekt for livets gave. — Salme 36:9.

²⁴ „Du skal elske din næste som dig selv.“ (Mattæus 22:39) Ofte går en persons urene vaner og handlinger ikke kun ud over vedkommende selv, men også ud over andre. For eksempel kan det have en sundhedsskadelig virkning på ikkerygere at blive udsat for tobaksrøg. Den der skader andre omkring sig, overtræder Guds bud om at elske sin næste. Og selvom han eller hun hævder at elske Gud, fortæller vedkommendes handlinger noget helt andet. — 1 Johannes 4:20, 21.

²⁵ Vi skal „underordne [os] regeringer og myndigheder og adlyde dem som herskere“. (Titus 3:1) I mange lande er det forbudt at besidde eller indtage visse narkotiske stoffer.

22-25. Hvilke bibelske principper kan hjælpe os til at undgå urene vaner og handlinger?

„FOR GUD ER ALLE TING MULIGE“

„Da jeg var 15, røg jeg cigaretter hver dag og drak med mine venner i weekenderne,“ fortæller Helen.* „Senere blev jeg afhængig af kokain, og det til trods for at jeg var enlig mor til tre børn. Mit liv var ét stort rod. Men så begyndte jeg at studere Bibelen, og med Jehovas hjælp fik jeg styr på mit liv og kom ud af mit misbrug. Det var en hård kamp, især at holde op med at tage kokain. Jeg tror ikke at jeg havde kunnet foretage disse forandringer ved egen hjælp. Nu kan jeg virkelig sige at jeg personligt har erfaret sandheden i Jesu ord: 'For Gud er alle ting mulige.'“
— Mattæus 19:26.

* Navnet er ændret.

Sande kristne afholder sig både fra at tage illegale stoffer og at være i besiddelse af dem. — Romerne 13:1.

²⁶ For at bevare os selv i Guds kærlighed må vi ikke blot forblive rene på et eller to områder, men på alle områder. Det kan være svært at opgive urene vaner og handlinger og fortsat holde sig fri af dem, men det er ikke umuligt.* Der er i virkeligheden ikke nogen bedre måde at leve på, for Jehova lærer os altid hvad der er til gavn for os. (Esajas 48:17) Det vigtigste er dog at vi derved kan glæde os over at vide at vi er til ære for den Gud vi elsker, og derfor kan bevare os selv i hans kærlighed.

* Se rammerne „Kæmper jeg for at gøre det rette?“ på side 94 og „For Gud er alle ting mulige“ øverst på denne side.

26. (a) Hvad må vi gøre for at bevare os selv i Guds kærlighed?
(b) Hvorfor er dét at forblive ren den bedste livsform?

„Flygt fra utugt“

„I skal derfor gøre jeres lemmer som er på jorden, døde med hensyn til utugt, urenhed, seksuel lidenskab, skadeligt begær, og havesygen, som er afgudsdyrkelse.“ – KOLOSSENERNE 3:5.

LYSTFISKEREN tager hen til sit yndlingssted. Det er en ganske bestemt slags fisk han gerne vil fange, så han udvælger sig nøje maddingen og kaster snøren i vandet. Kort efter strammes snøren, fiskestangen bøjer sig, og han trækker fangsten i land. Smilende glæder han sig over at han havde valgt den rigtige slags lokkemad.

² I år 1473 f.v.t. spekulerede en mand ved navn Bileam også over hvilken slags lokkemiddel han skulle bruge. Det bytte han var ude efter, var Guds folk som lå lejret på Moabs sletter, ved grænsen til det forjættede land. Bileam gav sig ud for at være en af Jehovas profeter, men i virkeligheden var han blot en begærlig mand som var blevet hyret til at forbande Israel. Jehova sørgede imidlertid for at Bileam ikke kunne andet end *velsigne* Israel. Stadig opsat på at få sin belønning fik Bileam den tanke at han muligvis kunne få Gud til at forbande sit eget folk, israelitterne. Planen kunne måske lykkes ved at lokke dem til at begå en alvorlig synd. Til dette formål brugte Bileam de forførende unge kvinder fra Moab som lokkemad. — 4 Mosebog 22:1-7; 31:15, 16; Åbenbaringen 2:14.

³ Virkede denne strategi? Ja, til en vis grad. Tusinder af israelitiske mænd bed så at sige på krogen ved at „bedrive

- 1, 2. Hvilken plan udtænkte Bileam for at skade Jehovas folk?
3. I hvor høj grad lykkedes Bileams plan?

utugt med Moabs døtre“. De begyndte endda at tilbede moabitiske guder, deriblandt den afskyelige „Ba'al-Peor“, en frugtbarhedsgud, eller sexgud. Det førte til at 24.000 israelitter døde lige på tærskelen til det forjættede land. Hvilken frygtelig tragedie! — 4 Mosebog 25:1-9.

⁴ Hvordan kom det så vidt? Mange af israelitterne havde udviklet et ondt hjerte ved at trække sig bort fra Jehova, den Gud der havde befriet dem fra trældommen i Ægypten, sørget for mad til dem da de var i ørkenen, og ført dem sikkert frem til grænsen til løftets land. (Hebræerne 3:12) Med tanke på denne beretning skrev apostelen Paulus: „Lad os heller ikke øve utugt, som nogle af dem begik utugt, og på én dag faldt treogtyve tusind.“* — 1 Korinther 10:8.

⁵ I dag kan Guds folk, som står på tærskelen til et langt bedre forjættet land, lære meget af beretningen i

---

* Det tal der anføres i Fjerde Mosebog, omfattede åbenbart både „folkets overhoveder“, som blev dræbt af dommerne, og dem som led døden direkte for Jehovas hånd. Der kan udmærket have været et tusind overhoveder. — 4 Mosebog 25:4, 5.

---

4. Hvorfor bukkede tusinder af israelitter under for umoralitet?
5, 6. Hvordan er beretningen om israelitternes syndige adfærd på Moabs sletter til gavn for os i dag?

Et blik ud over Moabs sletter

Fjerde Mosebog. (1 Korinther 10:11) For eksempel er verden i dag ekstremt optaget af sex, ligesom moabitterne i fortiden var det, bare i langt større målestok. Hvert år er der tusinder af kristne der bukker under for umoralitet – det samme ældgamle lokkemiddel der blev brugt over for israelitterne. (2 Korinther 2:11) Og i lighed med Zimri, som for alles øjne med stor frækhed førte en midjanitisk kvinde helt ind i Israels lejr og hen til sit telt, over nogle der kommer sammen med Guds folk i dag, en moralsk nedbrydende indflydelse i den kristne menighed. – 4 Mosebog 25:6, 14; Judas 4.

⁶ Kan du i overført betydning se dig selv på Moabs sletter? Kan du se din belønning – den længe ventede nye verden som du snart vil få del i? I så fald må du gøre hvad du kan for at forblive i Guds kærlighed ved at følge befalingen om at 'flygte fra utugt'. – 1 Korinther 6:18.

HVAD ER UTUGT?

⁷ I Bibelen sigter ordet „utugt“ (græsk: *pornei'a*) til al kønslig omgang uden for et bibelsk gyldigt ægteskab. Det indbefatter ægteskabsbrud, prostitution og kønslig forbindelse mellem ugifte samt oral- og analsex og seksuel manipulation af kønsorganerne hos en person man ikke er gift med. Det indbefatter også sådanne handlinger mellem personer af samme køn samt omgang med dyr.*

⁸ Bibelen er meget klar. Ifølge den kan de der over utugt, ikke forblive i den kristne menighed, og de vil ikke få evigt liv. (1 Korinther 6:9; Åbenbaringen 22:15) Alle-rede nu mærker de konsekvenserne i form af tab af selvspekt og andres tillid, ægteskabelige problemer, en dårlig

---

* En behandling af hvad urenhed og skamløshed omfatter, findes i „Spørgsmål fra læserne“ i *Vagttårnet* for 15. juli 2006, udgivet af Jehovas Vidner.

samvittighed, uønskede graviditeter, sygdomme og endog død. (Galaterne 6:7, 8) Hvorfor begynde på noget der fører til så meget dårligt? Sørgeligt nok tænker mange ikke så langt når de tager det første forkerte skridt – som ofte er pornografi.

PORNOGRAFI – OFTE DET FØRSTE SKRIDT

⁹ I mange lande bliver man præsenteret for pornografi i kiosker, i musikstykker og på fjernsynet. Internettet er desuden gennemsyret af det.* Er det at se på pornografi harmløst, som nogle påstår? Nej, det er det absolut ikke! De der gør det, kan få den vane at masturbere og komme til at nære „vanærende seksuelle lidenskaber“, som kan føre til stærk afhængighed af sex samt perverse lyster, alvorlige ægteskabelige problemer og endda skilsmisse.[#] (Romerne 1:24-27; Efeserne 4:19) En forsker siger om det at være stærkt afhængig af sex: „Det er ligesom kræft der breder sig. Det går sjældent i sig selv, og det er meget vanskeligt at behandle og helbrede.“

¹⁰ Læg mærke til følgende ord i Jakob 1:14, 15: „Hver enkelt prøves ved at blive draget og lokket af sit eget begær. Når så begæret har undfanget, føder det synd; og når synden er fuldbyrdet, frembringer den død.“ Så hvis der opstår et umoralsk ønske i dit sind, må du straks gøre noget for at blive af med det! Hvis du for eksempel uforvarende

---

* „Pornografi“ anvendes her om erotisk materiale i form af billeder, tekst eller lyd beregnet på at virke seksuelt ophidsende. Pornografi kan spænde fra et billede af en person i en erotisk udfordrende stilling til skildringer af de mest obscøne former for kønslig omgang mellem to eller flere personer.

[#] En nærmere behandling af masturbation findes i tillægget, side 218-219.

9. Er det at se på pornografi harmløst, som nogle påstår? Forklar.

10. Hvordan kan vi anvende princippet i Jakob 1:14, 15? (Se også rammen på side 101).

støder på erotiske billeder, så kig hurtigt væk, sluk computeren, find en anden tv-kanal — ja, gør hvad der er nødvendigt for at undgå at give efter for et umoralsk begær før det kommer ud af kontrol og overmander dig! — Mattæus 5:29, 30.

¹¹ Det er ikke uden grund at Jehova, den der kender os bedre end vi selv gør, kommer med denne formaning: „I skal derfor gøre jeres lemmer som er på jorden, døde med hensyn til utugt, urenhed, seksuel lidenskab, skadeligt begær, og havesygen, som er afgudsdyrkelse.“ (Kolossenserne 3:5) Det er ganske vist ikke let. Men husk at vi har en kærlig og tålmodig Far som vi kan søge hjælp hos.

11. Hvordan kan vi vise at vi stoler på Jehova når vi kæmper mod urene tanker?

HVORDAN JEG FIK STYRKE TIL AT BLIVE MORALSK REN

„Da jeg var teenager, kom jeg i vane med at se på pornografi og at masturbere,“ fortæller en ung mand. „Mine skolekammerater syntes at sådan noget er helt normalt når man er ung. Men min samvittighed blev skadet af det, og jeg lod mig lokke til at leve et umoralsk liv. På et tidspunkt gik det op for mig at jeg faktisk var slave af mine egne lyster. Med hjælp fra Jehova og menigheden lykkedes det mig alligevel at aflægge mine urene vaner. I dag er jeg påpasselig med hvem jeg kommer sammen med, for jeg ved at andre mennesker kan øve en stærk indflydelse på mig. Jeg er klar over at det er meget vigtigt at jeg har et personligt bibelstudium og ofte beder til Gud, for det hjælper mig til ikke at vende tilbage til dårlige vaner. I stedet for at være slave af mine kødelige ønsker har jeg nu den forret at være pioner.“

(Salme 68:19) Hold dig derfor ikke tilbage fra hurtigt at henvende dig til ham når der opstår urene tanker hos dig. Bed om at få „den kraft som er ud over det normale“, og tving dig selv til at tænke på noget andet. — 2 Korinther 4:7; 1 Korinther 9:27; se rammen „Hvordan kan jeg bryde en dårlig vane?“ på side 104.

¹² Den vise kong Salomon skrev: „Vogt dit hjerte mere end alt andet der skal vogtes, for derfra udspringer livet.“ (Ordsprogene 4:23) Vores „hjerte“ er vores indre jeg, den person vi virkelig er i Guds øjne. Det er desuden Guds, ikke menneskers, bedømmelse af vores „hjerte“ der afgør om vi får evigt liv eller ej. Så enkelt er det — og så alvorligt er det. For ikke at se på en kvinde med et forkert motiv sluttede den trofaste Job en pagt, eller højtidelig aftale, med sine øjne. (Job 31:1) Det er et godt eksempel for os! En salmist med samme indstilling bad: „Lad mine øjne vige fra at se på det der er uden værdi.“ — Salme 119:37.

DINAS UKLOGE VALG

¹³ Som vi kom ind på i kapitel 3, kan ens venner øve en stærk indflydelse på én i enten god eller dårlig retning. (Ordsprogene 13:20; 1 Korinther 15:33) Det oplevede Dina, patriarken Jakobs datter. (1 Mosebog 34:1) Selvom hun havde fået en god opdragelse, var hun så uklog at blive ven med nogle kana'anæiske piger. Ligesom moabitterne var kana'anæerne berygtede for deres umoralske adfærd. (3 Mosebog 18:6-25) De kana'anæiske mænd, heriblandt Sikem — „der nød størst ære“ i sin fars husstand — betragtede Dina som et villigt offer. — 1 Mosebog 34:18, 19.

¹⁴ Dina havde sikkert ikke til hensigt at begå noget umo-

12. Hvad er vores „hjerte“, og hvorfor må vi vogte det?

13. Hvem var Dina, og hvorfor var hendes valg af venner uklogt?

14. Hvordan førte Dinas valg af venner til en tragedie?

Det er klogt at begrænse brugen af internettet til et fællesrum

ralsk da hun så Sikem. Sikem, derimod, gjorde hvad de fleste kana'anæiske mænd ville anse for naturligt når de blev seksuelt opstemte. Uanset om Dina i sidste øjeblik gjorde modstand, hjalp det ikke, for han „tog hende“ og „krænkede hende“. Det lader til at Sikem senere „kom til at elske“ Dina, men det ændrede ikke på hvad han havde gjort ved hende. (1 Mosebog 34:1-4) Dina var desuden ikke den eneste der kom til at lide under det der var sket. Hendes valg af venner satte nogle begivenheder i gang som bragte skam over hele hendes familie. — 1 Mosebog 34:7, 25-31; Galaterne 6:7, 8.

¹⁵ Hvis Dina tog ved lære af denne episode, så var det gennem bitter erfaring. De der elsker og adlyder Jehova, behøver heldigvis ikke at blive klog på livet gennem bitter erfaring. De lytter til Guds råd om at 'vandre med de vise'.

15, 16. Hvordan kan vi få sand visdom? (Se også rammen på side 109).

HVORDAN KAN JEG BRYDE EN DÅRLIG VANE?

Princip: „I som elsker Jehova, had det onde.“
— Salme 97:10.

Spørgsmål du kan stille dig selv

- Undgår jeg situationer som kunne give mig umoralske ønsker? — Mattæus 5:27, 28.
- Grunder jeg over konsekvenserne af at give efter for umoralske ønsker? — Ordsprogene 22:3.
- Hvilke skridt er jeg villig til at tage for at aflægge min dårlige vane? — Mattæus 5:29, 30.

- Er jeg villig til at tale med min far eller mor eller en åndeligt moden ven om mit problem? — Ordsprogene 1:8, 9; Galaterne 6:1, 2.

- Hvordan kan jeg vise at jeg er afhængig af styrke og visdom fra Jehova for at vinde kampen?
— Ordsprogene 3:5, 6; Jakob 1:5.

(Ordsprogene 13:20a) På den måde bliver de i stand til at forstå „ethvert spor som er godt“, og at undgå unødige problemer og lidelser. — Ordsprogene 2:6-9; Salme 1:1-3.

¹⁶ Visdommen fra Gud er tilgængelig for alle der stærkt ønsker at få den, og som gør noget for at tilegne sig den ved vedholdende at bede til ham og regelmæssigt studere hans ord og det materiale der udgives af den trofaste træl-

leskare. (Mattæus 24:45; Jakob 1:5) Det er også vigtigt at være ydmyg, en egenskab som viser sig ved at man er villig til at følge Bibelens vejledning. (2 Kongebog 22:18, 19) En kristen erkender måske i princippet at hans hjerte er forræderisk og desperat. (Jeremias 17:9) Men er han, når det kommer til stykket, ydmyg nok til at tage imod specifik, kærlig vejledning og hjælp hvis det er nødvendigt?

¹⁷ Forestil dig følgende situation. En far siger nej til at hans datter og en ung kristen mand tager i byen sammen alene. Pigen siger: „Men far, stoler du da ikke på mig? Vi vil ikke gøre noget forkert!“ Hun elsker måske Jehova og har de bedste intentioner, men kan man sige at hun 'vander i visdommen' fra Gud? Kan man sige at hun 'flygter fra utugt'? Eller er det sådan at hun ufornuftigt „stoler på sit eget hjerte“? (Ordsprogene 28:26) Måske kan du komme i tanker om flere principper som en sådan far og datter kunne drøfte sammen. — Se Ordsprogene 22:3; Mattæus 6:13; 26:41.

JOSEF FLYGTEDE FRA UTUGT

¹⁸ En ung mand som elskede Gud og flygtede fra utugt, var Josef, Dinas halvbror. (1 Mosebog 30:20-24) Som barn så Josef med egne øjne hvad hans søsters tåbelige opførsel førte til. Det var uden tvivl denne episode, samt hans ønske om at bevare sig i Guds kærlighed, der beskyttede ham mange år senere i Ægypten da hans herres hustru „dag efter dag“ prøvede at forføre ham. Som træl kunne Josef jo ikke bare sige sin stilling op og rejse bort! Han måtte tackle situationen på en klog og frygtløs måde. Det gjorde han ved gentagne gange at afvise Potifars hustru for til sidst at flygte fra hende. — 1 Mosebog 39:7-12.

---

17. Beskriv en situation som kan opstå i en familie, og vis hvordan en far kunne ræsonnere med sin datter.

18, 19. Hvilken fristelse kom Josef ud for, og hvad hjalp ham til at modstå den?

¹⁹ Hvis nu Josef havde fantaseret om kvinden eller ladet sine tanker kredse om sex, ville han så have været i stand til at forblive loyal over for Gud? Sikkert ikke. I stedet for at dvæle ved syndige tanker satte Josef sit forhold til Jehova højt. Det fremgår af det han sagde til Potifars hustru: „Min herre . . . har ikke holdt noget tilbage fra mig, undtagen dig, fordi du er hans hustru. Så hvordan skulle jeg kunne gøre noget så slet og derved synde mod Gud?“ — 1 Mosebog 39:8, 9.

²⁰ Forestil dig den glæde Jehova må have følt ved at se den unge Josef, der befandt sig langt væk fra sin familie, forblive trofast dag efter dag. (Ordsprogene 27:11) Senere sørgede Jehova for at Josef ikke alene blev udfriet fra fængselet, men også fik stillingen som Ægyptens førsteminister og fødevareadministrator! (1 Mosebog 41:39-49) Det bekræfter sandheden i det der står i Salme 97:10: „I som elsker Jehova, had det onde. Han vogter sine loyales sjæle; af de ugudeliges hånd vil han udfri dem.“

²¹ Mange af Guds tjenere i dag viser også at de 'hader det onde og elsker det gode'. (Amos 5:15) En ung broder i et afrikansk land fortæller at

20. Hvordan ledede Jehova begivenhedernes gang til gavn for Josef?

21. Hvordan viste en ung broder i et afrikansk land moralsk styrke?

en pige i hans klasse tilbød at have sex med ham hvis han ville hjælpe hende under en matematikprøve. „Jeg afviste straks hendes tilbud,“ siger han. „Ved at forblive loyal over for Jehova har jeg bevaret min værdighed og selvspekt, som er langt mere værdifuldt end guld og sølv.“ Det er rigtigt at synd kan give en 'midlertidig nydelse', men sådanne kortvarige fornøjelser resulterer ofte i stor sorg og smerte. (Hebræerne 11:25) De blegner også fuldstændig i sammenligning med den varige lykke det giver at adlyde Jehova. — Ordsprogene 10:22.

TAG IMOD HJÆLP FRA BARMHJERTIGHEDENS GUD

²² Da vi er ufuldkomne, kæmper vi alle en hård kamp for at modstå kødelige lyster og gøre det der er rigtigt i Jehovas øjne. (Romerne 7:21-25) Det ved Jehova, og han „husker at vi er støv“. (Salme 103:14) Det kan dog ske at en kristen begår en alvorlig synd. Er alt håb da ude for ham? Nej, bestemt ikke. Det kan godt være at han, ligesom kong David, vil komme til at mærke nogle bitre konsekvenser af sin synd. Men Gud er altid „rede til at tilgive“ dem der angre og 'åbent bekender' deres synder. — Salme 86:5; Jakob 5:16; Ordsprogene 28:13.

²³ Gud har desuden kærligt givet den kristne menighed „gaver i form af mennesker“ — modne, kvalificerede åndelige hyrder som er villige til at yde hjælp. (Efeserne 4:8, 12; Jakob 5:14, 15) De ønsker at hjælpe overtræderen til at genoprette sit forhold til Gud og, for at bruge vismandens ord, 'erhverve sig et forstandigt hjerte' så han ikke begår den samme synd igen. — Ordsprogene 15:32.

22, 23. (a) Hvorfor er en kristens situation ikke håbløs hvis han begår en alvorlig synd? (b) Hvilken hjælp er til rådighed for en overtræder?

VI MÅ 'ERHVERVE OS ET FORSTANDIGT HJERTE'

²⁴ Bibelen taler om at '*mangle* et forstandigt hjerte' og at '*erhverve* sig et forstandigt hjerte'. (Ordsprogene 7:7) På grund af åndelig umodenhed og uerfarenhed i tilbedelsen af Gud kan én 'der mangler et forstandigt hjerte', mangle skelneevne og dømmekraft. Ligesom den unge mand der beskrives i Ordsprogene 7:6-23, kan han let bukke under for alvorlig synd. „Den der erhverver sig et forstandigt hjerte“ undersøger derimod sit indre menneske gennem bøn og regelmæssigt studium af Guds ord. Og i den udstrækning det er muligt for et ufuldkomment menneske, bringer han sine tanker, ønsker, følelser og mål i livet i harmoni med det Gud godkender. På den måde „elsker [han] sin sjæl“, altså gavner sig selv, og „vil finde lykken“. — Ordsprogene 19:8.

²⁵ Spørg dig selv: 'Er jeg fuldstændig overbevist om at Guds normer er rigtige? Tror jeg fuldt og fast på at det giver størst lykke at overholde dem?' (Salme 19:7-10; Esajas 48:17, 18) Hvis du er det mindste i tvivl, må du gøre noget for at komme tvivlen til livs. Grund over konsekvenserne af at ignorere Guds lov. Du må også 'smage og se at Jehova er god' ved at leve i overensstemmelse med sandheden og ved at fylde dit sind med gode og sunde tanker — det vil sige det der er sandt, retfærdigt, rent, værd at holde af og dydigt. (Salme 34:8; Filipperne 4:8, 9) Du kan være sikker på at jo mere du gør det, desto mere vil du elske Gud og det han elsker, og hade det han hader. Josef var ikke noget overmenneske. Det der satte ham i stand til at 'flygte fra utugt', var at han i mange år havde erhvervet sig et forstandigt hjerte ved at lade sig forme af Jehova. Måtte du gøre det samme. — Esajas 64:8.

24, 25. (a) Hvordan viste den unge mand der omtales i Ordsprogene 7:6-23, at han „manglede et forstandigt hjerte“? (b) Hvordan kan vi 'erhverve os et forstandigt hjerte'?

SKRIFTSTEDER DU KAN TÆNKE OVER

„I som elsker Jehova, had det onde.“ — Salme 97:10.

„Enhver der bliver ved med at se på en kvinde for at begære hende, har allerede begået ægteskabsbrud med hende i sit hjerte.“ — Mattæus 5:28.

„Den der øver utugt synder imod sit eget legeme.“ — 1 Korinther 6:18.

„Jeg banker løs på mit legeme og behandler det som en træl, for at jeg, efter at have forkyndt for andre, ikke på en eller anden måde selv skal blive forkastet.“ — 1 Korinther 9:27.

„Hvad et menneske end sår, dette skal han også høste; for den der sår med henblik på sit kød, skal høste fordærv af sit kød, men den der sår med henblik på ånden, skal høste evigt liv af ånden.“ — Galaterne 6:7, 8.

„I skal derfor gøre jeres lemmer som er på jorden, døde med hensyn til utugt, urenhed, seksuel lidenskab.“ — Kolossenserne 3:5.

„Dette er Guds vilje . . . at enhver af jer ved hvordan han får herredømme over sit eget kar i hellighed og ære, ikke i begærlig seksuel lidenskab.“ — 1 Thessaloniker 4:3-5.

²⁶ Skaberens hensigt med kønsorganerne var ikke at de skulle være legetøj; han skabte dem for at vi kunne få børn og glæde os over et intimt samliv inden for ægteskabet. (Ordsprogene 5:18) I de næste to kapitler vil vi se på Guds syn på ægteskabet.

26. Hvilket vigtigt emne vil vi nu se på?

Ægteskabet — en gave fra en kærlig Gud

„En tretvundet snor rives ikke hurtigt over.“

— PRÆDIKEREN 4:12.

KAN du godt lide at overvære bryllupper? Det er der mange der kan, for et bryllup er som regel en dejlig oplevelse. Ikke alene har brudeparret klædt sig særlig pænt på, men deres ansigter stråler også af glæde! På en sådan dag kender deres lykke ingen grænser, og fremtiden synes lys og fuld af håb.

² Det må dog indrømmes at ægteskabet som institution på mange måder er i krise i dag. Selvom man altid håber det bedste for nygifte, kan man i nogle tilfælde have visse betænkeligheder. Man tænker: 'Vil dette ægteskab blive lykkeligt? Holder det mon?' Svarene afhænger af om manden og hustruen har tillid til Guds vejledning angående ægteskab og anvender den. (Ordsprogene 3:5, 6) Det er nødvendigt hvis de skal bevare sig selv i Guds kærlighed. Vi vil nu fokusere på Bibelens svar på følgende fire spørgsmål: Hvilke grunde er der til at gifte sig? Hvis man gerne vil giftes, hvordan vælger man da en god ægtefælle? Hvordan kan man forberede sig til ægteskabet? Og hvad kan hjælpe et ægtepar til at blive ved med at have det godt sammen?

HVORFOR GIFTE SIG?

³ Nogle tror at det at blive gift er en forudsætning for at blive lykkelig — at man ikke kan finde glæde og tilfreds-

---

1, 2. (a) Hvilke betænkeligheder kan man undertiden have i forbindelse med nyindgåede ægteskaber, og hvorfor? (b) Hvilke spørgsmål vil blive drøftet i dette kapitel?

3. Hvorfor ville det være uklogt at gifte sig på et løst grundlag?

hed i livet medmindre man finder en ægtefælle. Men det er bestemt ikke rigtigt! Jesus, der var ugift, omtalte den enlige stand som en gave og anbefalede den til dem der kunne give rum for den. (Mattæus 19:11, 12) Også apostelen Paulus omtalte fordelene ved at være ugift. (1 Korinther 7:32-38) Men hverken Jesus eller Paulus opstillede det som et krav; faktisk hører dét at 'forbyde at man gifter sig' til 'dæmonernes lærdomme'. (1 Timoteus 4:1-3) Den enlige stand rummer ikke desto mindre mange muligheder for dem der ønsker at tjene Jehova uden at blive distraheret. Det ville derfor være uklogt at gifte sig på et løst grundlag, for eksempel som følge af gruppepres.

⁴ Men er der på den anden side gode grunde til at gifte sig? Ja, det er der. Også ægteskabet er en gave fra vores kærlige Gud. (1 Mosebog 2:18) Ægteskab indebærer derfor visse fordele og kan føre til stor lykke for begge parter. For eksempel er et godt ægteskab det bedste grundlag for familielivet. Børn har brug for stabilitet i deres tilværelse; de har brug for forældre som vil opdrage, elske og vejlede dem. (Salme 127:3; Efeserne 6:1-4) Men dét at få børn er ikke den eneste grund til at vælge at blive gift.

⁵ Lad os se nærmere på temaskriftstedet og den sammenhæng det står i: „To er bedre stillet end én, eftersom de får en god løn for deres møje. For hvis en af dem falder, kan den anden rejse sin fælle op. Men hvad med den enlige der falder uden at der er en anden til at rejse ham op? Desuden, hvis to lægger sig sammen, holder de sig varme, men den enlige, hvordan kan han holde sig varm? Og hvis en eller anden kan overmande den enlige, vil to kunne holde stand imod ham. Ja, en tretvundet snor rives ikke hurtigt over.“ – Prædikerens 4:9-12.

---

4. Hvorfor er et godt ægteskab det bedste grundlag for familielivet?
5, 6. (a) Hvordan kan et nært venskab være til gavn for én ifølge Prædikerens 4:9-12? (b) Hvordan kan et ægteskab være som en tretvundet snor?

⁶ Denne passage handler primært om værdien af venskaber. Og i ægteskabet kan man jo opnå det tætteste venskab overhovedet. Som skriftstedet viser, giver et sådant forhold parterne mulighed for at dække hinandens behov for støtte, nærhed og beskyttelse. Et ægteskab er særlig stærkt hvis der ikke blot er tale om *to* parter som er knyttet sammen. To snore der er tvundet sammen, kan, som det antydes i verset, rives over. Tre sammenflettede eller tvundne snore er derimod meget sværere at rive over. Når manden og hustruen betragter dét at behage Jehova som det vigtigste, vil deres ægteskab være som en sådan tre-tvundet snor. Eftersom Jehova er en del af deres ægteskab, vil det være meget stærkt.

⁷ Det er også kun inden for ægteskabets rammer at det seksuelle behov kan tilfredsstilles på passende måde. Her kan det intime samliv med rette betragtes som noget der giver stor „fryd“. (Ordsprogene 5:18) Nogle ugifte som er ude over det Bibelen kalder „ungdommens vår“ – den tid da kønsdriften er særlig stærk – kæmper måske stadig med deres seksuelle følelser. Hvis ikke de behersker disse følelser, kan det resultere i en uren eller upassende adfærd. Paulus blev inspireret til at nedskrive følgende råd til ugifte: „Hvis ikke de har selvbeherskelse, så lad dem gifte sig, for det er bedre at gifte sig end at være optændt af lidenskab.“ – 1 Korinther 7:9, 36; Jakob 1:15.

⁸ Uanset hvilke grunde man har til at gifte sig, er det godt at være realistisk. Som Paulus udtrykte det, vil de der gifter sig, „få trængsel i kødet“. (1 Korinther 7:28) Ægtepar kommer ud for problemer som enlige er skånet for. Men hvis man vælger at gifte sig, hvad kan man da gøre for at få færre problemer og større glæde og tilfredshed? Man kan blandt andet være omhyggelig i sit valg af ægtefælle.

7, 8. (a) Hvilket råd nedskrev Paulus til ugifte kristne som kæmper med deres seksuelle følelser? (b) Hvilket realistisk syn på ægteskabet giver Bibelen os?

HVORDAN VÆLGER MAN EN GOD ÆGTEFÆLLE?

⁹ Paulus blev inspireret til at nedskrive et meget vigtigt princip som man bør anvende når man søger en ægtefælle: „Lad jer ikke spænde i ulige åg med ikketroende.“ (2 Korinther 6:14) Paulus bruger her et billede der er hentet fra landbrugslivet. Hvis to dyr af meget forskellig størrelse og styrke går under samme åg, vil begge lide under det. Hvis en kristen bliver spændt i åg i et ægteskab med en der ikke tjener Jehova, vil det ligeledes ikke kunne undgås at der opstår gnidninger og konflikter imellem dem. Hvis den ene ægtefælle ønsker at bevare sig i Jehovas kærlighed, og den anden kun tillægger det lidt eller slet ingen betydning, vil deres værdier i livet være meget forskellige. Det vil sikkert være til stor gene for begge parter. Derfor rådede Paulus de kristne til 'kun at gifte sig i Herren'. – 1 Korinther 7:39.

¹⁰ I nogle tilfælde er enlige kristne kommet til den konklusion at de hellere vil være spændt i ulige åg end at være ensomme. Nogle vælger at ignorere Bibelens vejledning og gifter sig med en som ikke tjener Jehova. Dette har gang på gang fået sørgelige følger. De der har truffet et sådant valg, opdager at de har giftet sig med en som de ikke kan drøfte de vigtigste ting i livet med. Den ensomhed de nu føler, er måske langt værre end den de oplevede da de var enlige. Lykkeligvis er der tusindvis af ugifte kristne som stoler på og følger Guds vejledning i dette spørgsmål. (Salme 32:8) Selvom de håber at blive gift en dag, forbliver de enlige indtil de finder en blandt Jehova Guds tjenere som de kan gifte sig med.

¹¹ Det er selvfølgelig ikke ethvert Jehovas vidne der vil

9, 10. (a) Hvordan illustrerede Paulus faren ved at opdyrke et nært forhold til nogen man ikke deler tro med? (b) Hvad fører det ofte til når man ignorerer Guds vejledning om kun at gifte sig i Herren?

11. Hvad kan hjælpe dig til at vælge en god ægtefælle? (Se også rammen på side 114).

HVAD SKAL JEG SE EFTER HOS EN KOMMENDE ÆGTEFÆLLE?

Princip: „De to skal være ét kød.“
— Mattæus 19:5.

Spørgsmål du kan stille dig selv

- Hvorfor er det vigtigt at være „ude over ungdommens vår“ når jeg gifter mig? — 1 Korinther 7:36; 13:11; Mattæus 19:4, 5.
- Selvom jeg er gammel nok til at gifte mig, hvilke fordele er der så ved at forblive enlig et stykke tid? — 1 Korinther 7:32-34, 37, 38.
- Hvis jeg vælger at gifte mig, hvorfor er det da vigtigt at min tilkommende har tjent Jehova trofast gennem et stykke tid? — 1 Korinther 7:39.
- Hvordan kan følgende skriftsteder hjælpe en søster til at vide hvad hun skal se efter hos en eventuel ægtefælle? — Salme 119:97; 1 Timoteus 3:1-7.
- Hvordan kan Ordsprogene 31:10-31 hjælpe en broder til at vælge en god ægtefælle?

være en passende ægtefælle for én. Hvis du overvejer at gifte dig, så se dig om efter en som elsker Gud højt, og hvis egenskaber og åndelige mål passer med dine. Den trofaste trælleskare har udgivet meget materiale om dette emne, og du gør klogt i under bøn at overveje denne bibelske vejledning og lade dig lede af den.* – Salme 119:105.

¹² I mange lande er det almindeligt at forældrene vælger en ægtefælle til deres søn eller datter. I disse kulturer er der udbredt enighed om at forældrene har den visdom og livserfaring der skal til for at træffe en så vigtig beslutning. Sådanne arrangerede ægteskaber fungerer ofte godt, som det også var tilfældet på Bibelens tid. Forældre som leder efter en ægtefælle til deres søn eller datter, kan lære noget af Abraham, der sendte sin tjener ud for at finde en hustru til Isak. Det var ikke penge og social status Abraham lagde vægt på. Nej, det vigtigste for ham, og som han gjorde sig store anstrengelser for, var at finde en hustru til Isak blandt dem der tilbad Jehova.[#] – 1 Mosebog 24:3, 67.

HVORDAN KAN DU FORBEREDE DIG SÅ DU FÅR ET GODT ÆGTESKAB?

¹³ Hvis du går i giftetanker, er det en god idé at stille dig selv spørgsmålet: 'Er jeg egentlig moden nok til at blive

---

* Se kapitel 2 i *Hemmeligheden ved et lykkeligt familieliv*, udgivet af Jehovas Vidner.

[#] Nogle trofaste patriarker havde flere hustruer. I den periode hvor Jehova havde et særligt forhold til patriarkerne og det kødelige Israel, tolererede han den polygame ægteskabsform. Det var ikke ham der indstiftede den, men han lovgav på området. Kristne er dog klar over at Jehova ikke længere tolererer polygami blandt sine tjenere. – Matæus 19:9; 1 Timoteus 3:2.

---

12. Hvilken skik i forbindelse med ægteskab findes i mange lande, og hvilket bibelsk eksempel kan man lære noget af?

13-15. (a) Hvordan kan princippet i Ordsprogene 24:27 hjælpe en ung mand der ønsker at gifte sig? (b) Hvad kan en ung kvinde gøre for at forberede sig til ægteskab?

gift?' Det er ikke noget du kan bedømme alene ud fra dine følelser omkring kærlighed, sex, kammeratskab eller dét at få børn. Ægteskab medfører nogle særlige ansvarsopgaver som de der gerne vil giftes, bør tænke over.

¹⁴ En ung mand der søger sig en hustru, bør tænke alvorligt over dette princip: „Gør dit arbejde færdigt udendørs, og drag omsorg for det der skal gøres på marken; bagefter kan du så bygge dit hus.“ (Ordsprogene 24:27) Hvad er pointen? Hvis en mand på Bibelens tid ønskede at „bygge [sit] hus“, det vil sige stifte familie, gjorde han klogt i at spørge sig selv: 'Er jeg virkelig moden til at tage mig af en hustru og eventuelle børn og forsørge dem?' Han måtte først arbejde, altså tage sig af sine marker, eller afgrøder. Det samme princip gælder i dag. En mand som ønsker at blive gift, må forberede sig på det ansvar der følger med. En ægtemand er nødt til at arbejde hvis han er i stand til det. Ifølge Guds ord er en mand der ikke tager sig af sin families fysiske, følelsesmæssige og åndelige behov, værre end én uden tro! — 1 Timoteus 5:8.

¹⁵ En kvinde som beslutter at gifte sig, må også være indstillet på at påtage sig en mængde ansvarsopgaver. Bibelen taler rosende om nogle af de færdigheder og egenskaber en hustru skal have for at kunne støtte sin mand og sørge for sin husstand. (Ordsprogene 31:10-31) Mænd og kvinder som kaster sig ud i et ægteskab uden at have forberedt sig på at påtage sig det ansvar det medfører, er i virkeligheden selviske. De har slet ikke tænkt på hvad de kan give den anden. De der går i giftetanker, bør dog først og fremmest lægge vægt på at forberede sig i åndelig henseende.

¹⁶ En sådan forberedelse til ægteskabet indebærer at man tænker grundigt over de opgaver Gud har givet manden og kvinden hver især. En kristen mand må vide hvad

---

16, 17. Hvilke bibelske principper bør de der forbereder sig til ægteskab, tænke grundigt over?

det vil sige at være familiens overhoved. Den opgave giver ham ikke lov til at opføre sig som en tyrant. Han skal tværtimod efterligne den måde Jesus udøver myndighed på. (Efeserne 5:23) En kristen kvinde må også forstå den ærefulde plads hustruen har i familieordningen. Er hun villig til at underlægge sig 'sin mands lov'? (Romerne 7:2) Hun er allerede underlagt Jehovas lov og Messias' lov. (Galaterne 6:2) En ægtemands myndighed i familien udgør en anden lov. Er hun indstillet på at bakke op om og underordne sig sin ufuldkomne ægtefælles myndighed? Hvis det er en tanke hun ikke bryder sig om, vil det være bedst at hun lader være med at gifte sig.

¹⁷ Ægtefæller må også hver især være villige til at tage hensyn til den andens særlige behov. (Filipperne 2:4) Paulus skrev: „Lad . . . hver enkelt af jer elske sin hustru som sig selv; men hustruen skal have dyb respekt for sin mand.“ Under guddommelig inspiration forstod Paulus at manden har et særligt behov for at føle at hans kone har dyb respekt for ham. Og hun har særlig behov for at føle sig elsket af sin mand. — Efeserne 5:21-33.

¹⁸ Når man kommer sammen, er det altså ikke kun for at have det sjovt. Det er en tid hvor manden og kvinden har mulighed for at lære hinanden godt at kende og finde ud af om det vil være klogt af dem at gifte sig. Det giver dem også lejlighed til at lære at vise selvbeherskelse. Fristelsen til at lade den fysiske kontakt blive for intim kan være meget stor — tiltrækningen mellem kønnene er jo helt naturlig. Men to der virkelig elsker hinanden, vil ønske at undgå enhver handling som kunne skade den anden åndeligt. (1 Thessaloniker 4:6) Så hvis man kommer sammen med en, må man vise selvbeherskelse. Det er for øvrigt en egenskab der vil gavne en resten af livet, uanset om man gifter sig eller ej.

---

18. Hvorfor bør kristne par vise selvbeherskelse mens de kommer sammen?

HVAD KAN I GØRE FOR AT JERES ÆGTESKAB KAN VARE VED?

¹⁹ For at få et varigt ægteskab må parret have det rette syn på dét at forpligte sig. Romaner og film ender ofte med bryllup og ægteskab, for det er den lykkelige slutning folk gerne vil have. Men i det virkelige liv er brylluppet ikke en afslutning. Det er begyndelsen på noget som Jehova havde tænkt sig skulle vare ved. (1 Mosebog 2:24) Mange i dag ser desværre ikke sådan på det. I nogle kulturer sammenligner man ægteskabet med to stykker reb der er bundet sammen med en knude. De tænker måske ikke over at den sammenligning egentlig svarer til den almindelige opfattelse af ægteskabet. Hvordan det? Jo, en knude skal helst kunne holde så længe det er nødvendigt, men den skal også kunne bindes og *løsn*es med lethed.

²⁰ I dag betragter mange ægteskabet som noget midlertidigt. De gifter sig uden særlig store betænkeligheder fordi de mener at det vil opfylde deres behov, men de regner også med at de kan gå fra hinanden så snart forholdet bliver for krævende. Tænk som modsætning hertil på den illustration med snoren som Bibelen bruger om noget der binder mennesker sammen, som for eksempel et ægteskab. De snore og reb der bruges på sejlskibe, er beregnet på at holde; de må aldrig flosse eller trævle op, selv i den værste storm. Ægteskabet er ligeledes beregnet på at holde. Jesus sagde: „Hvad Gud har sat sammen, må intet menneske skille ad.“ (Mattæus 19:6) Hvis du gifter dig, bør du have det samme syn på ægteskabet. Gør det ægteskabet til en byrde? Nej.

²¹ Manden og hustruen må bevare det rette syn på hinanden. Hvis de begge gør en indsats for at fokusere på

19, 20. Hvorfor bør kristne have et andet syn på ægteskabet end det der er almindeligt i dag? Illustrer det med et eksempel.

21. Hvilken indstilling bør manden og hustruen have til hinanden, og hvad kan hjælpe dem i den forbindelse?

hinandens gode egenskaber og bestræbelser, vil deres ægteskab være til glæde og styrke for dem. Er det urealistisk at have et sådant positivt syn på sin ufuldkomne ægtefælle? Tænk på Jehovas eksempel. Han er aldrig urealistisk, men alligevel regner vi trygt med at han bevarer et positivt syn på os. Salmisten spurgte: „Hvis du vogtede på misgerninger, Jah, Jehova, hvem kunne da bestå?“ (Salme 130:3) Ægtefæller må have en lignende positiv og tilgivende indstilling over for hinanden. — Kolossenserne 3:13.

*Mange par som kommer sammen,
sørger for at en tredje person følges med dem*

²² Et ægteskab kan bringe parret større og større lykke og tilfredshed efterhånden som årene går. Bibelen omtaler Abraham og Saras ægteskab da de var oppe i årene. Deres liv var bestemt ikke uden vanskeligheder og udfordringer. Tænk på hvordan det må have været for Sara — som på det tidspunkt måske har været i 60-årsalderen — at skulle forlade sit komfortable hjem i den velhavende by Ur og derefter bo i telte resten af sit liv. Ikke desto mindre underordnede hun sig sin mands ledelse. Som en medhjælp og et godt modstykke til Abraham hjalp Sara ham respektfuldt med at føre hans beslutninger ud i livet. Og det var ikke en påtaget form for underdanighed. Bibelen siger at hun endog „indvendig“, eller ved sig selv, omtalte sin mand som sin herre. (1 Mosebog 18:12; 1 Peter 3:6) Hendes respekt for Abraham kom fra hjertet.

²³ Det vil selvfølgelig ikke sige at Abraham og Sara altid så ens på tingene. Engang kom Sara med et forslag som „mishagede Abraham meget“. På Jehovas anvisning lyttede Abraham dog ydmygt til sin kone, og det viste sig at være til velsignelse for familien. (1 Mosebog 21:9-13) I dag kan ægtemænd og hustruer, også de der har været gift i årtier, lære en del af dette åndeligsindede par.

²⁴ I den kristne menighed er der mange tusind lykkelige ægteskaber — ægteskaber hvor hustruen har dyb respekt for sin mand, hvor manden elsker sin hustru og viser hende ære, og hvor begge bestræber sig for at lade Jehovas vilje komme først i deres liv. Hvis du beslutter at gifte dig, er det vigtigt at du er omhyggelig i dit valg af ægtefælle, at du forbereder dig godt, og at du efter at du er blevet gift, fortsat arbejder på at bevare et fredfyldt og kærligt ægteskab der er til ære for Jehova Gud. Så vil dit ægteskab helt sikkert hjælpe dig til at forblive i Guds kærlighed.

22, 23. Hvordan er Abraham og Sara et godt eksempel for ægtepar i dag?

24. Hvilken slags ægteskaber bringer Jehova Gud ære, og hvorfor?

„Sørg for at ægteskabet holdes i ære“

„Fryd dig over din ungdoms hustru.“

— ORDSPROGENE 5:18.

ER DU gift? Hvis du er, er dit ægteskab da lykkeligt, eller er det præget af alvorlige problemer? Er du og din ægtefælle gledet fra hinanden? Er dit ægteskab noget du blot holder ud, uden at finde glæde i det overhovedet? I så fald er du nok ked af at det varme forhold I engang havde til hinanden, er kølnet. Som kristen ønsker du uden tvivl at have et ægteskab der er til ære for Jehova Gud, som du elsker. Derfor volder din nuværende situation dig sikkert sorg og bekymring. Du må dog ikke tro at din situation er håbløs.

² I dag findes der mange lykkelige kristne par som på et tidspunkt blot holdt ud i et glædesløst ægteskab. De fandt imidlertid ud af hvordan de kunne styrke deres forhold. Du kan også få større glæde og tilfredshed i dit ægteskab. Hvordan?

FÅ ET NÆRMERE FORHOLD TIL GUD OG DIN ÆGTEFÆLLE

³ Du og din ægtefælle vil blive knyttet nærmere sammen hvis I bestræber jer for at knytte jer nærmere til Gud. Det kan belyses med en illustration: Forestil dig

1, 2. Hvad vil vi nu se nærmere på, og hvorfor?

3, 4. Hvorfor vil ægtepar blive knyttet nærmere sammen hvis de bestræber sig for at få et nærmere forhold til Gud? Belys det med en illustration.

***Når I anvender kundskaben fra Bibelen,
kan den styrke jeres ægteskab***

et kegleformet bjerg. Det er bredt ved foden og spidser til ved toppen. En mand står ved foden af den nordlige skråning, og en kvinde står på den anden side, ved foden af den sydlige skråning. Begge begynder at gå op ad bjerget. Så længe de befinder sig på den nederste del af bjerget, er der stor afstand imellem dem. Men efterhånden som de nærmer sig bjergtinden, bliver afstanden imellem dem mindre og mindre. Kan du se hvordan denne illustration kan være til opmuntring for dig og din ægtefælle?

⁴ De anstrengelser du gør dig for at tjene Jehova helt og fuldt, kan sammenlignes med de anstrengelser det kræver at bestige et bjerg. Da du elsker Jehova, gør du allerede en stor indsats for at gå op ad bjerget, så at sige. Men

hvis du og din ægtefælle er gledet fra hinanden, er det som om I går op ad bjerget på hver sin side. Hvad sker der imidlertid hvis I bliver ved med at vandre opad? Det er rigtigt at der i begyndelsen stadig vil være betydelig afstand mellem jer. Men jo mere I anstrenger jer for at få et nærmere forhold til Gud – at vandre opad – jo nærmere vil I blive knyttet sammen. Ja, at få et nærmere forhold til Gud er nøglen til at få et nærmere forhold til sin ægtefælle. Men hvordan bærer man sig ad med det?

⁵ Noget der kan hjælpe dig og din ægtefælle til at vandre op ad bjerget, er at følge den vejledning angående ægteskab der findes i Guds ord. (Salme 25:4; Esajas 48:17, 18) Tænk over dette specifikke råd fra apostelen Paulus: „Sørg for at ægteskabet holdes i ære blandt alle.“ (Hebræerne 13:4) At noget holdes i ære, vil sige at det agtes og betragtes som dyrebart. Og det er lige præcis sådan Jehova betragter ægteskabet, nemlig som noget dyrebart.

MOTIVERET AF INDERLIG KÆRLIGHED TIL JEHOVA

⁶ Som tjenerer for Gud er du og din ægtefælle selvfølgelig klar over at ægteskabet er dyrebart, endog helligt. Det er Jehova selv der har indstiftet ægteskabsordningen. (Mattæus 19:4-6) Men hvis I for tiden har ægteskabelige problemer, er dét at vide at ægteskabet er ærefuldt, måske ikke nok til at motivere jer til at behandle hinanden kærligt og respektfuldt. Hvad kan da motivere jer? Læg nøje mærke til hvad det var Paulus sagde: „Sørg for at ægteskabet holdes i ære.“ Sammenhængen viser at Paulus' vejledning angående ægteskabet er én af flere

5. (a) Hvad kan hjælpe en til at få et nærmere forhold til Jehova og sin ægtefælle? (b) Hvordan ser Jehova på ægteskabet?

6. Hvad viser sammenhængen i Paulus' vejledning om ægteskabet, og hvorfor er det vigtigt at holde sig det for øje?

formaninger. (Hebræerne 13:1-5) At holde sig det for øje kan være en yderligere motivation til at opbygge større respekt for sin ægtefælle. Hvordan det?

⁷ Tænk et øjeblik over hvordan du betragter andre bud i Bibelen, som for eksempel befalingen om at gøre disciple og at komme sammen for at tilbede Gud. (Mattæus 28:19; Hebræerne 10:24, 25) Det skal indrømmes at det ikke altid er let at følge disse bud. Folk du forkynder for, reagerer måske negativt, og dit verdslige arbejde kan gøre dig så udmattet at det er en kamp at komme til de kristne møder. Alligevel bliver du ved med at forkynde Rigets budskab, og du bliver ved med at komme til møderne. Ingen kan få dig til at holde op – ikke engang Satan! Hvorfor ikke? Fordi din inderlige kærlighed til Jehova får dig til at adlyde hans bud. (1 Johannes 5:3) Hvilke gode resultater fører det med sig? At deltage i forkyndelsen og at overvære møderne giver dig en indre fred og stor glæde fordi du ved at du gør Guds vilje. Og disse følelser giver dig ny styrke. (Nehemias 8:10) Hvad kan vi lære af dette?

⁸ Ligesom din kærlighed til Jehova motiverer dig til trods hindringer at adlyde buddene om at forkynde og at komme sammen med trosfæller, sådan kan din kærlighed til ham motivere dig til at adlyde Bibelens formaninger om at holde dit ægteskab i ære, selv når det synes vanskeligt. (Hebræerne 13:4; Salme 18:29; Prædikerens 5:4) Og ligesom Jehova rigt velsigner dine bestræbelser for at forkynde og at komme sammen med dine medkristne, sådan vil han også lægge mærke til og vel-

---

7. (a) Hvilke bibelske bud følger vi, og hvorfor? (b) Hvilke gode resultater medfører det at adlyde Jehovas bud?

8, 9. (a) Hvad kan motivere os til at adlyde Bibelens formaninger om at holde ægteskabet i ære, og hvorfor? (b) Hvilke to punkter vil vi nu se nærmere på?

signe dine bestræbelser for at holde dit ægteskab i ære.
— 1 Thessaloniker 1:3; Hebræerne 6:10.

⁹ Hvordan kan du da gøre dit ægteskab ærefuldt? Du må undgå at have en tale og adfærd som skader jeres indbyrdes forhold. Derudover må du tage nogle skridt for at styrke jeres ægteskab.

UNDGÅ EN TALE OG ADFÆRD DER VANÆRER ÆGTESKABET

¹⁰ En kristen hustru sagde for nogen tid siden: „Jeg beder Jehova om styrke til at holde ud.“ Hvad er det hun skal holde ud? Hun fortæller: „Min mand slår mig med ord. Det giver ganske vist ikke synlige blå mærker, men hans konstante hårde ord som 'du er en klods om benet' og 'du duer ikke til noget' har givet mig ar på sjælen.“ Det er et meget alvorligt problem denne kvinde peger på, nemlig verbale angreb inden for ægteskabet.

¹¹ Hvor er det sørgeligt når kristne ægtefæller slynger sårende ord i ansigtet på hinanden, ord som efterlader følelsesmæssige sår der ikke så let heles. Det siger sig selv at et ægteskab der er præget af verbale angreb, ikke er ærefuldt. Hvordan er omgangstonen i jeres ægteskab? En måde at finde ud af det på er ved ydmygt at stille sin ægtefælle spørgsmålet: „Hvordan virker min tale på dig?“ Hvis din ægtefælle svarer at dine ord indimellem virker sårende, må du være villig til at ændre din måde at tale på. — Galaterne 5:15; Efeserne 4:31.

¹² Vi må aldrig glemme at den måde vi bruger tungen på i ægteskabet, berører vores forhold til Jehova. Bibelen siger: „Hvis nogen mener at han har en form for

---

10, 11. (a) Hvilken form for adfærd vanærer ægteskabet? (b) Hvilket spørgsmål bør ægtefæller stille hinanden?

12. Hvordan kunne ens tilbedelse være forgæves i Guds øjne?

tilbedelse og dog ikke tøjler sin tunge men bliver ved med at bedrage sit hjerte, hans form for tilbedelse er forgæves.“ (Jakob 1:26) Din tale er uløseligt knyttet til din tilbedelse af Jehova. Bibelen støtter ikke den tanke at det er uvæsentligt hvad der foregår inden for hjemmets fire vægge, så længe man selv mener at man tjener Gud. Før ikke dig selv bag lyset. Det er en alvorlig sag. (1 Peter 3:7) Det kan godt være at du har gode evner og er meget aktiv i sandheden, men hvis du bevidst sårer din ægtefælle med bidende bemærkninger, vanærer du dit ægteskab, og din tilbedelse kan være forgæves i Guds øjne.

¹³ Ægtefæller må også passe på at de ikke sårer hinanden på en mere indirekte måde. Her er to eksempler: En enlig mor ringer ofte til en gift kristen mand i menigheden for at spørge om råd, og de taler sammen i lang tid; en enlig kristen broder tilbringer meget tid hver uge i forkyndelsen sammen med en gift kristen søster. De gifte personer i disse eksempler har måske de bedste hensigter, men hvordan berører det deres respektive ægtefæller? En hustru der befinder sig i en sådan situation, har udtalt: „Det sårer mig at min mand ofrer så meget tid og opmærksomhed på en anden søster i menigheden. Jeg føler mig tilsidesat.“

¹⁴ Det er forståeligt at denne kvinde og andre i en lignende situation føler sig såret. Deres ægtefælle ignorerer en grundlæggende vejledning fra Gud angående ægteskab: „En mand [forlader] sin fader og sin moder, og han skal *holde sig til sin hustru*.“ (1 Mosebog 2:24) De der bliver gift, respekterer selvfølgelig stadig deres forældre, men ifølge Guds ordening er de først og fremmest forplig-

13. Hvordan kunne en mand eller kvinde komme til at såre sin ægtefælle?

14. (a) Hvilken ægteskabelig forpligtelse omtales i Første Mosebog 2:24? (b) Hvad bør vi spørge os selv om?

tede over for hinanden. Og selvom kristne ægtefæller holder meget af deres trosfæller, skal de frem for alt tage sig af hinanden. Når gifte kristne udvikler et for nært forhold til eller bruger unødvendig meget tid sammen med trosfæller, især af det modsatte køn, belaster de deres ægteskab. Er det noget der er aktuelt i dit ægteskab? Spørg dig selv: 'Giver jeg min ægtefælle den tid,

opmærksomhed og kærlighed som han eller hun har krav på?'

¹⁵ Gifte kristne som viser en af det modsatte køn upassende opmærksomhed, befinder sig desuden på farlig grund. Sørgeligt nok har gifte kristne udviklet romantiske følelser for nogle de var blevet for familiære over for. (Mattæus 5:28) Sådanne følelsesmæssige bånd har ført til handlinger der i endnu højere grad har vanæret deres ægteskab. Læg mærke til hvad Paulus sagde om dette.

'SØRG FOR AT ÆGTESENGEN ER UBESMITTET'

¹⁶ Umiddelbart efter at Paulus kom med tilskyndelsen til at 'holde ægteskabet i ære', advarede han: „[Sørg for] at ægtesengen er ubesmittet, for Gud vil dømme utugtige og ægteskabsbrydere.“ (Hebræerne 13:4) Med udtrykket „ægtesengen“ sigtede Paulus til det seksuelle samvær. Et sådant forhold er ubesmittet, eller moralsk rent, så længe det foregår inden for ægteskabets rammer. Kristne følger derfor disse inspirerede ord: „Fryd dig over din ungdoms hustru.“ — Ordsprogene 5:18.

¹⁷ De der har et seksuelt forhold til andre end deres ægtefælle, viser en grov mangel på respekt for Guds morallove. Mange i dag mener at det nærmest er acceptabelt at være sin ægtefælle utro. Men kristne bør ikke lade sig påvirke af hvad *mennesker* mener om ægteskabsbrud. De erkender at det til syvende og sidst ikke er mennesker men *Gud* der „vil dømme utugtige og ægteskabsbrydere“. (Hebræerne 10:31; 12:29) Sande kristne holder derfor fast ved Jehovas syn på spørgsmålet. (Romerne

15. Hvorfor bør en gift kristen ifølge Mattæus 5:28 undgå at vise en af det modsatte køn upassende opmærksomhed?

16. Hvilken befaling giver Paulus angående ægteskabet?

17. (a) Hvorfor bør kristne ikke lade sig påvirke af verdens syn på ægteskabsbrud? (b) Hvordan kan vi følge Jobs eksempel?

12:9) Husk at patriarken Job sagde: „Jeg har sluttet en pagt med mine øjne.“ (Job 31:1) Ja, for at undgå det første skridt der kunne føre til ægteskabsbrud, er sande kristne påpasselige med hvad de retter deres øjne imod, og ser aldrig langt efter nogen af det modsatte køn som de ikke er gift med. — Se tillægget, side 219-221.

¹⁸ Hvor alvorligt er ægteskabsbrud i Jehovas øjne? Moseloven hjælper os til at forstå hvordan Jehova ser på det. I Israel var ægteskabsbrud og afgudsdyrkelse blandt de forbrydelser der var dødsstraf for. (3 Mosebog 20:2, 10) Kan du se ligheden mellem de to ting? Hvis en israelit tilbad en afgud, brød han sin pagt med Jehova. Hvis en israelit begik ægteskabsbrud, brød han sin pagt med sin ægtefælle. Begge handlede troløst. (2 Mosebog 19:5, 6; 5 Mosebog 5:9; Malakias 2:14) Derfor ville begge blive forkastet af Jehova, den trofaste og pålidelige Gud. — Salme 33:4.

¹⁹ Kristne i dag er som bekendt ikke underlagt Moseloven. Men bevidstheden om at ægteskabsbrud i det gamle Israel blev betragtet som en alvorlig overtrædelse, kan styrke kristne i deres beslutning om ikke at begå en sådan handling. Hvorfor? Tænk over følgende sammenligning: Ville du nogen sinde gå ind i en kirke, falde på knæ og begynde at bede foran et religiøst billede? 'Aldrig!' vil du sige. Ville du føle dig fristet til at gøre det hvis du blev tilbudt en stor sum penge? 'Bestemt ikke!' vil du nok svare. Ja, alene tanken om at svigte Jehova ved at tilbede religiøse billeder virker frastødende på en sand kristen. Kristne bør på samme måde føle sig frastødt af tanken om at svigte deres Gud, Jehova, og deres ægtefælle ved at

---

18. (a) Hvor alvorligt er ægteskabsbrud i Jehovas øjne? (b) Hvilken lighed er der mellem ægteskabsbrud og afgudsdyrkelse?

19. Hvad kan styrke ens beslutning om ikke at begå ægteskabsbrud, og hvorfor?

begå ægteskabsbrud – uanset hvad de kunne undskyldte sig med. (Salme 51:1, 4; Kolossenserne 3:5) Lad os aldrig begå en handling som vil fryde Satan og bringe vanære over Jehova og den hellige ægteskabelige ordning.

HVORDAN DU KAN STYRKE DIT ÆGTESKAB

²⁰ Ud over at lade være med at gøre noget som kunne vanære dit ægteskab, kan du tage nogle skridt for at øge din respekt for din ægtefælle. Hvilke skridt? Som en hjælp til at svare på det spørgsmål kunne du tænke på ægteskabet som et hus. Forestil dig så at de venlige ord, betænksomme handlinger og andre måder som ægtefæller viser hinanden ære på, er de dekorative ting som forskønner huset. Hvis du og din ægtefælle har et nært forhold til hinanden, ligner jeres ægteskab et hus med en udsmykning der giver det farve og varme. Hvis jeres hengivenhed for hinanden svækkes, vil 'pyntegenstandene' efterhånden forsvinde og jeres ægteskab vil blive lige så trist som et hus uden udsmykning. Da I jo gerne vil adlyde Guds bud om at 'holde ægteskabet i ære', er I uden tvivl motiveret til at forbedre situationen. Noget der er dyrebart og ærefuldt, er trods alt værd at reparere, eller restaurere. Hvordan kan I gøre det? Guds ord siger: „Ved visdom bygges et hus op, og ved dømmekraft grundfæstes det; og ved kundskab fyldes de inderste kamre med alle slags kostbare og fine sager.“ (Ordsprogene 24:3, 4) Lad os se på hvordan disse ord kan anvendes på ægteskabet.

²¹ Blandt de 'kostbare sager' der er i en lykkelig familie, er egenskaber som oprigtig kærlighed, gudsfrygt og en fast tro. (Ordsprogene 15:16, 17; 1 Peter 1:7) Disse egenskaber giver et stærkt ægteskab. Men lagde du mærke til

20. Hvad er der sket i nogle ægteskaber? Illustrer med et eksempel.

21. Hvordan kan man gradvis styrke sit ægteskab? (Se også rammen på side 131).

HVORDAN KAN JEG FORBEDRE MIT ÆGTESKAB?

Princip: „Lad . . . hver enkelt af jer elske sin hustru som sig selv; men hustruen skal have dyb respekt for sin mand.“ — Efeserne 5:33.

Spørgsmål du kan stille dig selv

- Hvilke gode egenskaber har min ægtefælle, og hvordan kan jeg give udtryk for at jeg sætter pris på ham eller hende? — Ordsprogene 14:1; 31:29; 1 Peter 3:1, 6; 4:8.
- Ærer jeg min ægtefælle ved at prøve at forstå hans eller hendes tanker og følelser? — Filipperne 2:4.
- Er jeg villig til at se gennem fingre med min ægtefælles fejl? — Mattæus 6:14, 15.
- Hvornår har jeg sidst givet udtryk for min kærlighed til min ægtefælle? — Højsangen 2:9-14.
- Hvilke åndelige mål arbejder vi hen imod? — Mattæus 6:33, 34; 1 Korinther 9:24-27.
- Hvad kan jeg gøre for at tilskynde min ægtefælle til at læse i Bibelen sammen med mig og drøfte dagsteksten?

hvordan kamrene i det ovennævnte ordsprog bliver fyldt med kostbare sager? „Ved kundskab,“ står der. Ja, når ægtefæller anvender kundskaben fra Bibelen, kan den forvandle deres tankegang og hjælpe dem til at genopvække kærligheden til hinanden. (Romerne 12:2; Filipperne 1:9) Så når du og din ægtefælle tager jer tid til sammen at drøfte noget fra Bibelen, som for eksempel dagsteksten eller en bibelsk artikel i *Vagttårnet* eller *Vågn op!* om ægteskabet, er det som om I undersøger en smuk pyntegenstand som kan forskønne jeres hus. Når I af kærlighed til Jehova anvender den vejledning I lige har drøftet, bringer I så at sige pyntegenstanden ind i „de inderste kamre“. Det kan resultere i at den kærlige og varme atmosfære der engang prægede jeres ægteskab, vender tilbage.

²² Det kan ganske vist være tidskrævende og anstrengende at få stillet disse pyntegenstande på plads igen én for én. Men hvis du bestræber dig for at gøre din del,

vil du have den dybe tilfredshed at vide at du adlyder følgende formaning i Bibelen: „Gå foran med at vise hinanden ære.“ (Romerne 12:10; Salme 147:11) Og som det allervigtigste vil dine oprigtige bestræbelser for at holde dit ægteskab i ære bevare dig i Guds kærlighed.

22. Hvilken tilfredshed opnår vi ved at gøre hvad vi kan for at styrke vores ægteskab?

Lad din tale være opbyggende

„Lad ingen rådden tale gå ud af jeres mund, men derimod en tale som er god til den opbyggelse der nu er behov for.“ — EFESERNE 4:29.

HVIS du gav en af dine venner en gave, hvordan ville du da have det hvis vedkommende med fuldt overlæg misbrugte den? Forestil dig at det var en bil du havde foræret din ven, og du så senere fandt ud af at han eller hun havde kørt hensynsløst i den og havde kvæstet andre. Ville du ikke blive skuffet?

² Evnen til at tale er en gave fra Jehova, giveren af „enhver god gave og enhver fuldkommen foræring“. (Jakob 1:17) Denne gave, som adskiller menneskene fra dyrene, gør det muligt for os at formidle ikke blot tanker, men også følelser. Men ligesom med en bil kan gaven til at tale bruges på en forkert måde. Hvor må det skuffe Jehova når mennesker taler på en hensynsløs måde og derved volder andre sorg og smerte!

³ For at forblive i Jehovas kærlighed må vi bruge talens gave på den måde han ønsker. Han har gjort det klart hvilken slags tale der glæder ham. Hans ord siger: „Lad ingen rådden tale gå ud af jeres mund, men derimod en tale som er god til den opbyggelse der nu er behov for, så den kan være velgørende for dem der hører den.“ (Efe-serne 4:29) Vi vil nu se nærmere på hvorfor vi må passe

---

1-3. (a) Hvilken gave har Jehova givet os, og hvordan kan den misbruges? (b) Hvordan skal vi bruge talens gave hvis vi ønsker at forblive i Guds kærlighed?

*Rolig tale virker
forfriskende*

på med hvordan vi taler, hvilken slags tale vi bør undgå, og hvordan vi kan tale på en opbyggende måde.

HVORFOR VI SKAL PASSE PÅ MED HVORDAN VI TALER

⁴ En vigtig grund til at være påpasselige med hvordan vi taler, er at *ord har stor magt*. Ordsprogene 15:4 siger: „Tungens ro er et livets træ, men falskhed på den sønderbryder ånden.“* En persons rolige tale kan virke forfriskende og styrke dem der lytter til den. I modsætning hertil kan fordrejede og krogede ord virke nedslående. Ja, vores ord har magt til både at volde skade og til at læge. – Ordsprogene 18:21.

⁵ Et andet ordsprog beskriver i levende vendinger hvilken magt vores ord har. Det lyder: „Der findes nogle der taler tankeløst som med sværdhug.“ (Ordsprogene 12:18) Hvis man buser ud med tankeløse ord, kan det efterlade dybe følelsesmæssige sår og ødelægge venskaber. Måske har du selv prøvet hvad det vil sige at blive ramt af et verbalt sværdhug. Det samme ordsprog kommer også med en positiv udtalelse: „De vises tunge læger.“ Ja,

---

* Det hebraiske ord der i Ordsprogene 15:4 er oversat med „falskhed“, kan også betyde dét at være fordrejet, kroget, fordærvet.

betænksomme ord fra en der anvender visdommen fra Gud, kan læge dybe sår og genoprette venskaber. Kan du komme i tanker om en situation hvor du selv oplevede at venlige ord havde en lægende virkning? (Ordsprogene 16:24) Når vi ved hvor stor magt ord kan have, vil vi naturligvis gerne tale på en måde der læger, ikke sårer.

⁶ Uanset hvor meget vi prøver, er det umuligt at have fuldstændig kontrol over tungen. Det leder os ind på den anden grund til at vi skal passe på vores tale: *Som følge af synd og ufuldkommenhed er vi tilbøjelige til at misbruge vores tunge.* Ord udspringer af hjertet, og „mennekehjertets tilbøjelighed er ond“. (1 Mosebog 8:21; Lukas 6:45) Derfor kan det være rigtig svært at tøjle vores tunge. (Jakob 3:2-4) Selvom vi ikke kan styre vores tunge fuldstændig, kan vi hele tiden arbejde på at blive dygtigere til det. Ligesom en der forsøger at svømme mod strømmen, må blive ved med at kæmpe, må vi blive ved med at bekæmpe vores syndige tilbøjelighed til at bruge tungen forkert.

⁷ En tredje grund til at passe på med hvordan vi taler, er at *Jehova kræver os til regnskab for det vi siger.* Vores brug af tungen berører ikke kun vores forhold til andre mennesker, men også til Jehova. Jakob 1:26 siger: „Hvis nogen mener at han har en form for tilbedelse og dog ikke tøjler sin tunge men bliver ved med at bestride sit hjerte, hans form for tilbedelse er forgæves.“* Som vi så i forrige kapitel, er vores tale uløseligt knyttet til vores tilbedelse af Jehova. Hvis vi ikke tøjler vores

---

* Det græske ord der er oversat med „forgæves“, gengives også med 'frugtesløs'. – 1 Peter 1:18.

6. Hvorfor er det så svært at styre tungen?

7, 8. I hvilken udstrækning kræver Jehova os til regnskab for det vi siger?

tunge, men udspyr skadelig, giftig tale, kunne alt hvad vi gør i den kristne tjeneste, blive regnet for værdiløst i Guds øjne. Det er tankevækkende, ikke sandt? — Jakob 3:8-10.

⁸ Der er altså helt klart nogle stærke grunde til at vogte sig for at misbruge talens gave. Inden vi kommer ind på nogle opbyggende former for tale, vil vi se nærmere på en tale som absolut ikke hører hjemme blandt sande kristne.

TALE DER NEDBRYDER

⁹ *Fordærvet tale.* I dag er det meget almindeligt at man bruger bandeord, blasfemiske udtryk og andre former for fordærvet tale. Mange anvender et sådant sprog for at give deres ord eftertryk eller for at kompensere for deres begrænsede ordforråd. Komikere gør ofte brug af et vulgært og sexbetonet sprog for at få folk til at grine. Men sjofel tale er ikke noget at grine af. For cirka 2000 år siden formanede apostelen Paulus menigheden i Kolossæ til at aflægge „skammelig tale“. (Kolossenserne 3:8) Og til menigheden i Efesus skrev Paulus at „sjofel skæmten“ end ikke måtte nævnes iblandt dem. — Efe-serne 5:3, 4.

¹⁰ Jehova føler sig frastødt af sjofel tale, og det gør de der elsker ham, også. Ja, vores kærlighed til Jehova motiverer os til at undgå at bruge et uanstændigt sprog. Da Paulus opregnede „kødets gerninger“, nævnte han „urenhed“, som indbefatter urenhed i tale. (Galaterne 5:19-21) Dette er en alvorlig sag. Hvis man trods gentagne formaninger og uden at ændre sind bliver ved

9, 10. (a) Hvad er blevet en almindelig del af dagligsproget i dag? (b) Hvorfor skal vi undgå at bruge et fordærvet sprog? (Se også fodnoten).

med at bruge et stærkt umoralsk, fordærvet og nedbrydende sprog, kan man blive udelukket af menigheden.*

¹¹ *Skadelig sladder, bagvaskelse.* Vi mennesker kan godt lide at tale om hinanden. Er al sådan snak af det onde? Ikke hvis det drejer sig om harmløs snak hvor man blot udveksler positive eller nyttige oplysninger, som for eksempel om hvem der lige er blevet døbt, eller hvem der trænger til opmuntring. De kristne i det første århundrede var meget interesserede i hinanden og udvekslede passende oplysninger om hinanden. (Efeserne 6:21, 22; Kolossenserne 4:8, 9) Men vores tale kan let gå hen og blive skadelig sladder hvis vi fordrejer kendsgerningerne eller røber personlige oplysninger som andre har betroet os. Endnu alvorligere er det hvis sladdereren fører til bagvaskelse, som altid er skadelig. Bagvaskelse kan defineres som udtalelser der indeholder falske beskyldninger som vanærer og ødelægger en andens omdømme. For eksempel greb farisæerne til ondskabsfuld bagvaskelse i et forsøg på at bringe Jesus i miskredit. (Mattæus 9:32-34; 12:22-24) Bagvaskelse fører ofte til splid. — Ordsprogene 26:20.

¹² Jehova ser ikke med milde øjne på dem der misbruger talens gave ved at bagtale andre eller forårsage splidtelser. Han hader dem der skaber „splid mellem brødre“. (Ordsprogene 6:16-19) Det græske ord for „bagvasker“ er *dia'bolos*, der også bruges som et af navnene på

---

* Ordet urenhed som det bruges i Bibelen, er et bredt udtryk der kan omfatte mange forskellige slags synder. Det er ikke alle former for urenhed som kræver at der nedsættes et dømmende udvalg, men hvis man uden at ændre sind øver *grov* urenhed, kan man blive udelukket af menigheden. — 2 Korinther 12:21; Efeserne 4:19; se „Spørgsmål fra læserne“ i *Vagttårnet* for 15. juli 2006.

11, 12. (a) Hvordan kan vores tale blive nedbrydende? (b) Hvorfor skal tjenerne for Jehova undgå at bagvaske andre?

den der ondskabsfuldt bagvasker Gud, nemlig „Djævelen“. (Åbenbaringen 12:9, 10) Vi ønsker naturligvis ikke at have en tale som sætter os i bås med Djævelen. Bagvaskelse, der resulterer i nogle af kødets gerninger som for eksempel „stridbarhed“ og „splittelser“, hører ikke hjemme i den kristne menighed. (Galaterne 5:19-21) Så inden du viderebringer noget du har hørt om andre, bør du spørge dig selv: 'Er dét jeg vil fortælle, sandt? Vil det være kærligt af mig at sige det? Er det nødvendigt eller tilrådeligt at gøre det?' — 1 Thessaloniker 4:11.

¹³ *Spot.* Som tidligere nævnt har vores ord magt til at volde skade. Det er rigtigt at vi alle på grund af vores ufuldkommenhed en gang imellem kommer til at sige noget vi fortryder. Men Bibelen advarer mod at have et sprog som ikke hører hjemme i et kristent hjem eller i menigheden. Paulus gav de kristne denne formaning: „Lad al bitterhed og harme og vrede og skrigen og spot være fjernet fra jer.“ (Efeserne 4:31) Andre oversættelser gengiver ordet „spot“ med „onde ord“, „ærekrænkende tale“ og „fornærmende tale“. Spot — herunder konstant hård kritik og brug af øgenavne — kan berøve andres værdighed og få dem til at føle sig uduelige. Børn, der jo er følsomme og tillidsfulde, er særlig sårbare over for den knusende virkning af hårde ord. — Kolossenserne 3:21.

¹⁴ Bibelen fordømmer på det kraftigste at man vedblivende spotter eller håner andre ved at udsætte dem for fornærmende, nedsættende eller grov tale. En der bliver ved med at tale sådan, bringer sig selv i en farlig situation, for en spotter kan blive fjernet fra menigheden hvis

---

13, 14. (a) Hvilken virkning kan nedbrydende tale have på andre? (b) Hvorfor bringer man sig selv i en farlig situation hvis man bliver ved med at tale spottende om andre?

han ikke reagerer på gentagne forsøg på at hjælpe ham til at forandre sig. Medmindre han ændrer sin måde at tale på, vil han også gå glip af de velsignelser som Guds rige vil bringe. (1 Korinther 5:11-13; 6:9, 10) Vi kan tydeligvis ikke forblive i Guds kærlighed hvis vi fortsætter med at have en tale der er skadelig, usand eller ukærlig. En sådan tale virker nedbrydende.

TALE DER OPBYGGER

¹⁵ Hvordan kan vi bruge talens gave sådan som det var Guds ønske? Husk at Guds ord tilskynder os til at have „en tale som er god til . . . opbyggelse“. (Efeserne 4:29) Det glæder Jehova når vi siger noget der opbygger, tilskynder og styrker andre. En sådan tale kræver omtanke. Bibelen fastsætter ikke nogen bestemte regler i den forbindelse, og den indeholder heller ikke en liste over hvad der kan betegnes som „sund tale“. (Titus 2:8) Hvis vores tale skal være opbyggende, er det godt at huske på tre enkle men vigtige faktorer som kendetegner opbyggende tale: Den skal være sund, i overensstemmelse med sandheden og kærlig. Med det i tanke vil vi nu se nærmere på nogle eksempler på tale som virker opbyggende. — Se rammen „Er min tale opbyggende?“ på side 140.

¹⁶ *Oprigtig ros.* Både Jehova og Jesus ved hvor vigtigt det er at komme med et anerkendende og opmuntrende ord. (Mattæus 3:17; 25:19-23; Johannes 1:47) Som kristne bør vi også give andre oprigtig ros. Hvorfor? I Ordsprogene 15:23 siges der: „Hvor er det godt med et ord i rette tid!“ Ja, hvordan har du det selv når du får oprigtig ros? Bliver du ikke glad og opmuntret? Når du

15. Hvad kendetegner opbyggende tale?

16, 17. (a) Hvorfor bør vi rose andre? (b) Hvilke muligheder har vi for at rose andre i menigheden? i familien?

ER MIN TALE OPBYGGENDE?

Princip: „Lad altid jeres tale være med ynde.“
— Kolossenserne 4:6.

Spørgsmål du kan stille dig selv

- Hvornår har jeg sidst rost nogen for noget specifikt? — 1 Korinther 11:2; Åbenbaringen 2:1-3.
- Viser jeg andre respekt ved at tale høfligt til dem? — 1 Mosebog 22:2; Johannes 11:41.
- Taler jeg mest om mig selv, eller interesserer jeg mig også for hvad andre tænker og føler? — Filipperne 2:3, 4; Jakob 1:19.
- Bruger jeg det jeg ved om andre, til at opbygge dem eller til at nedbryde dem? — Ordsprogene 15:1, 2.
- Hvordan betragter jeg dét at bruge bandeord, og hvad fortæller min indstilling til dette om hvad der bor i mit hjerte? — Lukas 6:45; Jakob 3:10, 11.

får en sådan ros, er det et udtryk for at nogle er opmærksomme på dig og er interesserede i dig. Ros forsikrer dig om at dét du har gjort, var alle anstrengelserne værd. Det styrker din selvtilid og motiverer dig til at gøre tingene endnu bedre fremover. Eftersom du værdsætter at *modtage* ros fra andre, burde du så ikke være opmærksom på at *give* andre ros? — Mattæus 7:12.

¹⁷ Øv dig i at se det gode i andre og at rose dem for det. I menigheden hører du måske et velgennemtænkt foredrag, lægger mærke til et ungt menneske som prøver at nå nogle åndelige mål, eller ser en ældre broder eller søster der trods helbredsproblemer kommer trofast til møderne. Et anerkendende ord fra dig kan varme dem om hjertet og styrke dem åndeligt. I familien har både manden og hustruen brug for at høre nogle rosende og anerkendende ord fra hinanden. (Ordsprogene 31:10, 28) Især børn trives når de bliver vist opmærksomhed og føler sig værdsat. Ros og anerkendelse er for et barn hvad solskin og vand er for en plante. I forældre bør være opmærksomme på at rose jeres børn for deres positive egenskaber og de gode ting de gør. En sådan ros kan give børnene mod og selvtilid og få dem til at anstrenge sig endnu mere for at gøre det rigtige.

¹⁸ *Trøst og opmuntring*. Jehova har dyb omsorg for 'de ydmyge' og 'de knuste'. (Esajas 57:15) Hans ord tilskynder os til at 'blive ved med at trøste hinanden' og til at 'trøste de modfaldne sjæle'. (1 Thessaloniker 5:11, 14) Vi kan være sikre på at Gud lægger mærke til og værdsætter det vi gør for at trøste og opmuntre trosfæller som er langt nede.

¹⁹ Men hvad kan du sige for at opmuntre en med-

18, 19. Hvorfor bør vi gøre hvad vi kan for at trøste og opmuntre trosfæller, og hvordan kan vi gøre det?

kristen som er modløs eller nedtrykt? Du behøver ikke at føle at du skal løse vedkommendes problem. I mange tilfælde er det blot nogle få ord der skal til. Forvis den der er nedslået, om din interesse og omsorg. Tilbyd at I kan bede sammen. I bønnen kan du indtrængende bede Jehova om at hjælpe den modløse til at forstå hvor afholdt han eller hun er af andre og af Jehova selv. (Jakob 5:14, 15) Understreg over for vedkom-

mende at han eller hun er højt værdsat og en uundværlig del af menigheden. (1 Korinther 12:12-26) Læs et opmuntrende skriftsted fra Bibelen som viser at Jehova virkelig interesserer sig for ham eller hende som enkeltperson. (Salme 34:18; Mattæus 10:29-31) Hvis du tager dig tid til at dele 'et godt ord' med den fortvivlede og taler fra hjertet, vil det sikkert hjælpe vedkommende til at føle sig elsket og værdsat. — Ordsprogene 12:25.

²⁰ *God vejledning.* Som ufuldkomne mennesker har vi alle fra tid til anden brug for råd og vejledning. Bibelen giver denne tilskyndelse: „Hør på råd og tag imod tugt, så du kan blive vis i fremtiden.“ (Ordsprogene 19:20) At give vejledning er ikke noget der er forbeholdt de ældste. Forældre vejleder deres børn. (Efeserne 6:4) Undertiden

kan der være behov for at modne søstre vejleder yngre søstre. (Titus 2:3-5) Kærlighed motiverer os til at give vejledning som modtageren kan tage til sig uden at blive slået helt ud. Hvad kan hjælpe os til at vejlede andre på en god måde? Lad os se på tre faktorer som kan gøre en vejledning virkningsfuld: vejlederens indstilling og motiv, grundlaget for vejledningen og måden den bliver givet på.

²¹ For at kunne råde andre på en god måde, må man være opmærksom på hvordan man er som vejleder. Spørg dig selv: 'Hvordan kan jeg selv bedst lide at få vejledning?' Hvis du ved at den der råder dig, holder af dig, ikke taler af irritation og ikke har bagtanker med det der bliver sagt, er det meget lettere at tage imod vejledningen. Burde det samme ikke gælde når du vejleder andre? God vejledning er desuden baseret på Guds ord. (2 Timoteus 3:16) Uanset om vi citerer direkte fra Bibelen eller ej, skal al vores vejledning være baseret på den. Ældste må derfor passe på at de ikke pådutter andre deres meninger eller fordrejer skriftsteder for at få dem til at passe til deres egne synspunkter. En vejledning er også mere virkningsfuld hvis den gives på den rigtige måde. Hvis den er „krydret med“ venlighed, er den lettere at tage imod og giver den der vejledes, mulighed for at bevare sin værdighed. — Kolossenserne 4:6.

²² Ja, tale er en dyrebar gave fra Jehova. Vores kærlighed til ham bør afholde os fra at misbruge denne gave. Vi skal huske at vores ord har stor magt — både til at opbygge og til at nedbryde. Lad os derfor bestræbe os for at bruge denne gave sådan som Giveren havde i tanke, nemlig til „opbyggelse“. Så vil dét vi siger, være til glæde for andre og hjælpe os til at forblive i Guds kærlighed.

---

22. Hvad er du besluttet på i forbindelse med din brug af talens gave?

Højtider og fester som Gud er imod

**„Bliv ved med at forvise jer om hvad
der er velbehageligt for Herren.“ — EFESERNE 5:10.**

„DE SANDE tilbedere vil tilbede Faderen i ånd og sandhed, for det er sådanne tilbedere Faderen søger,“ sagde Jesus. (Johannes 4:23) Når Jehova finder sådanne mennesker — som han har fundet dig — drager han dem til sig og sin søn. (Johannes 6:44) Hvor er det en stor ære! Men eftersom Satan er mester i at bedrage, må de der elsker sandheden fra Bibelen, 'blive ved med at forvise sig om hvad der er velbehageligt for Herren'. — Efeserne 5:10; Åbenbaringen 12:9.

² Tænk et øjeblik over hvad der skete ved Sinaj Bjerg da israelitterne bad Aron om at lave en gud til dem. Aron indvilligede i det og fremstillede en guldkalv, men lod forstå at den repræsenterede Jehova. „Det er højtid for Jehova i morgen,“ sagde han. Var Jehova ligeglad med at man på den måde blandede sand og falsk religion? Nej. Han sørgede for at omkring tre tusind afgudsdyrkere blev slået ihjel. (2 Mosebog 32:1-6, 10, 28) Hvad lærer det os? Hvis vi ønsker at bevare os selv i Guds kærlighed, må vi lade være med at 'røre noget urent', og vi må nidkært beskytte sandheden mod at blive besmittet på nogen måde. — Esajas 52:11; Ezekiel 44:23; Galaterne 5:9.

³ Efter at apostlene, der virkede som et værn mod frafald,

1. Hvilken slags mennesker drager Jehova til sig, og hvorfor må de blive ved med at være åndeligt årvågne?
2. Forklar hvordan Jehova betragter dem der forsøger at blande sand og falsk religion.
- 3, 4. Hvorfor bør vi være meget opmærksomme på Bibelens principper når vi undersøger populære skikke og højtider?

døde, begyndte såkaldte kristne der ikke elskede sandheden, sørgeligt nok at antage hedenske skikke, højtider og „hellige“ dage og kaldte dem „kristne“. (2 Thessaloniker 2:7, 10) Når du her i kapitlet læser om nogle af disse højtider og fester, så læg mærke til hvordan de afspejler verdens ånd, ikke Guds hellige ånd. De fleste verdslige højtider har visse fællestræk: De appellerer til kødelige ønsker, og de fremmer falske læresætninger og spiritisme — alt sammen noget der kendetegner „Babylon den Store“. * (Åbenbaringen 18:2-4, 23) Vi skal også huske at Jehova har været øjenvidne til de afskyelige hedenske religiøse ritualer som mange af vore dages populære skikke stammer fra. Han føler sig uden tvivl lige så frastødt af sådanne traditioner i dag som dengang. Bør det ikke være hans syn på tingene der ligger os mest på sinde? — 2 Johannes 6, 7.

⁴ Som sande kristne er vi klar over at der er visse højtider og fester som Jehova er imod, og det er vigtigt at vi er fast besluttede på ikke at have noget som helst med dem at gøre. En kort gennemgang af hvorfor Jehova ikke bryder sig om sådanne højtider og fester, vil styrke os i vores beslutning om at undgå alt hvad der kan hindre os i at forblive i hans kærlighed.

JULEN — FRA SOLDYRKELSE TIL „KRISTEN“ HØJTID

⁵ Bibelen siger intet om at Jesu fødselsdag blev fejret. Faktisk kender man ikke den nøjagtige dato for hvornår han blev født. Det er dog helt sikkert at han ikke blev født den 24. eller 25. december, hvor det er koldt i den

---

* Se rammen „Kan jeg deltage i fejringen?“ på side 148-149. Ved hjælp af *Register til Vagttårnets publikationer*, som er udgivet af Jehovas Vidner, kan man finde oplysninger om forskellige højtider, helligdage og fester.

---

5. Hvorfor kan vi være sikre på at Jesus ikke blev født den 24. eller 25. december?

del af verden.* Lukas fortæller at der ved tiden for Jesu fødsel var „hyrder som levede udendørs“ og vogtede deres hjord. (Lukas 2:8-11) Hvis hyrderne havde 'levet udendørs' året rundt, ville der ikke have været noget bemærkelsesværdigt ved denne oplysning. Men netop fordi der om vinteren er koldt i Betlehem med regn og til tider sne, blev hjordene bragt under tag, og hyrderne ville derfor ikke have 'levet udendørs'. Et andet argument er at Josef og Maria rejste til Betlehem fordi kejser Augustus havde beordret en folketælling. (Lukas 2:1-7) Det er meget usandsynligt at kejseren ville give en befolkning som i forvejen var utilfreds med det romerske styre, befaling til at rejse til deres hjemby i den koldeste tid på året.

⁶ Julen har ikke sit udspring i Bibelen, men i gamle hedenske fester, som for eksempel den romerske saturnalfest, en højtid viet Saturn, agerbrugets gud. De der dyrkede guden Mithras, fejrede den „uovervindelige sols fødselsdag“ den 25. december, oplyser *New Catholic Encyclopedia*. „Julen opstod i en tid da solkulten var særlig fremtrædende i Rom,“ cirka tre hundrede år efter Kristi død.

⁷ Ved disse hedenske fester udvekslede man gaver og spiste overdådigt — skikke som går igen i fejringen af julen. Men som det også er tilfældet i dag, foregik en stor del af gaveudvekslingen ikke i den ånd der beskrives i Andet Korintherbrev 9:7, som lyder: „Lad hver enkelt gøre som han har besluttet i sit hjerte, ikke uvilligt eller tvungent, for Gud elsker en glad giver.“ Sande kristne giver gaver af kærlig-

---

* Ifølge den bibelske tidsregning og den verdslige historie blev Jesus sandsynligvis født i år 2 f.v.t. i den jødiske måned etanim, som svarer til september/oktober efter den kalender vi bruger i dag. — Se *Indsigt i Den Hellige Skrift*, bind 1, side 1115, udgivet af Jehovas Vidner.

6, 7. (a) Hvor stammer mange af juleskikkene fra? (b) Hvilken kontrast er der mellem den måde der gives gaver på i julen, og de sande kristnes måde at gøre det på?

*Sande kristne giver
af kærlighed*

hed og føler sig ikke bundet til at gøre det på en bestemt dato. De forventer heller ikke at få noget til gengæld. (Lukas 14:12-14; Apostelgerninger 20:35) Desuden er de glade for at være fri for juleræset og at slippe for at stifte en tyngende gæld, sådan som mange gør på den tid af året. — Mattæus 11:28-30; Johannes 8:32.

⁸ Men, vil nogle sige, gav astrolojerne, eller de såkaldte vise mænd, ikke Jesus fødselsdagsgaver? Nej. De kom med gaver fordi det på Bibelens tid var skik og brug at vise betydningsfulde personer agtelse på den måde. (1 Kongebog 10:1, 2, 10, 13; Mattæus 2:2, 11) Og astrolojerne besøgte faktisk heller ikke Jesus samme nat han blev født. Da de ankom, var han ikke længere et spædbarn i en krybbe; han boede i et hus og var adskillige måneder gammel.

---

8. Gav astrolojerne Jesus fødselsdagsgaver? Forklar.

KAN JEG DELTAGE I FEJRINGEN?

Princip: „'Gå ud fra dem, og skil jer ud,' siger Jehova, 'og hold op med at røre det urene'; 'og jeg vil tage imod jer.'“ — 2 Korinther 6:17.

Spørgsmål du kan stille dig selv angående en populær højtid eller skik

- Har den helt klart rod i falsk religion eller okkultisme? — Esajas 52:11; 1 Korinther 4:6; 2 Korinther 6:14-18; Åbenbaringen 18:4.
- Har den til formål at give et menneske, en organisation eller et nationalsymbol upassende ære? — Jeremias 17:5-7; Apostelgerninger 10:25, 26; 1 Johannes 5:21.
- Ophøjer den én nation eller etnisk gruppe over en anden? — Apostelgerninger 10:34, 35; 17:26.
- Afspejler den „verdens ånd“, som er i modstrid med Guds hellige ånd? — 1 Korinther 2:12; Efeserne 2:2.
- Kan nogen tage anstød hvis jeg deltager i fejringen? — Romerne 14:21.
- Hvis jeg vælger at lade være med at deltage, hvordan vil jeg da på en respektfuld måde begrunde det over for andre? — Romerne 12:1, 2; Kolossenserne 4:6.

De følgende skriftsteder kan kaste yderligere lys over spørgsmål vedrørende populære højtider og skikke:

- „[Troløse israelitter] blandede sig med nationerne og lærte deres gerninger.“ — Salme 106:35.

- „Den der er trofast i det mindste, er også trofast i meget, og den der er uretfærdig i det mindste, er også uretfærdig i meget.“ — Lukas 16:10.
- „I [er ikke] en del af verden.“ — Johannes 15:19.
- „I kan ikke have andel i 'Jehovas bord' og i dæmoners bord.“ — 1 Korinther 10:21.
- „Det er . . . nok at I i den tid der er gået har gjort nationernes vilje, da I vandrede i skamløse gerninger, lyster, overdreven nydelse af vin, sviregilder, drikkelag og utilladelig afgudsdyrkelse.“
— 1 Peter 4:3.

FØDSELSDAGE SET I BIBELENS LYS

⁹ Selvom et barns fødsel til alle tider har været en lykkelig begivenhed, nævner Bibelen ingen eksempler på at Guds tjenere fejrede fødselsdag. (Salme 127:3) Skyldes det en forglemmelse? Nej, for der nævnes to fødselsdagsfester, nemlig en ægyptisk faraos og Herodes Antipas'. (1 Mosebog 40:20-22; Markus 6:21-29) Begge begivenheder stilles dog i et dårligt lys, især den sidste, for ved den lejlighed blev Johannes Døber halshugget.

¹⁰ I *Den Store Danske Encyklopædi* siges der om dét at fejre fødselsdag: „Oldkirken anså skikken for hedensk.“ De gamle

9. Hvad er kendetegnende for de fødselsdagsfester som omtales i Bibelen?

10, 11. Hvordan betragtede de første kristne fødselsdage, og hvorfor?

„HELLIGE“ DAGE OG SATANISME

Det er tankevækkende at den vigtigste dag inden for den religiøse bevægelse der kaldes satanisme, er fødselsdagen. Satanister mener at hvert enkelt menneske er en gud hvis han eller hun vælger at betragte sig selv som en sådan. Når man fejrer sin fødselsdag, fejrer man altså en guds fødsel. De fleste mennesker finder sikkert en sådan opfattelse yderliggående og egocentrisk. Og dog siges der i bogen *The Lore of Birthdays*: „Andre helligdage taler til hjertet, men fødselsdage taler til selvet.“

De næsthelligste dage i satanisternes kalender er valborgsaften og halloween. *Merriam-Webster's Collegiate Dictionary* beskriver valborgsaften som „aftenen før 1. maj hvor heksene menes at flyve hen til et aftalt mødested“.

grækere troede at ethvert menneske havde en skytsånd som overværede den pågældendes fødsel og derefter vågede over ham eller hende. Denne ånd „havde en mystisk forbindelse med den gud der havde fødselsdag samme dag som den nyfødte,“ siger bogen *The Lore of Birthdays*. Fødselsdage har desuden længe været tæt forbundet med astrologi og horoskoper.

¹¹ Guds tjenere i fortiden afholdt sig fra at fejre fødselsdage ikke alene på grund af den hedenske og okkulte oprindelse, men sikkert også af principielle grunde. Hvordan kan vi sige det? Jo, de var ydmyge mænd og kvinder der ikke anså dét at de kom til verden, som så betydningsfuldt at det skulle fejres.* (Mika 6:8; Lukas 9:48) De herliggjorde i stedet Jehova og takkede ham for livets dyrebare gave.[#] — Salme 8:3, 4; 36:9; Åbenbaringen 4:11.

¹² Ved døden vil alle der har været trofaste over for Gud, blive bevaret i hans erindring, og deres fremtidige liv er sikret. (Job 14:14, 15) Prædikeren 7:1 siger: „Et navn er bedre end god olie, og dødsdagen er bedre end den dag man blev født.“ Vores „navn“ er det gode omdømme vi opnår hos Gud når vi trofast tjener ham. Det er værd at bemærke at den eneste mindededag kristne skal fejre, ikke er forbundet med en fødsel, men med en død, nemlig Jesu død. Hans ophøjede „navn“ er af allerstørste betydning for vores frelse. — Lukas 22:17-20; Hebræerne 1:3, 4.

PÅSKESKIKKENE — FRUGTBARHEDSRITER I FORKLÆDNING

¹³ Den 'kristne' påske hævdes at være en fejring af Kristi

---

* Se rammen „'Hellige' dage og satanisme“ på side 150.

[#] Ifølge Lovpagten skulle en kvinde bringe et syndoffer til Gud efter at hun havde født. (3 Mosebog 12:1-8) Denne lovbestemmelse, som var en stærk påmindelse om at synden går i arv fra forældre til børn, hjalp israelitterne til at have et ligevægtigt syn på et barns fødsel og kan have afholdt dem fra at antage hedenske fødselsdagsskikke. — Salme 51:5.

---

12. Hvordan kan vores dødsdag være bedre end den dag vi blev født?
13, 14. Hvor stammer mange af påskeskikkene fra?

opstandelse, men i virkeligheden har den sin rod i falsk gudsyndelse og de dermed forbundne skikke. Hvordan blev for eksempel æg og harer forbundet med påsken? Æg „har været et fremtrædende symbol på nyt liv og genopstandelse,“ siger *Encyclopædia Britannica*, mens haren og kaninen længe har været brugt som symboler på frugtbarhed. Bogen *Højtider og fester* af Kristian Jensen siger: „Til påsken knytter der sig også en række skikke og traditioner. *Påskeægget* er nok det mest kendte. . . . Der knytter sig sikkert førkristne traditioner til ægget som frugtbarhedsgivende, som sundhedsgivende og som noget, der skulle afværge noget ondt.“ Påskeskikkene er derfor i virkeligheden frugtbarhedsriter slet forklædt som en fejring af Kristi opstandelse.*

¹⁴ Ville Jehova godkende at man brugte frastødende frugtbarhedsriter til at mindes hans søns opstandelse? Selvfølgelig ikke! (2 Korinther 6:17, 18) Faktisk hverken befaler eller sanktionerer Bibelen at man mindes Jesu opstandelse. At gøre det samtidig med at man følger hedenske påskeskikke, vil i allerhøjeste grad være et udtryk for illoyalitet mod Gud.

HALLOWEENS OPRINDELSE

¹⁵ Halloween fejres den 31. oktober og er kendt for hekse, trolde og andre groteske ting. Navnet er en engelsk forkortelse af All Hallows Eve, alle helgeners aften. Halloween kan spores tilbage til de gamle keltere i England og Irland. Ved den fuldmåne der var nærmest 1. november, fejrede de sa-

---

* Det engelske ord for påske, Easter, stammer muligvis fra Eostre, eller Ostara, den angelsaksiske daggryets og forårets gudinde. Hun var også en frugtbarhedsgudinde. Ifølge *The Dictionary of Mythology* „ejede hun en hare i månen som elskede æg, og nogle gange blev hun afbildet med et harehoved“.

15. Hvad er oprindelsen til halloween, og hvad er påfaldende ved det tidspunkt man har valgt at fejre den på?

main, som betyder „sommerens afslutning“. Kelterne troede at forhænet mellem den jordiske verden og den overnaturlige verden blev trukket til side under samain, og at åndevæsener, gode som onde, strejfede om på jorden. Eftersom de afdødes sjæle nu kunne vende tilbage til deres jordiske hjem, satte familierne mad og drikke frem til gæsterne fra ånderverdenen i håb om at formilde dem. Så når børn visse steder klæder sig ud som spøgelse eller hekse og banker på folks døre og truer med at lave ballade hvis ikke de får slik, viderefører de uden at vide det de gamle samain-ritualer.

UNDGÅ AT DIT BRYLLUP BLIVER BESMITTET

¹⁶ Snart vil „brudgoms og bruds stemme . . . aldrig mere høres i [Babylon den Store]“. (Åbenbaringen 18:23) Hvorfor ikke? Til dels på grund af hendes udøvelse af spiritisme, som kan besmitte et ægteskab allerede på bryllupsdagen. — Markus 10:6-9.

¹⁷ Skikke varierer fra land til land. Nogle traditioner som kan forekomme uskyldige, har rod i babyloniske skikke der menes at bringe brudeparret eller deres gæster held og lykke. (Esajas 65:11) Dét at kaste ris eller andet på de nyligtede er en sådan skik. Den kan stamme fra forestillingen om at mad formildede de onde ånder og afholdt dem fra at skade bruden og brudgommen. Ris har desuden længe været forbundet med frugtbarhed, lykke og et langt liv. Alle der gerne vil forblive i Guds kærlighed, ønsker naturligvis at holde sig fra sådanne urene skikke. — 2 Korinther 6:14-18.

¹⁸ Tjenere for Jehova giver sig heller ikke af med en verdslig adfærd som kan ødelægge den værdighed der bør omgive bryllupper og bryllupsfestligheder, eller som kan støde

---

16, 17. (a) Hvorfor bør kristne par der skal giftes, bedømme de lokale bryllupsskikke i lyset af Bibelens principper? (b) Hvad bør kristne tage i betragtning i forbindelse med skikke som dét at kaste ris eller andet på et brudepar?

18. Hvilke bibelske principper bør de der planlægger bryllup, og de inviterede bryllupsgæster lade sig lede af?

andres samvittighed. For eksempel afholder de sig fra at holde taler som indeholder bidende sarkasme eller seksuelle hentydninger, og de undgår grovkornet spøg eller bemærkninger som kan få de nygifte og andre til at føle sig pinligt berørte. (Ordsprogene 26:18, 19; Lukas 6:31; 10:27) De ønsker også at vise beskedenhed ved at undgå at holde overdådige receptioner eller bryllupsfester som afspejler 'praleri med de midler man har at leve af'. (1 Johannes 2:16) Hvis du er ved at planlægge dit bryllup, så husk at Jehova gerne vil have at denne særlige dag skal være noget du ser tilbage på med glæde, ikke sorg.*

AT SKÅLE — EN RELIGIØS SKIK?

¹⁹ At skåle ved bryllupper og andre sammenkomster er en meget udbredt skik. I *Den Store Danske Encyklopædi* står der under emnet 'skål': „Udbringelse af skåler er en udløber af den ofring til guderne, der umiddelbart efter måltidet forekom ved det græske drikkelag (*symposion*) og i Norden i forbindelse med de hedenske fester for guderne.“ Bogen *International Handbook on Alcohol and Culture* fra 1995 siger: „At udbringe en skål . . . er sandsynligvis et levn fra de gamle hedenske offerritualer, hvor en hellig drik blev ofret til guderne . . . for at få opfyldt et ønske — en bøn der kunne opsummeres med ordene 'længe leve!' eller 'på din sundhed!'“

²⁰ Det er sandt at mange i dag ikke forbinder det at skåle med noget religiøst eller overtroisk. Men skikken med at løfte glasset opad kan betragtes som en anmodning rettet til „himmelen“, eller en overnaturlig kraft, om at få en velsignelse — noget der ikke er i overensstemmelse med Bibelen. — Johannes 14:6; 16:23.†

---

* Se de tre artikler om bryllupper og sammenkomster i *Vagttårnet* for 15. oktober 2006, side 18-31.

† Se *Vagttårnet* for 15. februar 2007, side 30-31.

19, 20. Hvorfra stammer skikken med at skåle, ifølge to opslagsværker, og hvorfor er denne skik ikke acceptabel for kristne?

„I SOM ELSKER JEHOVA, HAD DET ONDE“

²¹ I nogle lande afholdes der hvert år karnevaler eller lignende der ofte er kendetegnet af uanstændig dans, og som endog hylder den homoseksuelle livsstil – en udvikling der afspejler nutidens hastigt dalende normer, og som direkte eller indirekte fremmes af Babylon den Store. Ville det være rigtigt af en „som elsker Jehova“, at deltage i eller være tilskuer til en sådan begivenhed? Kunne det i så fald siges at vedkommende virkelig hader det der er ondt? (Salme 1:1, 2; 97:10) Hvor langt bedre er det ikke at efterligne indstillingen hos den salmist der bad: „Lad mine øjne vige fra at se på det der er uden værdi.“ – Salme 119:37.

²² Når det drejer sig om en højtid som er i modstrid med Bibelens lære, må kristne passe på at de ikke giver andre det indtryk at de deltager i fejringen. Paulus skrev: „Hvad enten I spiser eller drikker eller gør noget andet, gør alt til Guds ære.“ (1 Korinther 10:31; se rammen „Træf kloge afgørelser“ på side 158-159). Men hvis en skik eller en fest helt tydeligt ikke er forbundet med falsk religion, ikke er en del af en politisk eller patriotisk ceremoni og ikke krænker nogle bibelske principper, må hver enkelt kristen selv afgøre om han eller hun vil have noget med den at gøre eller ej. Kristne ønsker samtidig at tage hensyn til andres følelser for ikke at blive årsag til snublen og fald.

HERLIGGØR GUD I ORD OG GERNING

²³ Mange mennesker betragter hovedsagelig de forskellige populære højtider og fester som en lejlighed til at

---

21. Hvilke populære fester ønsker kristne at undgå, også selvom de ikke er forbundet med noget religiøst?

22. Hvornår kan en kristen selv afgøre med sin samvittighed om han vil have noget at gøre med en skik eller en fest?

23, 24. Hvordan kunne vi på en god måde fortælle andre om Jehovas retfærdige normer?

SAND TILBEDELSE GIVER DEN STØRSTE GLÆDE

Jehova er 'den lykkelige Gud', og han ønsker at hans tjenere også er lykkelige. (1 Timoteus 1:11)
Det fremgår af følgende skriftsteder:

„Den hvis hjerte er vel til mode har altid fest.“
– Ordsprogene 15:15.

„Jeg er kommet til den erkendelse at der ikke er noget bedre for dem end at fryde sig og udrette noget godt i deres liv; og også at hvert menneske bør spise og drikke og nyde godt af al sin møjje. Det er Guds gave.“ – Prædikeren 3:12, 13.

„Den storsindede har rådet til storsindede gerninger, og for storsindede gerninger vil han stå op.“ – Esajas 32:8.

„Kom til mig, alle I som slider og slæber og er tyngede af byrder, og jeg [Jesus] vil give jer ny styrke. For mit åg er skånsomt og min byrde er let.“ – Mattæus 11:28, 30.

„I skal kende sandheden, og sandheden skal frigøre jer.“ – Johannes 8:32.

„Lad hver enkelt [give] som han har besluttet i sit hjerte, ikke uvilligt eller tvungent, for Gud elsker en glad giver.“ – 2 Korinther 9:7.

„Åndens frugt [er] kærlighed, glæde, fred, . . . venlighed, godhed.“ – Galaterne 5:22.

„Lysets frugt består af al slags godhed og retfærdighed og sandhed.“ – Efeserne 5:9.

være sammen med familie og venner. Hvis nogen finder vores bibelske holdning ukærlig eller yderliggående, kan vi venligt forklare dem at Jehovas Vidner holder meget af hyggeligt samvær med familie og venner. (Ordsprogene 11:25; Prædikeren 3:12, 13; 2 Korinther 9:7) Vi nyder at være sammen på alle tider af året, men på grund af vores kærlighed til Gud og hans retfærdige normer ønsker vi ikke at skæmme et sådant glædeligt samvær med skikke som han føler sig frastødt af. — Se rammen „Sand tilbedelse giver den største glæde“ på side 156.

²⁴ Nogle Jehovas Vidner har haft gode resultater med at vise folk der stiller oprigtige spørgsmål, forskellige punkter ud fra kapitel 16 i bogen *Hvad er det Bibelen virkelig lærer?** Men vi må huske at det er hjerter vi skal vinde, ikke diskussioner. Det er derfor vigtigt at vi behandler andre med respekt, bevarer roen og altid lader vores tale være „med ynde, krydret med salt“. — Kolossenserne 4:6.

²⁵ Som Jehovas tjenere er vi veloplyste; vores tro er velbegrunder, og vi ved hvorfor vi gør visse ting og afholder os fra andre. (Hebræerne 5:14) Så I forældre må lære jeres børn at ræsonnere over Bibelens principper. Det vil styrke deres tro, hjælpe dem til at kunne give bibelsk begrundede svar på spørgsmål angående deres tro, samt forsikre dem om at Jehova elsker dem. — Esajas 48:17, 18; 1 Peter 3:15.

²⁶ Alle der tilbeder Gud „i ånd og sandhed“, undgår ikke alene ubibelske højtider og fester, men bestræber sig også for at være ærlige i alle aspekter af livet. Mange i dag synes det er urealistisk altid at skulle være ærlig. Men som vi skal se i det næste kapitel, er Guds normer altid de bedste.

---

* Udgivet af Jehovas Vidner.

TRÆF KLOGE AFGØRELSER

Undertiden kan der opstå situationer som sætter vores kærlighed til Jehova og vores evne til at anvende Bibelens principper på prøve. For eksempel kunne en anderledestroende ægtefælle måske bede sin kristne ægtemand eller hustru om at tage med til spisning hos noget familie på en verdslig helligdag. Nogle kristne vil føle at de kan gøre det med god samvittighed, andre ikke. Hvis en kristen tager med, bør det fremgå tydeligt af vedkommendes adfærd at han eller hun ikke deltager i fejringen af højtiden, og at formålet med besøget blot er at nyde et måltid sammen med familien.

Det vil være klogt af den kristne at tale med sin ægtefælle om dette i forvejen på en respektfuld måde. Måske vil den kristne nævne at der kunne opstå pinlige situationer hvis familien vil følge visse skikke som han eller hun ikke vil deltage i. Det kan så være at den anderledestroende ægtefælle beslutter at besøge familien en anden dag. — 1 Peter 3:15.

Hvad nu hvis en ægtemand efter at have hørt sin kones forklaring insisterer på at hun tager med ham? Måske ræsonnerer hun at han som overhoved har ansvaret for at sørge for mad til familien. (Kolossenserne 3:18) I dette tilfælde skal måltidet spises hos hans familie. Det kan være at samværet endog giver hende lejlighed til at forkynde. Maden er ikke uren blot fordi den spises i forbindelse med en verdslig højtid. (1 Korinther 8:8) Den kristne hustru betragter det måske som et almindeligt måltid og afholder sig fra at udveksle julehilsener eller lignende, at synge sange, at skåle og så videre.

Noget andet man skal tænke på, er den virkning det kan have på andre hvis man deltager i et sådant måltid. En kristen hustru bør være opmærksom på at nogle kunne tage anstød hvis de finder ud af at hun har besøgt sin verdslige familie på en helligdag. — 1 Korinther 8:9; 10:23, 24.

En kristen hustru bør også overveje om familien vil lægge pres på hende for at få hende til at gå på kompromis. Øn-

sket om at undgå enhver pinlig situation kan øve et stærkt pres på en! Det er derfor vigtigt at hun tænker sagen igennem i forvejen og tager alle disse faktorer — herunder selvfølgelig sin samvittighed — i betragtning før hun træffer en afgørelse. — Apostelgerninger 24:16.

Kan jeg tage imod et julegratiale?

Ved juletid kan det være at en kristen får en gave eller et gratiale af arbejdsgiveren. Bør han eller hun afslå at tage imod det? Ikke nødvendigvis. Arbejdsgiveren opfatter måske slet ikke dét at man tager imod gratialet, som ensbetydende med at man holder jul. Han ønsker måske blot at give alle sine ansatte en andel i firmaets overskud. Gratialet kan også være et udtryk for hans taknemmelighed for det arbejde der er blevet ydet året igennem, eller være tænkt som et incitament til at fortsætte den gode arbejdsindsats. Arbejdsgiveren giver måske en gave til alle de ansatte — jøder, muslimer og andre — uanset om de fejrer jul eller ej. Så selve tidspunktet for gaven og det navn der benyttes om den, betyder ikke nødvendigvis at man som et af Jehovas Vidner ikke kan tage imod den.

Selv hvis gaven bliver givet på grund af en religiøs højtid, betyder det ikke at giveren mener at man deler hans religiøse overbevisning. Det sker at en kollega eller slægtning siger til os: „Jeg ved godt at du ikke holder denne højtid, men jeg vil alligevel gerne give dig den her gave.“ Hvis det ikke generer den kristnes samvittighed at tage imod gaven, kan han vælge at gøre det og sige tak uden at henvise til højtiden. (Apostelgerninger 23:1) På et andet tidspunkt, hvor der ikke er så stor sandsynlighed for at støde giveren, kan den kristne taktfuldt gøre rede for sin holdning.

Men hvad nu hvis gaven gives med det klare formål at vise at den kristne ikke er stærk i sin tro, eller at han er villig til at gå på kompromis for materiel vindings skyld? Ja, så er det bestemt bedst at sige nej tak. Vi ønsker helt afgjort at vise Jehova Gud udelt hengivenhed. — Mattæus 4:8-10.

Vær ærlig i alle ting

„Vi ønsker at bære os ærligt ad i alle ting.“

— HEBRÆERNE 13:18.

EN MOR og hendes lille dreng forlader en forretning. Pludselig standser barnet op med et forskrækket udtryk i ansigtet. I sin hånd har han et lille stykke legetøj fra forretningen. Han havde glemmt at lægge det tilbage eller at spørge sin mor om hun ville købe det til ham. Han er meget ulykkelig og ser fortvivlet op på sin mor. Hun beroliger ham og tager ham med tilbage til forretningen så han kan aflevere legetøjet og sige undskyld. Da han gør det, svulmer moderens hjerte af glæde og stolthed. Hvorfor?

² Det glæder altid forældre når deres børn begynder at forstå vigtigheden af at være ærlig. Og sådan forholder det sig også med vores himmelske Far, „sandhedens Gud“. (Salme 31:5) Han glæder sig over at se at vi, mens vi vokser i åndelig modenhed, bestræber os for at være ærlige. Og da vi gerne vil behage ham og forblive i hans kærlighed, siger vi ligesom apostelen Paulus: „Vi ønsker at bære os ærligt ad i alle ting.“ (Hebræerne 13:18) Vi vil nu fokusere på fire områder af livet hvor det indimellem kan være særlig vanskeligt for os at være ærlige. Derefter vil vi komme ind på nogle af glæderne og fordelene ved at bære sig ærligt ad.

VI MÅ VÆRE ÆRLIGE OVER FOR OS SELV

³ Vores første udfordring er at lære at være ærlige over

1, 2. Hvorfor glæder det Jehova når han ser vores bestræbelser for at være ærlige? Belys med et eksempel.

3-5. (a) Hvordan advarer Guds ord os om farerne ved at bedrage os selv? (b) Hvad kan hjælpe os til at være ærlige over for os selv?

for os selv. Som ufuldkomne mennesker er det meget let at føre os selv bag lyset. For eksempel sagde Jesus til de kristne i Laodikea at de havde narret sig selv til at tro at de var rige, mens de i virkeligheden var 'fattige og blinde og nøgne' i åndelig henseende, ja, de befandt sig i en ynkværdig tilstand. (Åbenbaringen 3:17) Deres selvbedrag gjorde kun deres situation endnu mere alvorlig.

⁴ Vi husker måske også at disciplen Jakob advarede: „Hvis nogen mener at han har en form for tilbedelse og dog ikke tøjler sin tunge men bliver ved med at bedrage sit hjerte, hans form for tilbedelse er forgæves.“ (Jakob 1:26) Hvis vi tror at Jehova vil godkende vores tilbedelse af ham selvom vi bruger tungen på en forkert måde, be- drager vi os selv. Vores tilbedelse af ham vil være forgæves, ét stort spild. Hvad kan afholde os fra at følge en sådan kurs?

⁵ I samme passage sammenligner Jakob sandheden fra Guds ord med et spejl. Han råder os til at spejle ind i Guds fuldkomne lov for at finde ud af hvor vi har brug for at gøre forandringer. (Jakob 1:23-25) Bibelen kan hjælpe os til at være ærlige over for os selv og se hvor vi kan gøre forbedringer. (Klagesangene 3:40; Haggaj 1:5) Vi kan også bede Jehova om at ransage os og hjælpe os til at opdage og rette enhver alvorlig fejl vi måtte have. (Salme 139:23, 24) Uærlighed er en svaghed man kan tillægge sig uden selv at være opmærksom på det. Vi må imidlertid sørge for at have samme syn på uærlighed som vores himmelske Far. I Ordsprogene 3:32 står der: „Den der går krogveje er en vederstyggelighed for Jehova, men de retskafne har hans fortrolighed.“ Jehova kan hjælpe os til at få hans syn på tingene og til at betragte os selv som han betragter os. Husk at Paulus sagde: „Vi *ønsker* at bære os ærligt ad.“ Selvom vi ikke på nuværende tidspunkt kan gøre alting til

fuldkommenhed, ønsker vi at være ærlige, og vi bestræber os for at være det.

ÆRLIGHED I FAMILIEN

⁶ Ærlighed bør være et fremtrædende træk hos kristne familier. Manden og hustruen må derfor være åbne og ærlige over for hinanden. Skadelig, uren adfærd såsom at flirte med andre, at have en hemmelig kærlighedsaffære via internettet eller at beskæftige sig med pornografi må ikke forekomme i et kristent ægteskab. Nogle gifte kristne har gjort sig skyldig i noget sådant og holdt det hemmeligt for deres intetanende ægtefælle. Det er uærligt spil. Læg mærke til disse ord af den trofaste kong David: „Jeg har ikke siddet blandt usandfærdige mænd; og blandt fordægtige kommer jeg ikke.“ (Salme 26:4) Hvis du er gift, må du aldrig give dig af med en adfærd som kunne friste dig til at skjule noget for din ægtefælle!

⁷ Når forældre underviser deres børn i værdien af at være ærlig, vil det være godt at anvende bibelske eksempler. Af dårlige eksempler kan nævnes Akan, som begik tyveri og forsøgte at dække over det; Gehazi, som

6. Hvorfor skal ægtefæller være ærlige over for hinanden, og hvilke farer må de undgå?

7, 8. Hvilke bibelske eksempler kan hjælpe børn til at lære værdien af at være ærlig?

Ærlighed får os til at undgå en forkert adfærd som vi kunne være fristet til at skjule for andre

løj for materiel vindings skyld; og Judas, som stjal og handlede ondskabsfuldt og uærligt over for Jesus ved at give sig ud for at være hans ven. — Josua 6:17-19; 7:11-25; 2 Kongebog 5:14-16, 20-27; Mattæus 26:14, 15; Johannes 12:6.

⁸ Af gode eksempler kan nævnes Jakob, der bad sine sønner om at returnere de penge de fandt i deres paksække, da han mente at pengene var blevet lagt der ved en fejltagelse; Jefta og hans datter, hvoraf sidstnævnte opfyldte faderens løfte selvom det krævede store personlige ofre af hende; og Jesus, der modigt gav sig til kende over for en ondsindet pøbelskare for at opfylde en profeti og beskytte sine venner. (1 Mosebog 43:12; Dommerne 11:30-40; Johannes 18:3-11) Det er blot nogle få eksempler på de mange gavnlige oplysninger fra Guds ord som kan hjælpe forældre til at lære deres børn at sætte pris på ærlighed.

⁹ En sådan undervisning forpligter. Apostelen Paulus spurgte: „Er så du, som underviser en anden, sådan at du ikke underviser dig selv? Du som forkynder: 'Stjæl ikke,' stjæler du?“ (Romerne 2:21) Nogle forældre forvirrer deres børn ved at undervise dem i ærlighed samtidig med at de selv er uærlige. Forældrene retfærdiggør måske deres rapserier og uærlighed med udtalelser som: „Det er helt almindeligt at folk tager sådan nogle småting med hjem,“ eller: „Det var bare en lille hvid løgn.“ Men tyveri er tyveri uanset hvor meget det stjålne er værd, og løgn er løgn uanset hvad det drejer sig om, og uanset hvor lidt eller meget man taler usandt.* (Lukas 16:10) Børn er hurtige til at opdage hykleri, og de kan tage stor skade af en sådan uærlighed. (Efeserne 6:4) Men hvis de lærer at være ærlige

---

* Hvis nogen i menigheden har for vane at udbrede ondsindede løgne med det klare formål at skade andre, kan der være grundlag for at de ældste nedsætter et dømmende udvalg.

---

9. Hvad må forældre undgå hvis de vil foregå deres børn med et godt eksempel i ærlighed, og hvorfor er det vigtigt?

SATANISKE LØGNE OM ALVORLIGE SYNDER

I forbindelse med alvorlige synder er der nogle farlige løgne som Satan ønsker vi skal tro på. De kristne er heldigvis ikke uvidende om Djævelens „listige anslag“. (Efeserne 6:11) Lad os se på tre af sådanne løgne.

„Synder kan skjules.“ Sandheden er at Jehova ser alt hvad vi foretager os. „Alle ting er nøgne og blottede for hans øjne, ham vi skal stå til regnskab.“ (Hebræerne 4:13) Eftersom Jehova er klar over hvordan tingene forholder sig, og eftersom vi skal stå ham til regnskab, hvorfor så gøre problemet værre ved at forsøge at holde en alvorlig synd hemmelig for hans tjenere på jorden? – Se også Anden Samuelsbog 12:12.

„Man kan ikke stole på de ældste, så lad være med at fortælle dem noget.“ Den onde kong Akab kaldte Elias „min fjende“. (1 Kongebog 21:20) Som Jehovas profet i Israel kunne Elias have hjulpet Akab til at opnå tilgivelse. I den kristne menighed sørger Jesus for „gaver i form af mennesker“, nemlig de ældste. (Efeserne 4:8) Selvom disse ældste er ufuldkomne, 'våger de over vores sjæle', det vil sige interesserer sig for vores åndelige velfærd. (Hebræerne 13:17) De er ikke vores fjender; Jehova hjælper os gennem dem.

„Man beskytter en ven når man hjælper ham med at skjule en synd.“ I virkeligheden volder man en overtræder stor skade hvis man hjælper ham med at holde en synd hemmelig. Hvis en har begået alvorlige synder, er det et tegn på at han er åndeligt syg; at skjule dem er som at skjule

oplysninger om alvorlige symptomer for en læge. (Jakob 5:14, 15) Overtræderen er måske bange for at han bliver tugtet; men tugt er et udtryk for Jehovas kærlighed og kan meget vel redde hans liv. (Ordsprogene 3:12; 4:13) En der fremturer i synd, er desuden til stor fare for andre i menigheden. Du ønsker sikkert ikke at bidrage til at den forkerte indstilling der fik ham til at synde, breder sig. (3 Mosebog 5:1; 1 Timoteus 5:22) Det er derfor vigtigt at du sikrer dig at overtræderen taler med de ældste.

ved at betragte forældrenes eksempel, er der stor chance for at deres adfærd vil blive til ære for Jehova i denne uærlige verden. — Ordsprogene 22:6.

ÆRLIGHED I MENIGHEDEN

¹⁰ Når vi er sammen med vores trosfæller, har vi rig lejlighed til at opdyrke ærlighed. Som vi lærte i kapitel 12, må vi passe på med hvordan vi bruger gaven til at tale, især blandt vores åndelige brødre og søstre. Løs snak kan meget let blive til ondsindet sladder, endog bagvaskelse. Hvis vi viderebringer en historie som ikke kan bekræftes, er vi måske med til at sprede en løgn. Det er derfor vigtigt at vi 'tøjler vores læber'. (Ordsprogene 10:19) Og selvom vi har fået kendskab til noget der er sandt, er det ikke sikkert at det bør fortælles videre. Måske er det noget vi ikke bør blande os i, eller som det vil være ukærligt at tale om. (1 Thessaloniker 4:11) Nogle begrundet deres taktløshed med at de bare er ærlige, men vi bør altid tale venligt og „med ynde“. — Kolossenserne 4:6.

10. Hvilke farer bør vi være opmærksomme på i forbindelse med at være ærlige når vi taler med trosfæller?

¹¹ Det er især vigtigt at vi er ærlige over for dem der fører an i menigheden. Nogle der har begået en alvorlig synd, forværrer situationen ved at prøve at skjule deres overtrædelse og lyve over for de ældste i menigheden når de bliver spurgt ud. Måske begynder de endda at føre et dobbeltliv hvor de giver det udseende af at tjene Jehova, samtidig med at de begår alvorlige synder. En sådan kurs gør hele deres liv til en løgn. (Salme 12:2) Andre fortæller de ældste noget af sandheden, men skjuler vigtige kendsgerninger. (Apostelgerninger 5:1-11) En sådan uærlighed skyldes ofte at man tror på løgne som stammer fra Satan. — Se rammen „Sataniske løgne om alvorlige synder“ på side 164-165.

¹² Det er også vigtigt at være ærlig over for Jehovas organisation når vi giver skriftlige oplysninger. Når vi for eksempel udfylder vores tjenesterapport, må vi være omhyggelige med at angive de korrekte tal. Og hvis vi skal udfylde en ansøgning om en tjenesteforret, må vi aldrig give usande oplysninger om vores helbred eller andre aspekter af vores liv. — Ordsprogene 6:16-19.

¹³ Vi skal også være ærlige over for trosfæller i forretningsanliggender. Kristne brødre og søstre som gør forretninger med hinanden, må sørge omhyggeligt for at holde det adskilt fra den tilbedelse der foregår i rigssalen og i forkyndelsen. Kristne arbejdsgivere der har ansat trosfæller, må behandle dem ærligt ved at udbetale hele den aftalte løn til tiden, og ved at yde dem de goder de har lovet, eller som loven kræver. (1 Timoteus 5:18; Jakob 5:1-4) Hvis man som kristen er ansat af en broder eller søster, må man yde en fuld arbejdsindsats. (2 Thessaloniker 3:10) Vi må ikke

---

11, 12. (a) Hvordan forværrer nogle der har begået en alvorlig synd, deres situation? (b) Hvilke løgne om alvorlige synder står Satan bag, og hvordan kan vi modvirke dem? (c) Hvordan kan vores ærlighed over for Jehovas organisation komme til udtryk?

13. Hvordan kan vi forblive ærlige i forretningsanliggender med trosfæller?

ER JEG ALTID ÆRLIG?

Princip: „Jehova, hvem kan gæste dit telt? . . . Den som vandrer uangribeligt og øver retfærdighed og taler sandhed i sit hjerte.“ — Salme 15:1, 2.

Spørgsmål du kan stille dig selv

- Hvorfor er det vigtigt at jeg altid taler sandt?
— Ordsprogene 6:16, 17.
- Hvordan kan jeg 'tale sandhed' i forbindelse med eksamensopgaver, når jeg skal udfylde min selv-angivelse, opgive oplysninger til myndighederne, eller lignende? — Efeserne 4:25; Esajas 28:15; Mat-tæus 22:17-21; Romerne 13:1-7.
- Hvordan er både min tale og mine handlinger med til at vise at jeg er en ærlig arbejder? — Ordsprogene 11:1; Efeserne 4:28; Kolossenserne 3:9, 10.
- Hvordan kunne kærlighed til penge gøre det vanskeligt for mig at holde mig til sandheden? — Salme 37:21; 1 Timoteus 6:9, 10.

forvente at få særbehandling på grund af vores åndelige slægtskabsforhold, som om vores arbejdsgiver har pligt til at give os ekstra fri eller andre fordele som de øvrige ansatte ikke har. — Efeserne 6:5-8.

¹⁴ Hvad nu hvis et forretningsanliggende med en trosfælle omfatter en investering, et lån eller at parterne indgår en slags kompagniskab? Bibelen giver os et vigtigt og praktisk råd: Skriv alt ned! Da Jeremias købte et stykke jord, fik han udfærdiget et dokument i to eksemplarer. Dokumentet blev behørigt bevidnet og opbevaret på et sikkert sted. (Jeremias 32:9-12; se også Første Mosebog 23:16-20). At man udfærdiger en detaljeret, omhyggeligt udarbejdet, underskrevet og bevidnet skriftlig aftale når man gør forretninger med trosfæller, er ikke et udtryk for at man ikke stoler på hinanden. Det er derimod med til at hindre at der opstår misforståelser, skuffelser og endda uoverensstemmelser som kan føre til splittelser. Alle kristne som gør forretninger med hinanden, bør huske at enheden og freden i menigheden er vigtigere end noget forretningsforetagende.* — 1 Korinther 6:1-8.

ÆRLIGHED UDEN FOR MENIGHEDEN

¹⁵ Kristne skal ikke kun være ærlige inden for menigheden. Paulus sagde: „Vi ønsker at bære os ærligt ad i *alle* ting.“ (Hebræerne 13:18) Skaberens lægger stor vægt på at vi er ærlige i ethvert forretningsanliggende. I Ordsprogenes Bog alene henvises der fire gange til vigtigheden af at bruge nøjagtige vægte. (Ordsprogene 11:1; 16:11;

---

* Hvad man kan gøre hvis der opstår problemer i et forretningsanliggende, behandles i tillægget, side 222-223.

14. Hvilken fornuftig forholdsregel bør kristne der gør forretninger med hinanden, tage og hvorfor?

15. Hvordan betragter Jehova uærlige forretningsmetoder, og hvordan reagerer de kristne på en sådan udbredt praksis?

20:10, 23) I oldtiden var det almindeligt at bruge vægte og lodder når man vejede de varer der skulle sælges, og de penge der skulle bruges til at betale med. Uærlige købmænd gjorde ofte brug af to slags lodder og en unøjagtig vægt for at snyde og bedrage deres kunder.* Det er noget Jehova hader! For at forblive i hans kærlighed må vi omhyggeligt undgå enhver form for uærlighed i forretnings-sager.

¹⁶ Da Satan er denne verdens hersker, kommer det slet ikke bag på os at uærlighed findes overalt. Vi udsættes dagligt for fristelsen til at være uærlig. Når folk der søger job, udarbejder et cv, en levnedbeskrivelse af deres kvalifikationer, er det meget almindeligt at de lyver eller overdriver ved at opdigte oplysninger om uddannelsesforløb og erhvervserfaring. Folk der udfylder formularer i forbindelse med immigration, betaling af skat, forsikring og lignende, giver ofte falske oplysninger for at opnå det de vil. Mange elever snyder under eksamener; og når de skal skrive stil eller lignende i skolen, kopierer de måske andres opgaver som er lagt ud på internettet, og giver det ud for at være deres egne. Og når folk vil opnå noget hos korrupte embedsmænd, er det ikke ualmindeligt at de bruger bestikkelse. Det er kun hvad vi kan forvente i en verden hvor mange er „egenkærlige, pengekære, . . . uden kærlighed til det gode“. — 2 Timoteus 3:1-5.

¹⁷ Sande kristne er fast besluttede på at afholde sig fra sådanne handlinger. Men noget der undertiden kan gøre det svært for os at være ærlige, er at folk der bærer sig uærligt ad, tilsyneladende slipper godt fra det og klarer sig fint i

---

* De øgede deres fortjeneste ved at bruge ét sæt lodder til køb, og et andet til salg. Nogle snød også deres kunder ved at bruge vægte med arme der ikke var lige lange eller lige tunge, og som derfor var unøjagtige.

16, 17. Hvilke former for uærlighed er almindelige i verden i dag, og hvad er sande kristne besluttede på at gøre?

livet. (Salme 73:1-8) Omvendt får nogle kristne økonomiske problemer fordi de gerne vil være ærlige „i alle ting“. Er det virkelig omkostningerne værd at være ærlig? Ja, bestemt! Hvorfor? Hvilke glæder og fordele er der ved at være ærlig?

GLÆDER OG FORDELE VED ÆRLIGHED

¹⁸ Der er kun få ting her i livet der er mere værd end dét at være kendt som et ærligt og pålideligt menneske. (Se rammen „Er jeg altid ærlig?“ på side 167). Og tænk — det er noget alle har mulighed for! Det afhænger ikke af ens evner, rigdom, udseende, sociale baggrund eller andre faktorer som man ikke selv er herre over. Alligevel er et godt ry en sjældenhed i dag. (Mika 7:2) Nogle vil måske gøre nar af dig fordi du er ærlig, men andre vil sætte pris på din ærlighed og vise dig tillid og respekt. Mange Jehovas Vidner har endog oplevet at deres ærlighed har gavnet dem rent økonomisk. Nogle har for eksempel kunnet beholde deres arbejde når andre ansatte er blevet fyret på grund af uærlighed. Andre igen har fået et job da der opstod et særligt behov for ærlige arbejdere.

¹⁹ Selvom det ikke skulle ske for dig at du får eller beholder et job på grund af din ærlighed, vil du opdage at der er andre og endnu større velsignelser ved at være ærlig. En af velsignelserne er en ren samvittighed. Paulus skrev: „Vi har tillid til at vi har en god samvittighed.“ (Hebræerne 13:18) Desuden vil dit gode omdømme altid blive bemærket af vores kærlige himmelske Far, som elsker ærlige mennesker. (Salme 15:1, 2; Ordsprogene 22:1) Ja, ærlighed hjælper os til at forblive i Guds kærlighed, og nogen større belønning kan vi ikke få. Lad os nu se lidt nærmere på et beslægtet emne, nemlig Jehovas syn på arbejde.

18. Hvorfor har det stor værdi at være kendt for at være ærlig?

19. Hvordan kan ærlighed i alt hvad vi gør, påvirke vores samvittighed og vores forhold til Jehova?

Find glæde ved dit arbejde

„Hvert menneske bør . . . nyde godt af al sin møje.“

— PRÆDIKEREN 3:13.

MANGE i dag finder slet ingen glæde ved deres arbejde. At skulle beskæftige sig i timevis med noget de ikke bryder sig særlig meget om, gør at de hver dag gruer for at tage på arbejde. Hvordan kan de der har en sådan indstilling, blive motiveret til at interessere sig for deres arbejde — og endog finde glæde ved det?

² Bibelen tilskynder os til at have en positiv indstilling til det at arbejde. Den omtaler arbejde og det der kommer ud af det, som en gave. Salomon skrev: „Hvert menneske bør spise og drikke og nyde godt af al sin møje. Det er Guds gave.“ (Prædikerens 3:13) Jehova, som elsker os og altid har vores bedste på sinde, ønsker at vi skal finde tilfredshed ved vores arbejde og glæde os over resultaterne af det. For at forblive i hans kærlighed må vi leve i overensstemmelse med hans principper og den måde han betragter tingene på. — Prædikerens 2:24; 5:18.

³ I dette kapitel vil vi behandle fire spørgsmål: Hvordan kan vi finde glæde ved vores „møje“, vores arbejde? Hvilke former for beskæftigelse er uacceptable for sande kristne? Hvordan kan vi bevare ligevægten mellem vores arbejde og de åndelige aktiviteter? Og hvad er det vigtigste arbejde vi kan være optaget af? Lad os først betragte de to mest arbejdsomme personer i universet, nemlig Jehova Gud og Jesus Kristus.

1-3. (a) Hvordan betragter mange deres arbejde? (b) Hvilken indstilling til det at arbejde tilskynder Bibelen os til at have, og hvilke spørgsmål vil vi komme ind på i dette kapitel?

JEHOVA OG HANS VÆRKMESTER ARBEJDER

⁴ Jehova, den Allershøjeste, arbejder. Første Mosebog 1:1 siger: „I begyndelsen skabte Gud himmelen og jorden.“ Da Gud havde fuldført sit skaberværk på jorden, erklærede han at det var „virkelig godt“. (1 Mosebog 1:31) Han var med andre ord fuldt ud tilfreds med sit jordiske skaberværk. Jehova, 'den lykkelige Gud', fandt uden tvivl stor glæde ved at arbejde flittigt. — 1 Timoteus 1:11.

⁵ Vores produktive Gud holder aldrig op med at arbejde. Længe efter at Gud var færdig med det fysiske skaberværk, sagde Jesus: „Min Fader er blevet ved med at arbejde til nu.“ (Johannes 5:17) Hvad har Faderen været optaget af? Fra sit himmelske domæne har han ledet menneskene og taget sig af dem. Han har frembragt „en ny skabning“, det vil sige åndsavlede kristne som skal herske sammen med Jesus i himmelen. (2 Korinther 5:17) Han har arbejdet hen imod at gennemføre sin hensigt med menneskene — at de der elsker ham, skal opnå evigt liv i en ny verden. (Romerne 6:23) Jehova må være meget tilfreds med resultaterne af sit arbejde. Millioner af mennesker har reageret positivt på Rigets budskab. De er blevet draget af ham og har foretaget forandringer i deres liv for at kunne forblive i hans kærlighed. — Johannes 6:44.

⁶ Jesus har i umindelige tider været kendt som en flittig arbejder. I sin førmenneskelige tilværelse var han Guds „værkmester“ ved skabelsen af alt „i himlene og på jorden“. (Ordsprogene 8:22-31; Kolossenserne 1:15-17) Også da han var på jorden, arbejdede han ihærdigt. Tidligt i livet blev han oplært som bygningshåndværker; han

---

4, 5. Hvordan fremgår det af Bibelen at Jehova er produktiv?

6, 7. Beskriv hvordan Jesus har skabt sig et omdømme som en der arbejder flittigt.

blev kendt som „tømmeren“.* (Markus 6:3) Det var et fysisk hårdt arbejde som krævede mange forskellige færdigheder, især før der var noget der hed savværker, byggemarkeder og elektrisk værktøj. Kan du se Jesus for dig mens han går ud for at skaffe tømmer? Måske måtte han selv fælde træer og transportere tømmeret derhen hvor han skulle bruge det. Kan du for dit indre blik se ham opføre huse – fremstille og anbringe tagbjælkerne, lave dørene og endda nogle af møblerne? Jesus har helt sikkert personligt erfaret den tilfredshed der kommer af at gøre sit arbejde godt.

⁷ Jesus udførte sin forkyndelse med en bemærkelsesværdig flid. I tre og et halvt år var han stærkt optaget af dette yderst vigtige arbejde. Da han ønskede at nå ud til så mange mennesker som muligt, udnyttede han sin tid fuldt ud ved at stå tidligt op om morgenen og være i gang til langt ud på aftenen. (Lukas 21:37, 38; Johannes 3:2) Han rejste „fra by til by og fra landsby til landsby, og han bekendtgjorde og forkyndte den gode nyhed om Guds rige“. (Lukas 8:1) Jesus tilbagelagde flere hundrede kilometer til fods ad støvede veje for at bringe den gode nyhed om Riget ud til folk.

⁸ Fandt Jesus glæde ved at være flittig i forkyndelsesarbejdet? Ja, bestemt! Han såede sandhedens sæd og efterlod sig marker der var modne til høst. At gøre Guds gerning gav Jesus så meget styrke og åndelig næring at han var villig til at undvære mad for at fuldføre den. (Johannes 4:31-38) Forestil dig den tilfredshed han må have følt da han i slutningen af sin jordiske tjeneste

---

* Det græske ord der er gengivet med „tømmer“, menes at være „fællesbetegnelsen for en der arbejdede med træ, enten i forbindelse med at bygge huse eller med at fremstille møbler eller andre trægenstande“.

kunne sige til sin Far: „Jeg har herliggjort dig på jorden, idet jeg har fuldført den gerning du har givet mig at gøre.“ – Johannes 17:4.

⁹ Ja, Jehova og Jesus er de største eksempler på nogle der finder glæde ved deres arbejde. Vores kærlighed til Jehova motiverer os til at blive „Guds efterlignere“. (Efe-serne 5:1) Og vores kærlighed til Jesus tilskynder os til at „følge lige i hans fodspor“. (1 Peter 2:21) Lad os nu se på hvordan vi kan finde glæde ved at arbejde flittigt.

HVORDAN VI KAN FINDE GLÆDE VED VORES ARBEJDE

¹⁰ Verdsligt arbejde har en berettiget plads i sande kristnes liv. Vi ønsker alle at føle glæde og tilfredshed ved vores arbejde, men det er ikke let hvis vi har et job vi ikke bryder os om. Hvordan kan vi under sådanne omstændigheder finde glæde ved vores arbejde?

¹¹ *Ved at have en positiv indstilling.* Det er ikke altid vi kan forandre vores omstændigheder, men vi kan forandre vores indstilling. Når vi grunder over Guds syn på dette spørgsmål, kan det hjælpe os til at se mere positivt på vores arbejde. Hvis du for eksempel er familieoverhoved, så tænk på at dit arbejde, hvor ringe det end synes at være, gør dig i stand til at dække din families materielle behov. At du på den måde tager dig af din familie, er ikke nogen lille bedrift i Guds øjne. Hans ord siger at den der ikke sørger for sin familie, „er værre end en der har fornægtet Jehova“. (1 Timoteus 5:8, fodnote) Når du erkender at dit job tjener det formål at du kan varetage det ansvar du har fået af Gud, vil det hjælpe dig til at se en mening med dit arbejde og føle en glæde og tilfredshed som dine kolleger måske ikke har.

10, 11. Hvad kan hjælpe os til at opdyrke en positiv indstilling til vores arbejde?

*At anvende Bibelens principper
kan hjælpe dig til at finde glæde ved dit arbejde*

¹² Ved at være flittig og ærlig. Det kan føre meget godt med sig at arbejde ihærdigt og lære hvordan man kan dygtiggøre sig. Flittige og dygtige arbejdere er ofte meget værdsatte af deres arbejdsgivere. (Ordsprogene 12:24; 22:29) Vi må som sande kristne også bære os ærligt ad, for eksempel ved ikke at stjæle penge, materialer eller tid fra vores arbejdsgiver. (Efeserne 4:28) Som vi så i forrige kapitel, kan det betale sig at være ærlig. En arbejder der er kendt for at være ærlig, bliver ofte vist tillid. Men uanset om vores

---

12. Hvordan gavner det os at være flittige og ærlige i forbindelse med vores arbejde?

arbejdsgiver lægger mærke til vores flittige indsats eller ej, kan vi opnå den tilfredshed der kommer af at have „en god samvittighed“ og vide at vi glæder den Gud vi elsker. — Hebræerne 13:18; Kolossenserne 3:22-24.

¹³ *Ved at huske på at vores adfærd kan herliggøre Gud.* Hvis vi på vores arbejdsplads følger de høje normer for kristen adfærd, vil det uden tvivl blive bemærket af andre. Det kan føre til at vi bliver „en pryd for vor Frelses, Guds, lære“. (Titus 2:9, 10) Ja, vores gode adfærd kan få andre til at se det tiltalende ved den måde vi tilbeder Gud på, og give dem lyst til at undersøge vores tro nærmere. Ville det ikke være skønt hvis din gode opførsel på arbejdspladsen fik en af dine kolleger til at begynde at interessere sig for sandheden? Og hvad der er endnu vigtigere: Kan du forestille dig nogen større belønning end at vide at din gode adfærd herliggør Jehova og fryder hans hjerte? — Ordsprogene 27:11; 1 Peter 2:12.

BRUG DØMMEKRAFT NÅR DU VÆLGER ARBEJDE

¹⁴ Bibelen fortæller ikke i detaljer hvilke former for arbejde der er acceptable eller uacceptable. Men det betyder ikke at vi kan tage imod et hvilket som helst arbejde uanset hvad det indebærer. Bibelen kan hjælpe os til at vælge et fornuftigt og hæderligt arbejde som glæder Gud, og at undgå arbejde som han ikke bryder sig om. (Ordsprogene 2:6) Når vi skal vælge arbejde, er der to vigtige spørgsmål vi må overveje.

¹⁵ *Er det arbejde der skal udføres, i sig selv noget som Bibelen fordømmer?* Guds ord fordømmer helt klart at man stjæler, lyver eller fremstiller afgudsbilleder. (2 Mosebog 20:4; Apostelgerninger 15:29; Efeserne 4:28; Åbenbarin-

13. Hvad kan vores gode adfærd på arbejdspladsen føre til?

14-16. Hvilke vigtige spørgsmål bør vi overveje når vi skal vælge beskæftigelse?

SKAL JEG TAGE IMOD JOBBET?

Princip: „Gør alt til Guds ære.“
— 1 Korinther 10:31.

Spørgsmål du kan stille dig selv

- Indbefatter arbejdet handlinger der direkte fordømmes i Guds ord? — 2 Mosebog 20:13-15.
- Vil jeg ved at udføre arbejdet blive medskyldig i noget som Gud fordømmer? — Åbenbaringen 18:4.
- Er arbejdet blot en samfundsgavnlig serviceydelse der ikke i sig selv er bibelsk forkert? — Apostelgængerne 14:16, 17.
- Hvilke følger kan det få at udføre det pågældende arbejde; vil andre tage anstød af det? — Romerne 14:19-22.
- Hvilke følelsesmæssige og åndelige konsekvenser kan det få for min familie hvis jeg må tage alene af sted for at arbejde i et andet land? — Efeserne 5:28-6:4.

gen 21:8) Vi vil derfor ikke tage imod et arbejde som kræver at vi beskæftiger os med noget sådant. Af kærlighed til Jehova vil vi aldrig vælge et job som indebærer at vi skal gøre noget der er imod hans bud. — 1 Johannes 5:3.

¹⁶ *Vil man ved at udføre dette arbejde helt klart fremme eller blive medskyldig i noget der er forkert?* Lad os tage et eksempel. Der er ikke i sig selv noget forkert ved at arbejde

som receptionist. Men hvad nu hvis en kristen blev tilbudt et job som receptionist på en abortklinik? Det er sandt at arbejdet ikke vil indebære at han eller hun skal være med til at foretage selve abortindgrebene. Men bidrager vedkommendes arbejde ikke til at opretholde en sådan klinik hvor der udelukkende foretages abortindgreb – en praksis der er i modstrid med Guds ord? (2 Mos 21:22-24) Da vi elsker Jehova, ønsker vi ikke at have et arbejde der har en nær tilknytning til ubibelske handlinger.

¹⁷ Mange spørgsmål angående valg af arbejde kan blive afklaret ved nøje at analysere svarene på de to spørgsmål der stilles i paragraf 15 og 16. Der er også andre fak-

17. (a) Hvilke faktorer kan vi overveje når vi skal træffe afgørelser vedrørende valg af arbejde? (Se rammen på side 177). (b) Hvordan kan vores samvittighed hjælpe os til at træffe afgørelser som Gud har behag i?

***Vi kan vise Jehova kærlighed
ved at lade forkyndelsesarbejdet komme først i livet***

torer vi gør klogt i at overveje når vi skal vælge arbejde.* Vi kan ikke forvente at den trofaste trælleskare skal opstille regler der kan dække enhver situation der kunne opstå. Det er her vores dømmekraft kommer ind i billedet. Som vi lærte i kapitel 2, må vi oplære og skærpe samvittigheden ved at undersøge hvordan vi kan bruge Guds ord i vores liv. Når vores „opfattelsesevne“ bliver opøvet „gennem brugen“, kan samvittigheden hjælpe os til at træffe afgørelser som Gud har behag i, og at forblive i hans kærlighed. — Hebræerne 5:14.

BEVAR EN LIGEVÆGTIG INDSTILLING TIL ARBEJDE

¹⁸ I disse „sidste dage“ med „kritiske tider som er vanskelige at klare“, er det ikke let at bevare vores åndelige ligevægt. (2 Timoteus 3:1) Det kan være meget svært at finde et job og at beholde det. Som sande kristne forstår vi hvor vigtigt det er at arbejde flittigt for at forsørge vores familie. Men hvis vi ikke passer på, kan presset på vores arbejdsplads samt denne verdens materialistiske tankegang som vi meget let kan blive påvirket af, hæmme os i vores tjeneste for Gud. (1 Timoteus 6:9, 10) Lad os se på hvordan vi kan bevare ligevægten og forvise os om „de mere vigtige ting“. — Filipperne 1:10.

¹⁹ *Hav fuld tillid til Jehova.* (Ordsprogene 3:5, 6) Er Jehova ikke værdig til vores fulde tillid? Han tager sig jo af os. (1 Peter 5:7) Han kender vores behov bedre end vi selv gør, og hans arm er aldrig for kort. (Salme 37:25) Derfor bør vi lytte efter når han i sit ord giver os denne påmindelse: „Lad jeres levevis være fri for kærlighed til penge,

---

* En detaljeret behandling af disse faktorer findes i *Vagttårnet* for 15. april 1999, side 28-30, og 15. oktober 1982, side 22.

18. Hvorfor er det ikke let at bevare vores åndelige ligevægt?

19. Hvorfor er Jehova værdig til vores fulde tillid, og hvad hjælper en sådan tillid os til at undgå?

„MIN BESLUTNING HAR FØRT TIL ET LIV
MED GLÆDE OG TILFREDSHED“

„Jeg udmærkede mig i skolen og vandt et stipendium til en velrenommeret privatskole i New York. Mine skolevejledere pressede mig til at sende ansøgninger til adskillige ansete universiteter. Jeg fik besked fra nogle af dem om at jeg var blevet optaget, og jeg fik endda tildelt et stipendium til et af de mest prestigefyldte universiteter i USA. Men jeg afslog tilbuddet, og det gjorde jeg af to grunde. Jeg kunne forudse de moralske farer der ville være ved at bo på kollegium, og jeg havde et stærkt ønske om at blive pioner.

Jeg har nu været pioner i over 20 år. Jeg har været travlt beskæftiget med mange forskellige former for tjeneste – virket hvor behovet er stort, hjulpet til ved rigssalsbyggerier og været med til at yde nødhjælp i katastrofesituationer. Lige for tiden har jeg den glæde at være i en fremmedsproget gruppe i New York.

Når jeg tænker tilbage på min 'karriere' i heltidstjenesten, kan jeg se hvor meget jeg er blevet velsignet. Min beslutning har ført til et liv med glæde og tilfredshed. Jeg ville ikke bytte de oplevelser jeg har haft, og de venskaber jeg har fået, med noget som helst andet.“ – Zenaida.

idet I er tilfredse med det der er for hånden; for [Gud] har sagt: 'Jeg vil ikke på nogen måde slippe dig eller på nogen måde forlade dig.'“ (Hebræerne 13:5) Mange heltidstjenere kan skrive under på at Gud dækker vores behov. Hvis vi har fuld tillid til at han vil sørge for os, vil vi ikke være overdrevent bekymrede for om vi kan forsørge vores fami-

lie. (Mattæus 6:25-32) Vi vil ikke lade vores arbejde få os til at forsømme åndelige aktiviteter, som for eksempel at forkynde den gode nyhed og overvære møderne. — Mattæus 24:14; Hebræerne 10:24, 25.

²⁰ *Bevar dit øje klart.* (Mattæus 6:22, 23) At have et øje der er klart, vil sige at man lever et ukompliceret liv. En kristen hvis øje er klart, fokuserer på én bestemt ting — at gøre Guds vilje. Hvis vores øje fokuserer på det rigtige, vil vi ikke sætte alt ind på at tjene mange penge eller få en mere luksusbetonet livsstil. Det vil også afholde os fra hele tiden at skulle have de bedste og sidste nye forbrugsgoder som reklamefolk vil have os til at tro at vi ikke kan leve uden. Hvordan kan du bevare dit øje klart? Undgå at bebyrde dig selv med unødvendig gæld. Lad være med at komplicere dit liv ved at anskaffe dig ting som lægger stort beslag på din tid og opmærksomhed. Følg Bibelen vejledning om at være tilfreds med „føde og klæder“. (1 Timoteus 6:8) Prøv at forenkles din tilværelse så meget som muligt.

²¹ *Sæt dig åndelige mål, og gør noget for at nå dem.* Da det er begrænset hvad vi kan nå i løbet af vores liv, må vi prioritere. Ellers kan mindre vigtige ting sluge kostbar tid og skubbe mere vigtige ting i baggrunden. Hvad bør vi prioritere højest i livet? Mange i verden lægger størst vægt på at få en høj uddannelse der åbner døren til en lukrativ karriere. Men Jesus tilskyndede sine disciple til at 'blive ved med først at søge riget'. (Mattæus 6:33) Ja, som sande kristne sætter vi Guds rige først i livet. Hele vores måde at leve på — de valg vi træffer, de mål vi sætter os, og det vi beskæftiger os med — burde vise at Rigets interesser og

---

20. Hvad vil det sige at holde øjet klart, og hvordan kan du blive ved med at gøre det?

21. Hvorfor er det vigtigt at prioritere, og hvad bør vi sætte først i livet?

Guds vilje betyder mere for os end materielle ønsker og verdslig stræben.

VÆR FLITTIG I FORKYNDELSEN

²² Da vi ved at vi nu befinder os i den sidste del af endens tid, koncentrerer vi os om det som er de sande kristnes hovedopgave, nemlig at forkynde og gøre disciple. (Mattæus 24:14; 28:19, 20) Ligesom vores forbillede, Jesus, ønsker vi at være helt optaget af dette livgivende arbejde. Hvordan kan vi vise at dette arbejde har stor betydning for os? Størstedelen af Guds folk tjener helhjertet som menighedsforkyndere. Andre har tilrettelagt deres forhold sådan at de kan tjene som pionerer eller missionærer. Mange forældre der erkender vigtigheden af at sætte sig åndelige mål, har tilskyndet deres børn til at have heltidstjenesten som mål. Finder flittige forkyndere glæde ved deres arbejde i tjenesten? Ja, det gør de bestemt! En helhjertet tjeneste for Jehova er den sikreste vej til et liv fyldt med glæde, tilfredshed og utallige velsignelser. — Ordsprogene 10:22.

²³ Mange af os er nødt til at arbejde mange timer hver dag for at sørge for vores familie. Vi må ikke glemme at Jehova ønsker at vi skal finde glæde ved at yde en flittig indsats. Når vi bringer vores indstilling og adfærd i harmoni med hans synspunkter og principper, kan vi finde tilfredshed ved vores arbejde. Men lad os være besluttede på ikke at lade arbejdet aflede opmærksomheden fra det der er vigtigere — forkyndelsen af den gode nyhed om Guds rige. Ved at lade forkyndelsesarbejdet komme først i livet viser vi at vi elsker Jehova og kan derved forblive i hans kærlighed.

22, 23. (a) Hvad er de sande kristnes hovedopgave, og hvordan kan vi vise at dette arbejde har stor betydning for os? (Se rammen på side 180). (b) Hvad er du besluttet på i forbindelse med dit arbejde?

Stå fast over for Djævelen og hans listige anslag

„Stå Djævelen imod, og han vil flygte.“ – JAKOB 4:7.

HVIS du har tjent Jehova i mange år, har du uden tvivl hørt en del dåbsforedrag ved kreds- og områdestævner. Men uanset hvor ofte du har været til stede ved sådanne lejligheder, bliver du sikkert stadig følelsesmæssigt berørt hver gang du ser dåbskandidaterne på de forreste rækker rejse sig for at fremstille sig til dåb. I det øjeblik går der måske et begejstringens sus gennem tilskuerne, efterfulgt af bifald. Her står endnu en gruppe som har stillet sig på Jehovas side, og det kalder måske tårerne frem hos dig. Sådanne oplevelser fylder os med stor glæde!

² Vi overværer som regel kun nogle få dåbshandlinger om året, men englenerne har den forret at overvære mange, mange flere. Kan du forestille dig hvor stor „glæde i himmelen“ der må være når de hver uge ser tusinder af mennesker verden over slutte sig til den synlige del af Jehovas organisation? (Lukas 15:7, 10) Der er nok ingen tvivl om at englenerne fryder sig over at være vidne til en sådan vækst! – Haggaj 2:7.

DJÆVELEN „GÅR OMKRING SOM EN BRØLENDE LØVE“

³ I skarp modsætning hertil er der åndeskabninger som raser over sådanne dåbshandlinger. Det piner Satan

---

1, 2. For hvem er dåbshandlinger en glædelig begivenhed?

3. Hvorfor går Satan omkring „som en brølende løve“, og hvad er han ude på?

og dæmonerne at se tusinder af mennesker vende ryggen til denne fordærvede verden. Satan har jo frækt påstået at mennesker ikke tjener Jehova af ægte kærlighed, og at ingen vil forblive trofast under svære prøver. (Job 2:4, 5) Hver gang nogen beslutter at indvi sig til Jehova, er det et bevis på at Satan har uret. Det er som om Satan får et slag i ansigtet tusinder af gange hver eneste uge året rundt. Intet under at han „går omkring som en brølende løve og søger nogen at opsluge“! (1 Peter 5:8) Denne „løve“ er meget ivrig efter at opsluge os åndeligt ved at få os til at skade eller helt ødelægge vores forhold til Gud. — Salme 7:1, 2; 2 Timoteus 3:12.

⁴ Selvom vi er oppe imod en grusom fjende, har vi ingen

4, 5. (a) På hvilke to måder har Jehova begrænset Satans indflydelse? (b) Hvad kan sande kristne være forvisede om?

***Hver gang nogen indvier sig til Jehova og bliver døbt,
er det et bevis på at Satan har uret***

grund til at blive overvældet af frygt. Hvorfor ikke? Fordi Jehova har begrænset denne 'brølende løves' magt på to måder. Hvilke? For det første har Jehova forudsagt at „en stor skare“ af sande kristne vil overleve den kommende „store trængsel“. (Åbenbaringen 7:9, 14) Eftersom Guds profetier aldrig slår fejl, må selv Satan vide at Guds folk som et hele er uden for hans rækkevidde.

⁵ Den anden måde Jehova har begrænset Satans indflydelse på, fremgår af en grundlæggende sandhed der blev udtalt af en af Guds trofaste tjenere i fortiden. Profeten Azarja sagde til kong Asa: „Jehova er med jer så længe I er med ham.“ (2 Krønikebog 15:2; 1 Korinther 10:13) Af utallige eksempler fra fortiden kan man se at det aldrig er lykkedes Satan at opsluge dem af Guds tjenere som holdt sig nær til Gud. (Hebræerne 11:4-40) I dag kan kristne der holder sig nær til Gud, stå Djævelen imod og endog sejre over ham. Guds ord giver os denne forsikring: „Stå Djævelen imod, og han vil flygte fra jer.“ – Jakob 4:7.

EN KAMP „IMOD ONDSKABENS ÅNDEMAGTER“

⁶ Satan kan ikke vinde den åndelige krig, men han kan besejre os som enkeltpersoner hvis vi ikke passer på. Han ved at han kan opsluge os hvis han på en eller anden måde kan svække det nære forhold vi har til Jehova. Hvordan forsøger han at gøre det? Ved intense angreb, ved angreb mod os personligt og ved underfundige angreb. Lad os se nærmere på disse tre strategier.

⁷ *Intense angreb.* Apostelen Johannes sagde: „Hele verden ligger i den ondes magt.“ (1 Johannes 5:19) I disse ord ligger der en advarsel til alle sande kristne. Da Satan allerede har opslugt hele den onde menneskeverden, kan han nu koncentrere sig om og forstærke sine angreb mod dem som

6. Hvordan kæmper Satan imod den enkelte kristne?

7. Hvorfor retter Satan intense angreb mod Jehovas folk?

indtil nu har formået at undslippe ham, nemlig Jehovas tjenere. (Mika 4:1; Johannes 15:19; Åbenbaringen 12:12, 17) Han „har stor harme“ fordi han ved at hans tid er ved at løbe ud. Det er derfor han har øget presset. I dag står vi over for hans sidste grusomme og ødelæggende rasen. Af den grund er det vigtigere end nogen sinde at vi 'forstår tiderne' så vi ved 'hvad vi bør gøre'. — 1 Krønikebog 12:32.

⁸ *Angreb mod os personligt.* Apostelen Paulus gav sine medkristne denne advarsel: „For os er kampen . . . imod ondskabens åndemagter i det himmelske.“ (Efeserne 6:12) Det ord der i den græske grundtekst bruges om den kamp vi er med i, henleder tanken på en brydekamp. Ved at benytte dette ord viser Paulus at vi hver især så at sige er i nærkamp med de onde ånder. Uanset om vi lever i et land hvor troen på onde ånder er udbredt eller ej, må vi aldrig glemme at vi om ikke før så i hvert fald ved vores indvielse til Jehova bliver deltager i en form for brydekamp. Det er ikke så mærkeligt at Paulus fandt det nødvendigt tre gange at tilskynde de kristne i Efesus til at „stå fast“. — Efeserne 6:11, 13, 14.

⁹ *Underfundige metoder.* Paulus formaner de kristne til at „stå fast over for Djævelens listige anslag“. (Efeserne 6:11) Læg mærke til Paulus' brug af flertalsformen. De onde ånder benytter ikke kun én listig metode, men mange forskellige — og det er der en grund til. I tidens løb har nogle kristne stået fast under én slags prøvelse, men er bukket under for en anden slags. Djævelen og dæmonerne iagttager os derfor nøje for at finde vores svageste punkt. Derefter udnytter de enhver åndelig svaghed vi måtte have. Heldigvis

8. Hvad mener Paulus med at vi kæmper 'en kamp' mod onde ånder?

9. (a) Hvorfor gør Satan og dæmonerne brug af forskellige slags „listige anslag“? (b) Hvorfor prøver Satan at fordærve vores tankegang, og hvordan kan vi modstå ham? (Se rammen på side 192-193). (c) Hvilket listigt anslag vil vi nu se på?

kender vi mange af Djævelens metoder, for de er klart beskrevet i Bibelen. (2 Korinther 2:11) Tidligere i denne bog har vi behandlet nogle af Satans fælder såsom materialisme, dårligt selskab og kønslig umoralitet. Lad os nu se lidt nærmere på endnu et af Satans listige anslag — hans anvendelse af okkultisme og spiritisme.

OKKULTISME OG SPIRITISME ER FORRÆDERI MOD JEHOVA

¹⁰ Okkultisme og spiritisme bringer en i direkte kontakt med de onde ånder.* Det omfatter dét at drive spådomskunst, øve trolddom, binde andre med en besværgelse og henvende sig til de døde. Som vi ved, er noget sådant „en vederstyggelighed“ i Jehovas øjne. (5 Mosebog 18:10-12; Åbenbaringen 21:8) Da også vi skal „afsky det onde“, er det utænkeligt at vi vil søge at komme i kontakt med onde åndemagter. (Romerne 12:9) Det ville i allerhøjeste grad være forræderi mod vores himmelske Far, Jehova!

¹¹ Netop fordi det er en dybt forræderisk handling mod Jehova at beskæftige sig med okkultisme og spiritisme, er Satan fast besluttet på at lokke nogle af os til at gøre det. Hver gang han får en kristen til at beskæftige sig med okkultisme, vinder han en stor sejr. Hvordan det? Tænk over denne sammenligning: Hvis en soldat kunne overtales til at desertere fra sin hærafdeling og slutte sig til fjenden, ville det fryde den øverstkommanderende for de fjendtlige

---

* Okkultisme er troen på eller læren om mystiske og uforklarlige fænomener der tilskrives overnaturlige kræfter. Spiritisme er troen på at levende mennesker kan komme i forbindelse med afdøde menneskers ånder, for eksempel gennem et medium eller under en seance.

---

10. (a) Hvad er okkultisme og spiritisme? (Se også fodnoten).
(b) Hvordan betragter Jehova noget sådant, og hvordan ser du på det?

11. Hvorfor ville det være en stor sejr for Satan hvis han kunne lokke os til at beskæftige os med okkultisme eller spiritisme? Belys med et eksempel.

styrker. Han ville måske ligefrem vise forræderen frem som en slags trofæ for at fornærme denne soldats tidligere øverstkommanderende. En kristen der beskæftiger sig med okkultisme, svigter ligeledes Jehova med vidende og vilje og stiller sig direkte under Satans kommando. Forestil dig hvor meget det ville fryde Satan at vise en sådan desertør frem som et vidnesbyrd om sin sejr! Ville nogen af os bryde os om at give Djævelen en sådan sejr? Selvfølgelig ikke! Vi er ikke forrædere.

SATAN REJSER SPØRGSMÅL FOR AT SÅ TVIVL

¹² Så længe vi afskyr okkultisme og spiritisme, kan Satan ikke overmande os ved at gøre brug af dette lokkemiddel. I stedet vil han prøve at forandre vores tankegang. Hvordan? Ved på forskellige måder at forsøge at forvirre os så meget at nogle af os til sidst „kalder ondt for godt og godt for ondt“. (Esajas 5:20) Til det formål tyr Satan ofte til en af sine gennemprøvede metoder – at stille spørgsmål for at så tvivl.

¹³ Læg mærke til hvordan Satan gjorde brug af denne taktik i fortiden. I Eden spurgte han Eva: „*Er det virkelig rigtigt at Gud har sagt I ikke må spise af hvert eneste træ i haven?*“ På Jobs tid stillede Satan følgende spørgsmål engang da englenerne var forsamlede: „*Er det for intet Job frygter Gud?*“ Og i begyndelsen af Jesu jordiske tjeneste udfordrede Satan ham ved at sige: „*Hvis du er søn af Gud, så sig til disse sten at de skal blive til brød.*“ Tænk engang. Satan dristede sig til at nedgøre den selv samme udtalelse som Jehova var kommet med omkring seks uger tidligere: „*Denne er min søn, den elskede, som jeg har godkendt!*“ – 1 Mosebog 3:1; Job 1:9; Mattæus 3:17; 4:3.

12. Hvilken metode bruger Satan for at påvirke vores syn på okkultisme og spiritisme?

13. Hvordan har Satan brugt metoden med at stille spørgsmål for at så tvivl?

¹⁴ I dag anvender Satan en lignende taktik i et forsøg på at skabe tvivl om hvorvidt okkultisme virkelig er skadeligt. Sørgeligt nok er det lykkedes ham at så tvivl hos nogle kristne. De er begyndt at sætte spørgsmålstejn ved om visse former for okkultisme og spiritisme virkelig er så farlige. I realiteten tænker de: *'Er det virkelig rigtigt?'* (2 Korinther 11:3) Hvordan kan vi hjælpe sådanne til at justere deres tankegang? Hvordan kan vi selv undgå at blive offer for Satans listige taktik? For at få svar på dette vil vi se på to områder som Satan meget underfundigt har tilført okkulte elementer – underholdning og sygdomsbehandling.

UDNYTTER VORES ØNSKER OG BEHOV

¹⁵ Især i den vestlige verden er spiritisme, trolddom og andre former for okkultisme noget mange ikke tager særlig alvorligt. Film, bøger, tv-programmer og computerspil skildrer i stigende grad okkulte handlinger som noget der er sjovt, smart og harmløst. Nogle film og bøger hvis handling er centreret om det okkulte, er blevet så populære at folk ligefrem har oprettet fanklubber. Det er tydeligvis lykkedes dæmonerne at bagatellisere farerne ved okkultisme. Er det noget der har påvirket Guds tjenere? Det har det i nogle tilfælde. På hvilken måde? For at give et eksempel sagde en kristen efter at have set en film der fokuserede på det okkulte: „Jeg så filmen, men jeg udførte ikke selv nogle af de okkulte handlinger.“ Hvorfor er en sådan tanke farlig?

¹⁶ Der er forskel på selv at øve okkulte handlinger og at se andre gøre det, men det betyder bestemt ikke at det er helt ufarligt at være tilskuer til noget sådant. Hvorfor

---

14. (a) Hvordan skaber Satan tvivl omkring det okkulte? (b) Hvad vil vi nu se på?

15. (a) Hvilken holdning til okkultisme har mange i den vestlige verden? (b) Hvordan er nogle kristne blev påvirket af verdens syn på okkultisme?

16. Hvorfor er det farligt at vælge underholdning som centrerer sig om okkulte handlinger?

ikke? Tænk over dette: Der er ikke noget i Guds ord der tyder på at Satan og hans dæmoner kan læse vores tanker.* Så hvis de onde ånder ønsker at finde ud af hvad vi tænker, og om vi har en åndelig svaghed, må de som tidligere nævnt omhyggeligt studere vores adfærd — herunder vores valg af underholdning. Når en kristen ved sin adfærd viser at han godt kan lide film eller bøger der handler om åndemedier, trolddom, dæmonbesættelse eller lignende okkulte emner, sender han et signal til de onde ånder. Han gør dem faktisk selv opmærksomme på hvor han har et svagt punkt! Det giver dæmonerne mulighed for at sætte yderligere ind på vedkommende og 'brydes' med ham indtil de så at sige har fået ham ned på ryggen. Nogle hvis interesse for det okkulte blev vakt gennem underholdning hvor det overnaturlige var det fremtrædende tema, er med tiden selv begyndt at praktisere det. — Galaterne 6:7.

¹⁷ Satan forsøger ikke kun at udnytte vores lyst til adspredelse, men også vores behov i forbindelse med sygdomsbehandling. En kristen hvis helbred går ned ad bakke trods hans mange forsøg på at blive kureret, kan let blive fortvivlet. (Markus 5:25, 26) Det er en situation som Satan og dæmonerne kan udnytte. De er udmærket klar over at Guds ord advarer imod at benytte sig af „det som er en hjælp for dem der gør fortræd“. (Esajas 31:1, 2) For at få en kristen til at ignorere denne advarsel, vil dæmonerne måske udnytte den syges desperate situation ved at prøve at få vedkommende til at benytte sig af behandlingsmetoder der har tilknytning til „onde magter“, eller som fodnoten i 'Studiebibelen' siger, „overnaturlige (mystiske) magter“ — noget

---

* Det fremgår ikke af nogen af de beskrivende betegnelser der bruges om Satan (modstander, bagvasker, bedrager, frister, løgner), at han kan ransage vores hjerte og sind. Jehova, derimod, beskrives som „den der ransager hjerter,“ og Jesus som „den der ransager nyrer og hjerter“. — Ordsprogene 17:3; Åbenbaringen 2:23.

---

17. Hvilket listigt anslag gør Satan undertiden brug af over for syge?

som gør stor fortræd. (Esajas 1:13) Hvis dette listige anslag fra dæmonerne lykkes, kunne det svække den syges forhold til Gud. Hvordan?

¹⁸ Jehova sagde advarende til de israelitter som gjorde brug af „onde magter“: „Når I breder jeres håndflader ud, skjuler jeg mine øjne for jer. Selv om I beder mange bønner, hører jeg ikke efter.“ (Esajas 1:15) Vi ønsker selvfølgelig at holde os fra alt hvad der kunne hindre vores bønner og afskære os fra den støtte vi kan hente hos Jehova – især under en sygdomsperiode. (Salme 41:3) Så hvis noget tyder på at der indgår okkulte elementer i en diagnosticeringsmetode eller behandling, bør sande kristne undgå den.* (Mattæus 6:13) De kan da være sikre på Jehovas støtte. – Se rammen „Har det noget med okkultisme og spiritisme at gøre?“ på side 194.

Hent støtte hos Jehova når du rammes af sygdom

VOGT DIG FOR HISTORIER OM DÆMONER

¹⁹ Mens mange i de vestlige lande bagatelliserer Satans magt, er det modsatte tilfældet i andre dele af verden. Dér

---

* Yderligere oplysninger findes i artiklen „En helbredstest for dig?“ i *Vagttårnet* for 15. december 1994, side 19-22, og i artiklen „Hvad siger Bibelen? Har det nogen betydning hvilken lægebehandling man vælger?“ i *Vågn op!* for 8. januar 2001, side 26-27.

---

18. Hvad undgår kristne i forbindelse med sygdomsbehandling, og hvorfor?

19. (a) Hvad har Djævelen narret mange til at tro om den magt han har? (b) Hvilken slags historier bør sande kristne undgå?

TAG DIG I AGT FOR SATANS UNDERFUNDIGHED!

Satan, som er en mester i at bedrage, har nu „forblindet de ikketroendes forstand“ i tusinder af år. (2 Korinther 4:4) Han har også utrætteligt forsøgt at fordærve tankegangen hos Guds tjenerne. Hvorfor? Fordi Satan véd at vores tanker har indflydelse på vores handlinger. Han er klar over at hvis han kan fordreje vores tankegang, så kan han påvirke os til at gøre noget forkert. — Jakob 1:14, 15.

Husk hvordan Satan vildledte Eva. Apostelen Paulus skrev: „Jeg er bange for at som slangen forførte Eva med sin underfundighed, vil jeres sind også på en eller anden måde fordærves og vendes bort fra . . . Messias.“ (2 Korinther 11:3) Under dække af en forsigtig slange forførte Satan Eva til at følge en katastrofal kurs. Hans taktik gik ud på at fordærve hendes sind, at fordreje hendes tankegang. Taktikken virkede. Fordi hun lyttede til ham, ændrede hun holdning, og det forbudte blev tiltalende i hendes øjne. Da først hendes sind var blevet fordærvet, lod hun sig let lokke til at begå en syndig handling. — 1 Mosebog 3:1-6; Åbenbaringen 12:9.

Satan har ikke forandret sig. Hans grundregel er den samme: Fordærv sindet, og det vil føre til syndige handlinger. Satan spreder sin propaganda ved hjælp af denne verdens underholdning og dens politiske, religiøse og kommercielle elementer. (Johannes 14:30) Han har haft held med at forvrænge de fleste menneskers tankegang og fået dem til at forandre deres holdninger og synspunkter. Noget der tidligere blev anset for syndigt — som for eksempel homoseksualitet, at leve papirløst og at få børn uden for ægteskabet — betragtes nu som acceptabelt eller ligefrem som noget positivt. Hvor god har Satan været til at forføre menneskene? Bibelen siger: „Hele verden ligger i den ondes magt.“ — 1 Johannes 5:19.

Som kristne er vi på ingen måde immune over for Satans metoder. (1 Korinther 10:12) Da Satan ved at hans tid er kort,

har han „stor harme“ og er især opsat på at vildlede Guds folk. (Åbenbaringen 12:12) Hvis ikke vi passer på, kan Satans underfundige propaganda samt de mange mennesker der „bedrager sindene“, og som Satan benytter, fordærve vores tankegang og få os til at synde. — Titus 1:10.

Tag for eksempel verdens syn på ægteskabet. Bibelen lærer at ægteskabet er helligt, og at det er bindende. (Mattæus 19:5, 6, 9) Film og fjernsynsprogrammer skildrer ofte ægteskabet som en uforpligtende ordning der let kan ophæves. Vi kristne må passe på at vi ikke lader denne sataniske propaganda fordærve vores tankegang. I modsat fald kan en sådan indflydelse give os en fordrejet holdning til ægteskabet og gøre at vi føler os mindre forpligtede over for vores ægtefælle. Hvis der opstår ægteskabelige problemer, kan det være at man fristes til at få dækket sit behov for forståelse og støtte hos en anden end sin ægtefælle. Snart møder man måske nogen — det kan være en kollega eller en trosfælle — som synes at kunne give én følelsesmæssig omsorg. Hvis man begynder at nære romantiske følelser over for vedkommende, kan det let føre til at man begår en syndig handling.

Så er der også den uafhængighedens ånd der gennemtrænger Satans verden. Mange er „egenrådige“ og „opblæste“. (2 Timoteus 3:4) Hvis vi lader os påvirke af en sådan opørsk indstilling, kunne vores syn på dét at underordne sig og at være lydige blive forvrænget. For eksempel kunne en broder med en sådan indstilling blive stærkt irriteret over at få en vejledning fra de ældste. (Hebræerne 12:5) Eller en søster kunne begynde at sætte spørgsmålstejn ved Guds ordning for ledelse i familien. — 1 Korinther 11:3.

Hvor kan vi være taknemmelige for at Jehova advarer os om de metoder Satan bruger. (2 Korinther 2:11) Lad os være besluttede på aldrig at lade Satans propaganda påvirke vores tankegang. For at forblive i Guds kærlighed må vi 'holde vores sind rettet mod det der er oventil'. — Kolossenserne 3:2.

har Djævelen narret mange til at tro at han har mere magt end han i virkeligheden har. Nogle mennesker lever, spiser, arbejder og sover i frygt for de onde ånder. Historier om kraftige gerninger udført af dæmoner er meget udbredte. Mange nyder at fortælle sådanne historier, og folk fascineres af dem. Ville det være rigtigt af os at sprede den slags? Nej. Det er noget som tjener for den sande Gud undgår af to gode grunde.

²⁰ Den ene grund er at vi ved at sprede historier om dæmonernes bedrifter i virkeligheden fremmer Satans interesser. Hvordan det? Guds ord bekræfter at Satan er i stand til at udføre kraftige gerninger, men advarer også om at han bruger „løgnagtige tegn“ og „bedrag“. (2 Thessaloniker 2:9, 10) Da Satan er ærkebedrageren, ved han hvordan han kan påvirke sindet hos dem der føler sig tiltrukket af det ok-

20. Hvordan kunne man, måske uden at vide af det, sprede Satans propaganda?

HAR DET NOGET MED OKKULTISME OG SPIRITISME AT GØRE?

Princip: „Kødets gerninger er tydelige; det er . . . udøvelse af spiritisme, . . . splittelser, sekter . . . De der øver sådanne ting . . . skal [ikke] arve Guds rige.“ — Galaterne 5:19-21.

Spørgsmål du kan stille dig selv

- Følger jeg en skik som er forbundet med falske religiøse opfattelser? — 2 Korinther 6:16, 17.
- Bruger jeg genstande som har direkte tilknytning til okkultisme? — Apostelgerninger 19:19.
- Har jeg sikret mig at den sygdomsbehandling jeg vælger, ikke er forbundet med overnaturlige eller magiske kræfter? — 3 Mosebog 19:26.

kulte. Han ved også hvordan han kan få dem til at tro på noget der ikke er sandt. Sådanne mennesker er måske helt sikre på at de har set eller hørt visse sære ting, og de fortæller deres oplevelser ud fra den overbevisning at de er sande. Efterhånden som historierne bliver fortalt igen og igen, kan de blive overdrevet. En kristen der fortæller sådanne historier videre, går i virkeligheden Djævelens, „løgnens faders“, ærinde. Han er med til at sprede Satans propaganda. — Johannes 8:44; 2 Timoteus 2:16.

²¹ Selv hvis en kristen tidligere har haft erfaringer med onde ånder, bør han afholde sig fra gentagne gange at underholde sine trosfæller med sådanne oplevelser. Hvorfor? Vi bliver formanet til at 'se ufravendt hen til vor tros hovedformidler og fuldender, Jesus'. (Hebræerne 12:2) Ja, den anden grund til ikke at sprede historier om dæmoner er altså at vi skal rette vores opmærksomhed mod Jesus, ikke Satan. Det er værd at lægge mærke til at Jesus ikke underholdt sine disciple med historier om onde ånder, selvom han kunne have fortalt meget om hvad Satan kan og ikke kan. Jesus fokuserede på budskabet om Riget. Vi ønsker ligesom Jesus og apostlene at lade vores samtaler dreje sig om „Guds stor-slåede gerninger“. — Apostelgerninger 2:11; Lukas 8:1; Romerne 1:11, 12.

²² Det er sandt at Satan bruger forskellige listige anslag, herunder okkultisme, i sit forsøg på at ødelægge vores forhold til Jehova. Men hvis vi afskyr det onde og holder os til det gode, giver vi ikke Djævelen mulighed for at svække vores beslutning om at afvise enhver form for okkultisme. (Efeserne 4:27) Forestil dig hvilken stor „glæde i himmelen“ der vil være hvis vi bliver ved med at „stå fast over for Djævelens listige anslag“ lige indtil han ikke findes mere! — Efeserne 6:11.

---

21. Hvad bør vores samtaler dreje sig om?

22. Hvordan kan vi bidrage til 'glæden i himmelen'?

'Opbyg jer selv på jeres allerhelligste tro'

„Idet I opbygger jer selv på jeres allerhelligste tro . . .
skal I bevare jer selv i Guds kærlighed.“ — JUDAS 20, 21.

DU ARBEJDER ihærdigt på et byggeprojekt. Byggearbejdet har stået på i nogen tid og vil fortsætte langt ud i fremtiden. Indtil nu har arbejdet været vanskeligt, men tilfredsstillende. Uanset hvad der sker, er du besluttet på aldrig at give op eller blive forsømmelig, for kvaliteten af dit arbejde vil få indflydelse på dit liv og din fremtid. Den bygning der er under opførelse, er nemlig dig selv!

² Disciplen Judas understregede vigtigheden af at vi opbygger os selv. Da han tilskyndede de kristne til at 'bevare sig selv i Guds kærlighed', nævnte han i samme passage hvordan de bedst kunne gøre det: De skulle 'opbygge sig selv på deres allerhelligste tro'. (Judas 20, 21) Hvordan kan du opbygge dig selv og styrke din tro så du kan forblive i Guds kærlighed? Lad os se på tre aspekter af det åndelige byggeprojekt du er i gang med.

BLIV VED MED AT OPBYGGE TILLID TIL JEHOVAS RETFÆRDIGE KRAV

³ For det første må du styrke din tillid til Guds lov. Under dit studium af denne bog har du set på en række af Jehovas retfærdige krav angående adfærd. Hvordan ser du på disse

---

1, 2. Hvilket byggeprojekt er du involveret i, og hvorfor er kvaliteten af dit arbejde så vigtig?

3-5. (a) Hvordan ønsker Satan at vi skal betragte Jehovas krav?
(b) Hvilken indstilling skal vi have til Guds krav, og hvordan bør det berøre vores følelser? Belys med et eksempel.

krav? Satan ønsker at få dig til at føle at Jehovas love, principper og normer er for restriktive, ja, endog undertrykkende. Denne taktik har han brugt lige siden han brugte den med held i Edens Have. (1 Mosebog 3:1-6) Vil hans taktik virke på dig? Det kommer meget an på den indstilling du har.

⁴ Det kan belyses på denne måde: Forestil dig at du, mens du går tur i en smuk park, lægger mærke til et højt hegn som afspærreer en del af parken. Det afspærrede område ser indbydende ud. Lige umiddelbart føler du at hegnet udgør en unødigt begrænsning af din frihed til at gå rundt i parken som du har lyst. Men så får du øje på en glubsk løve bag hegnet som er ude efter bytte! Nu forstår du hvad formålet med hegnet er – at beskytte. Er det muligt at du i dette øjeblik bliver forfulgt af et farligt rovdyr? Guds ord advarer: „Vær ædru, hold jer vågne. Jeres modstander, Djævelen, går omkring som en brølende løve og søger nogen at opsluge.“ – 1 Peter 5:8.

⁵ Satan er et glubsk rovdyr. Da Jehova ikke ønsker at vi skal blive et bytte for Satan, har han opstillet love for at beskytte os mod denne onde åndeskabnings mange „listige anslag“. (Efeserne 6:11) Så hver gang vi grunder over Guds love, bør vi se dem som et udtryk for vores himmelske Fars kærlighed til os. Gør vi det, vil disse love resultere i at vi føler os glade og trygge. Disciplen Jakob skrev: „Den der spejder ind i frihedens fuldkomne lov og bliver ved dermed . . . [skal] være lykkelig.“ – Jakob 1:25.

⁶ At følge Guds bud er den bedste måde hvorpå vi kan opbygge vores tillid til Lovgiveren og visdommen i hans love. For eksempel indbefatter „Messias' lov“ det bud Jesus gav om at lære andre „alt det [han] har befalet“. (Galaterne 6:2; Mattæus 28:19, 20) Kristne adlyder desuden

---

6. Hvad er den bedste måde hvorpå vi kan opbygge tillid til Guds retfærdige love og principper? Giv et eksempel.

befalingen om at blive ved med at komme sammen for at tilbede Jehova og opmuntre hinanden. (Hebræerne 10:24, 25) Med til Guds bud hører også formaningen om at bede hyppigt til Jehova af et oprigtigt hjerte. (Mattæus 6:5-8; 1 Thessaloniker 5:17) Når vi følger disse bud, forstår vi endnu tydeligere hvor kærlige sådanne retningslinjer er. At adlyde dem giver os en glæde og tilfredshed som vi aldrig vil kunne finde andre steder i denne problemfyldte verden. Når du grunder over hvordan det har gavnet dig personligt at følge Guds love, styrker det så ikke din tillid til dem?

⁷ Nogle er undertiden bekymrede for om de vil være i stand til at adlyde Jehovas love år efter år. De er bange for at de på en eller anden måde vil svigte Gud. Hvis du på et tidspunkt skulle føle sådan, så mind dig selv om disse ord: „Jeg, Jehova, er din Gud, den som lærer dig hvad der gælder, den som fører dig ad den vej du skal gå. Hvis blot du gav agt på mine bud! Da ville din fred blive som floden, og din retfærdighed som havets bølger.“ (Esajas 48:17, 18) Har

---

7, 8. Hvilken forsikring giver Guds ord dem der er bekymrede for om de kan blive ved med at følge en retfærdig kurs?

du nogen sinde givet dig tid til at tænke over den opmuntning der ligger i disse ord?

⁸ Her minder Jehova os om at det er til gavn for os at adlyde ham. Han lover at vi vil blive velsignet på to måder. For det første vil vi opnå en fred der er lige så rolig, rigelig og konstant som vandet i en flod. For det andet vil vores retfærdighed være ligesom havets bølger. Når du står på en strand og ser den ene bølge efter den anden rulle ind mod land, giver det dig sikkert en fornemmelse af noget uforanderligt. Du ved at bølgerne vil blive ved med at brydes mod kysten i utallige tidsaldre fremover. Jehova siger at din retfærdighed, eller din rette adfærd, kan blive sådan. Så længe du bestræber dig for at være trofast over for ham, vil han hjælpe dig så du ikke svigter! (Salme 55:22) Styrker sådanne kærlige løfter ikke din tillid til Jehova og hans retfærdige krav?

'LAD OS SKYNDE OS FREM TIL MODENHED'

⁹ Et andet aspekt af dit byggeprojekt fremgår af disse inspirerede ord: „Lad os . . . skynde os frem til modenhed.“ (Hebræerne 6:1) At blive en moden kristen er et særdeles godt mål. I modsætning til fuldkommenhed, som ingen mennesker kan opnå på nuværende tidspunkt, er modenhed et mål alle kan nå frem til. Kristne oplever desuden større glæde ved at tjene Jehova efterhånden som de bliver mere modne. Hvordan det?

¹⁰ En moden kristen er åndeligsindet. Han betragter tingene som Jehova gør. (Johannes 4:23) Paulus skrev: „De der er i overensstemmelse med kødet, retter deres sind mod det der hører kødet til, men de der er i overensstemmelse med ånden, mod det der hører ånden til.“ (Romerne 8:5) En kødelig indstilling fører ikke til særlig stor

---

9, 10. (a) Hvorfor er dét at blive en moden kristen et særdeles godt mål? (b) Hvordan hjælper dét at have en åndelig indstilling os til at finde glæde?

glæde, for den er ofte selvcentreret, kortsynet og materialistisk. En åndelig indstilling fører derimod til stor glæde, for så er ens tanker rettet mod Jehova, 'den lykkelige Gud'. (1 Timoteus 1:11) Et åndeligsindet menneske er ivrigt efter at glæde Jehova og kan selv under prøve fryde sig. Hvorfor? Fordi prøvelser giver én lejlighed til at opdyrke loyalitet og bevise at Satan er en løgner, noget der glæder vores himmelske Fars hjerte. — Ordsprogene 27:11; Jakob 1:2, 3.

¹¹ Det kræver en indsats at blive et åndeligsindet og modent menneske. Læg mærke til dette vers: „Den faste føde er for de modne, for dem som gennem brugen har fået deres opfattelsesevne opøvet til at skelne mellem ret og uret.“ (Hebræerne 5:14) Da Paulus talte om at vores opfattelsesevne skulle 'opøves', brugte han et græsk ord der uden tvivl var velkendt blandt dem der dyrkede idræt i det første århundredes Grækenland, for det kan gengives med 'opøvet som en gymnast'. Overvej engang hvad en sådan opøvelse, eller træning, indbefatter.

¹² Et nyfødt barn er ikke trænet i at bruge sin krop. Et spædbarn er jo knap nok i stand til at opfatte hvor dets små arme og ben befinder sig i forhold til resten af kroppen. Derfor fægter det ofte med armene og kommer til at ramme sig selv i ansigtet, til stor bestyrtelse og utilfredshed for det. Men gennem brugen bliver kroppen efterhånden opøvet, eller trænet. Det lille barn lærer først at kravle, så begynder det at gå, og senere kan det løbe omkring.* Tænk så på en gymnast. Når du ser en gym-

---

* Forskere siger at vi mennesker udvikler en særlig sans der kaldes den proprioceptive sans, eller stillingssansen. Denne sans registrerer kroppens stilling og lemmernes position. Ved hjælp af denne sans kan vi for eksempel klappe i hænderne med lukkede øjne. En kvinde der mistede denne sans, kunne ikke længere stå, gå eller sidde.

11, 12. (a) Hvad sagde Paulus om den kristnes „opfattelsesevne“, og hvad betyder det ord der gengives med „opøvet“? (b) Hvilken opøvelse må kroppen gennemgå for at udvikle sig?

En gymnasts krop er opøvet gennem brugen

nast springe højt og vende rundt i luften med stor ynde og præcision, er du ikke i tvivl om at han har fuld kontrol over sin krop. Men du ved at hans færdigheder ikke er kommet af sig selv – det har krævet mange, mange timers træning. Bibelen siger at en sådan legemlig opøvelse er „gavnlig til lidt“. Hvor

langt større betydning har det ikke at opøve vores åndelige opfattelsesevne! – 1 Timoteus 4:8.

¹³ I denne bog har vi drøftet mange ting der kan hjælpe dig til at opøve din opfattelsesevne så du som et åndelighedsindet menneske kan forblive trofast over for Jehova. Grund over hans principper og love under bøn når du skal træffe afgørelser. Spørg dig selv: 'Hvilke bibelske love eller principper gælder på dette område? Hvordan kan jeg anvende dem? Hvad ville glæde min himmelske Far?' (Ordsprogene 3:5, 6; Jakob 1:5) Hver gang du tager Bibelens love og principper i betragtning når du skal træffe afgørelser, vil din opfattelsesevne blive opøvet. En sådan opøvelse vil hjælpe dig til at blive – og forblive – et åndelighedsindet menneske.

¹⁴ Mens det er muligt at nå frem til modenhed, er åndelig vækst en vedvarende proces. For at vokse må man have næring. Paulus sagde: „Den faste føde er for de modne.“ For at opbygge din tro er det meget vigtigt at du indtager fast åndelig føde. At anvende det du lærer, er visdom, og

13. Hvordan kan vi opøve vores opfattelsesevne?

14. Hvad bør vi altid hige efter for at kunne vokse åndeligt, men hvad må vi vogte os for?

Bibelen siger: „Vigtigst er visdommen.“ Vi må derfor hige efter, eller udvikle en stærk appetit efter, de dyrebare sandheder vores Far giver os del i. (Ordsprogene 4:5-7; 1 Peter 2:2) Men dét at opnå større kundskab og visdom fra Gud giver os selvfølgelig ingen grund til at være selvtilfredse eller hovmodige. Vi bør jævnlig ransage os selv for at hindre at stolthed eller andre svagheder slår rod og vokser i vores hjerte. Paulus skrev: „Bliv ved med at prøve jer selv, om I er i troen, bliv ved med at bedømme jer selv.“ — 2 Korinther 13:5.

¹⁵ Selvom et hus er færdigbygget, vil der stadig være ting der skal gøres. Der skal foretages vedligeholdelse og reparationer, og med tiden vil det måske blive nødvendigt at bygge til. Hvad behøver vi for at opnå modenhed og forblive åndeligt sunde? Først og fremmest kærlighed. Vi må blive ved med at vokse i kærlighed til Jehova og vores trosfæller. Hvis ikke vi har kærlighed, vil al vores kundskab og alt det vi gør, være uden værdi — som en masse enerverende støj. (1 Korinther 13:1-3) Men hvis vi har kærlighed, kan vi opnå kristen modenhed og fortsætte med at vokse i åndelig henseende.

HOLD SINDET RETTET MOD DET HÅB JEHOVA HAR GIVET OS

¹⁶ Lad os se på endnu et aspekt af dit byggeprojekt. For at opbygge dig selv som en sand discipel af Kristus må du være opmærksom på din tankegang. Satan, denne verdens hersker, er en mester i at få folk til at give efter for negative tanker, pessimisme, mistillid og håbløshed. (Efeserne 2:2) En sådan negativ tankegang udgør lige så stor en fare for kristne som svamp udgør for en træbygning. Jehova har dog lykkeligt givet os noget der kan beskytte os, nemlig håbet.

---

15. Hvorfor er kærlighed en forudsætning for at vokse åndeligt?

16. Hvilken tankegang fremmer Satan, og hvad har Jehova givet os som en beskyttelse?

¹⁷ Bibelen nævner de forskellige dele af den åndelige rustning vi behøver i vores kamp mod Satan og denne verden. En vigtig del af rustningen er hjelmen, „frelseshåbet“. (1 Thessaloniker 5:8) En soldat på Bibelens tid vidste at han ikke ville overleve særlig længe i kamp uden sin hjelm. Takket være hjelmen, som ofte var lavet af metal og blev båret uden på en hue af filt eller læder, ville de fleste slag mod hovedet prelle af uden at volde særlig stor skade. Ligesom en hjelm beskytter hovedet, kan håbet beskytte dit sind, din tankegang.

¹⁸ Jesus er det største eksempel med hensyn til at bevare håbet. Tænk på hvad han måtte gennemgå den sidste nat han levede på jorden. En nær ven forrådte ham for en sum penge. En anden nægtede at kendes ved ham. De andre forlod ham og flygtede. Hans egne landsmænd vendte sig imod ham og krævede at han skulle lide en pinefuld død for de romerske soldaters hånd. Man kan vist roligt sige at Jesus kom ud for større trængsler end vi nogen sinde vil blive udsat for. Hvad var det der hjalp ham? Hebræerbrevet 12:2 giver svaret: „For den glæde der lå foran ham, udholdt [han] en marterpæl, idet han foragtede skammen, og . . . har taget sæde ved højre side af Guds trone.“ Jesus tabte aldrig „den glæde der lå foran ham“ af syne.

¹⁹ Hvilken glæde var det der lå foran Jesus? Han vidste at han ved at udholde prøvelser ville være med til at helige Jehovas navn. Dermed ville han give det største bevis på at Satan er en løgner. Intet andet håb kunne give Jesus større glæde! Han vidste også at Jehova ville belønne ham rigt for hans trofasthed — at der lige foran ham lå en vidunderlig tid hvor han ville være genforenet med sin Far. Jesus holdt sit sind rettet mod dette glædelige håb under

---

17. Hvordan illustrerer Guds ord vigtigheden af håbet?

18, 19. Hvordan var Jesus det største eksempel med hensyn til at bevare håbet, og hvordan kan vi efterligne ham?

de værst tænkelige forhold. Det samme må vi gøre. Vi har også en glæde der ligger foran os. Jehova lader os få den ære og forret at være med til at hellige hans store navn. Vi kan bevise at Satan er en løgner ved at vælge Jehova som vores suveræne Hersker og bevare os selv i sikkerhed i Faderens kærlighed uanset hvilke trængsler og fristelser vi udsættes for.

²⁰ Jehova er ikke kun villig til, men ligefrem ivrig efter, at belønne sine trofaste tjenere. (Esajas 30:18; Malakias 3:10) Han finder stor glæde ved at give sine tjenere dét deres hjerte med rette ønsker. (Salme 37:4) Hold derfor dit sind rettet mod det håb der ligger foran dig. Giv aldrig efter for den negative, nedbrydende og fordrejede tankegang der er i Satans gamle verden. Hvis du føler at dit sind eller hjerte er ved at blive påvirket af verdens ånd, så bed inderligt Jehova om at give dig hans „fred, som overgår al forstand“. Denne fred fra Gud vil beskytte dit hjerte og dit sind. — Filipperne 4:6, 7.

²¹ Hvor er det et fantastisk håb vi har! Hvis du tilhører

---

20. Hvad kan hjælpe dig til at bevare håbet og en positiv indstilling?
21, 22. (a) Hvilket herligt håb glæder de der tilhører 'den store skare', sig over? (b) Hvilken del af det kristne håb betyder mest for dig, og hvad er du besluttet på?

'den store skare' der vil 'komme ud af den store trængsel', så tænk på den tilværelse du snart vil få. (Åbenbaringen 7:9, 14) Satan og hans dæmoner vil være fjernet, og du vil derfor føle en lettelse som kan være svær at forestille sig i dag. Der er trods alt ingen af os der har levet et liv *uden* presset fra Satans fordærvende indflydelse. Tænk på hvor skønt det bliver når det pres er væk og vi kan begynde at omdanne jorden til et paradys under ledelse af Jesus og hans 144.000 himmelske medregenter! Vi fryder os over udsigten til at alle skavanker og sygdomme vil være borte, til at byde vores kære tilbage fra graven og til at leve sådan som Gud oprindeligt havde i tanke. Efterhånden som vi nærmer os fuldkommenheden, vil en endnu større belønning være inden for rækkevidde, nemlig det der loves i Romerbrevet 8:21 — „Guds børns herlige frihed“.

²² Jehova ønsker at du skal opnå større frihed end du overhovedet kan forestille dig. For at få en sådan frihed må du adlyde ham. Er alle de anstrengelser du dag efter dag gør dig for at adlyde Jehova, ikke indsatsen værd? Jo, bestemt. Bliv derfor ved med at opbygge dig selv på din allerhelligste tro så du kan forblive i Guds kærlighed i al evighed!

TILLÆG

EMNE	SIDE
Hvordan vi skal forholde os til en der er blevet udelukket . . .	207
Hovedbeklædning – hvornår og hvorfor?	209
Flaghilsen, deltagelse i valg, civil tjeneste	212
Blodderivater og behandlingsmetoder	215
Hvordan man kan vinde kampen mod masturbation	218
Bibelens syn på skilsmisse og separation	219
Hvordan man løser stridigheder i forretningsanliggender . .	222

Hvordan vi skal forholde os til en der er blevet udelukket

Det volder os stor sorg når et familiemedlem eller en nær ven som har begået en synd og ikke har ændret sind, bliver udelukket af menigheden. Hvordan vi reagerer på Bibelens vejledning angående dette spørgsmål, fortæller noget om dybden af vores kærlighed til Gud og vores lydighed mod hans ordning.* Lad os se nærmere på nogle spørgsmål der melder sig i den forbindelse.

Hvordan skal vi forholde os til en der er blevet udelukket? Bibelen siger: „I skal holde op med at omgås enhver som kaldes broder og som er utugtig eller havesyg eller afgudsdyrker eller spotter eller dranker eller udsuger, ja end ikke spise sammen med en sådan.“ (1 Korinther 5:11) Om enhver som „ikke forbliver i Messias' lære“, læser vi: „Modtag ham ikke i jeres hjem og hils ikke på ham. For den der hilser på ham er delagtig i hans onde gerninger.“ (2 Johannes 9-11) Vi undgår åndeligt fællesskab og selskabeligt samvær med nogle der er udelukkede. I *Vagttårnet* for 15. november 1981, side 16, står der: „Et enkelt 'goddag' [kan] ofte . . . være det første skridt til en samtale og måske et venskab. Vil vi ønske at tage dette første skridt over for en udstødt?“

Er det virkelig nødvendigt helt at undgå vedkommende? Ja, af flere grunde. For det første er det et udtryk for vores loyalitet mod Gud og hans ord. Vi adlyder ikke kun Jehova når det er let at gøre det, men også når det er forbundet med vanskeligheder. Af kærlighed til Gud adlyder vi alle hans bud og erkender at han er retfærdig og kærlig, og at hans love er til størst gavn for os. (Esajas 48:17; 1 Johannes 5:3) For det andet kan det at vi trækker os tilbage fra en overtræder der ikke har ændret sind, beskytte os og resten af menigheden mod at blive besmittet åndeligt og moralsk, og det værner om

---

* De bibelske principper der vedrører dette emne, gælder også for dem der afskærer sig selv fra menigheden.

menighedens gode omdømme. (1 Korinther 5:6, 7) For det tredje kan dét at vi loyalt holder fast ved Bibelens principper, være til gavn for den der er blevet udelukket. At vi støtter den afgørelse menighedens dømmende udvalg har truffet, kan måske påvirke hjertet hos overtræderen, som indtil da ikke har reageret på de ældstes bestræbelser for at hjælpe ham. Dét at han mister fællesskabet med dem han holder af, kan måske føre til at han 'kommer til fornuft', erkender alvoren i det han har gjort, og tager skridt til at vende tilbage til Jehova. — Lukas 15:17.

Hvad hvis den der bliver udelukket, er et familiemedlem? I et sådant tilfælde kan det nære familieband virkelig sætte vores loyalitet mod Jehova på prøve. Hvordan skal vi forholde os over for én i familien der er blevet udelukket? Vi kan ikke komme ind på alle de situationer der kan opstå, men lad os se på to grundlæggende.

I nogle tilfælde bor den der er blevet udelukket, stadig hjemme. Eftersom udelukkelsen ikke ophæver familiebandene, vil han stadig kunne tage del i familiens daglige aktiviteter og gøremål. Men han har ved sin handlemåde valgt at bryde de åndelige bånd mellem sig selv og sin troende familie. Loyale familiemedlemmer kan derfor ikke længere have et åndeligt fællesskab med ham. For eksempel, hvis en der er udelukket, er til stede når familien studerer Bibelen sammen, kan vedkommende ikke deltage i drøftelsen. Men hvis den udelukkede er mindreårig, er forældrene stadig ansvarlige for at undervise og opdrage ham. Derfor kan kærlige forældre vælge at holde et bibelstudium med ham.* — Ordsprogene 6:20-22; 29:17.

I andre tilfælde bor den der er blevet udelukket, uden for hjemmet. Selvom der kan være situationer hvor familieanliggender kræver en vis kontakt med vedkommende, bør den holdes på et minimum. Loyale kristne familiemedlemmer vil

---

* Yderligere oplysninger om mindreårige, hjemmeboende børn der bliver udelukket af menigheden, findes i *Vagttårnet* for 1. oktober 2001, side 16-17 og 15. november 1988, side 20.

ikke lede efter undskyldninger for at have kontakt med den udelukkede som ikke længere bor hjemme. Tværtimod vil deres loyalitet mod Jehova og hans organisation få dem til at støtte den bibelske ordening med at udelukke overtrædere. Deres loyale standpunkt er til overtræderens bedste og kan måske hjælpe vedkommende til at få gavn af den tugt der gives.* – Hebræerne 12:11.

---

* Der findes flere oplysninger om hvordan vi bør forholde os til udelukkede familiemedlemmer, i *Vagttårnet* for 15. april 1988, side 26-31, og 15. november 1981, side 18-23.

Hovedbeklædning — hvornår og hvorfor?

Hvornår og hvorfor bør en kristen kvinde bære en hovedbeklædning i forbindelse med sin tilbedelse? Lad os se nærmere på apostelen Paulus' inspirerede behandling af dette emne. Han giver os den vejledning vi behøver for at kunne træffe gode afgørelser, afgørelser som ærer Gud. I Første Korintherbrev 11:3-16 nævner Paulus tre faktorer som vi må tage i betragtning: (1) de *åndelige aktiviteter* som kræver at en kvinde bærer en hovedbeklædning, (2) de *situationer* hvor hun skal gøre det, og (3) *motiverne* til at følge denne formaning.

De åndelige aktiviteter. Paulus nævner to: bøn og dét at profetere. (Vers 4 og 5) At bede vil sige at man henvender sig til Jehova i en form for tilbedelse. Dét at profetere dækker i dag enhver form for undervisning i Bibelen som en kristen forkynder udfører. Antyder Paulus at en kvinde altid skal tildække hovedet når hun beder eller underviser andre i sandheden fra Bibelen? Nej. Det afhænger af situationen.

Situationen. Paulus omtaler to situationer. Den ene kan opstå i familien og den anden i menigheden. Han siger: „En kvindes hoved er manden . . . Enhver kvinde som beder eller profeterer med hovedet utildækket, bringer skam over

sit hoved.“ (Vers 3 og 5) I familieordningen har Jehova tildelt manden stillingen som kvindens hoved. Hvis hun udfører ansvarsopgaver som Jehova har tildelt hendes mand, uden at vise en passende anerkendelse af mandens myndighed, vil hun bringe skam over ham. Hvis det for eksempel bliver nødvendigt at hun leder et bibelstudium mens hendes mand er til stede, vil hun anerkende hans myndighed ved at tage en hovedbeklædning på. Det vil hun gøre uanset om han er døbt eller ej, eftersom han er familiens overhoved.* Hvis hun beder eller underviser mens hendes døbte, mindreårige søn er til stede, vil hun ligeledes bære en hovedbeklædning. Han er ganske vist ikke familiens overhoved, men hun skal gøre det på grund af den myndighed der er blevet tildelt de døbte mandlige medlemmer af den kristne menighed.

Om situationer i menigheden siger Paulus: „Hvis nogen synes at argumentere for en anden skik, så har vi ingen sådan, og det har Guds menigheder heller ikke.“ (Vers 16) I den kristne menighed er det de døbte brødre der har fået til opgave at føre an. (1 Timoteus 2:11-14; Hebræerne 13:17) Det er kun mænd der bliver udnævnt som ældste og menighedstjenere, og som har fået det gudgivne ansvar at tage vare på Guds hjord. (Apostelgerninger 20:28) Men undertiden opstår der situationer hvor en kvinde må tage sig af en opgave der normalt varetages af en egnet døbt broder. For eksempel kan det ske at hun må lede en samling fordi ingen egnet døbt broder er til stede eller har mulighed for at gøre det. Det kan også være at hun må lede et aftalt bibelstudium hvor en døbt broder er til stede. Eftersom hun underviser på menighedens vegne, vil det være rigtigt at hun bærer en hovedbeklædning i erkendelse af at hun varetager en opgave der normalt tildeles en broder.

Der er dog mange aspekter af tilbedelsen som ikke kræver at en søster bærer hovedbeklædning. For eksempel behøver en søster ikke at tage hovedbeklædning på når hun kom-

---

* En kristen hustru vil normalt ikke bede højt når hendes døbte mand er til stede, medmindre der er tale om helt specielle forhold, som for eksempel at han på grund af sygdom har mistet talens brug.

menterer ved møderne, når hun forkynder fra hus til hus sammen med sin mand eller en anden døbt broder, eller når hun studerer eller beder med sine udøbte børn. Der kan selvfølgelig opstå andre situationer der ikke lige er nævnt her, og hvis søsteren er usikker på hvad hun skal gøre, må hun undersøge

emnet yderligere.* Hvis hun stadig er i tvivl, og hvis hendes samvittighed byder hende det, vil der ikke være noget forkert ved at hun tildækker hovedet, som vist på billedet.

Motiverne. I vers 10 finder vi to grunde til at en kristen kvinde bør ønske at følge kravet om at bære en hovedbeklædning: „Kvinden bør have et myndighedstegn på sit hoved af hensyn til englene.“ Læg for det første mærke til udtrykket „et myndighedstegn“. Ved at bære hovedbeklædning viser en kvinde at hun anerkender den myndighed Jehova har givet døbte brødre i menigheden. På den måde viser hun sin kærlighed til Jehova og sin loyalitet mod ham. Den anden grund ligger i ordene „af hensyn til englene“. Hvordan kan dét at en kvinde bærer en hovedbeklædning, berøre disse mægtige åndskabninger?

Englene er interesserede i at se at alle i Jehovas organisation, både i himmelen og på jorden, anerkender Guds myndighed. De har desuden gavn af at betragte ufuldkomne menneskers gode eksempel i denne forbindelse. Englene skal jo også underordne sig Jehovas ordening — en prøve som mange engle i fortiden ikke bestod. (Judas 6) Englene kan være vidne til tilfælde hvor en kristen kvinde er mere erfaren, har større viden og er mere intelligent end en døbt mand i menigheden; alligevel underordner hun sig hans myndighed. I nogle tilfælde

* Yderligere oplysninger findes i *Vagttårnet* for 15. februar 2015, side 30; 15. juli 2002, side 26-27 og 1. juni 1977, side 260-263.

er kvinden en salvet kristen der senere vil blive en af Kristi medregenter. På et tidspunkt vil denne kvinde herske sammen med Kristus i himmelen og indtage en stilling der er højere end englernes. Sådanne kvinder tjener sandelig som gode eksempler for englenerne! Det er en stor forret for alle søstre — i millioner af trofaste engles påsyn — at kunne vise deres ydmyghed og lydighed ved loyalt at underordne sig.

Flaghilsen, deltagelse i valg, civil tjeneste

Flaghilsen. Jehovas Vidner opfatter dét at bøje sig for flaget eller at hilse på det — ofte i forbindelse med afsyngelse af en nationalsang — som en religiøs handling der tilskriver staten eller dens ledere, ikke Gud, frelsen. (Esajas 43:11; 1 Korinther 10:14; 1 Johannes 5:21) En af de ledere man kan nævne, er kong Nebukadnezar af Babylon. For at vise folket hvor op højet og stærkt religiøs han var, lod denne magtfulde hersker en enorm billedstøtte opstille. Derefter befalede han sine undersåtter at bøje sig for den mens der blev spillet musik, en slags nationalhymne. Men de tre hebræere — Sjadrak, Mesjak og Abed-Nego — nægtede selv under trussel om dødsstraf at bøje sig for billedstøtten. — Daniels Bog, kapitel 3.

I vor tid er 'flaget nationalismens vigtigste troskabssymbol og centrale tilbedelsesobjekt,' skrev historikeren Carlton Hayes. „Mænd blotter hovedet når flaget føres forbi dem. Til pris for flaget skriver digtere oder, og børn synger sange.“ Hayes tilføjede at nationalisme også har sine „helligdage“, som for eksempel USA's nationaldag den 4. juli, såvel som sine „helgener og helte“ og sine „templer“, eller monumenter. Ved en offentlig ceremoni i Brasilien sagde en højtstående militær embedsmand: „Flaget æres og tilbedes . . . ligesom fædrelandet tilbedes.“ I en ældre udgave af opslagsværket *The Encyclopedia Americana* står der: „Flaget er ligesom korset helligt.“

En nyere udgave af dette opslagsværk oplyser at nationalsange „udtrykker patriotisme og ofte indeholder en anmodning til Gud om hans ledelse og beskyttelse af folket eller dets ledere“. Jehovas tjenere kan derfor ikke siges at være urimelige når de betragter patriotiske ceremonier hvori der indgår flaghilsen og nationalsange, som religiøse handlinger. Om Jehovas Vidners børns vægring ved at hylde flaget og aflægge troskabsed i de amerikanske skoler havde bogen *The American Character* interessant nok denne kommentar: „At disse daglige ritualer er af religiøs natur, er omsider blevet stadfæstet af højesteret i en række sager.“

Selvom Jehovas folk ikke deltager i ceremonier de betragter som ubibelske, respekterer de i høj grad andres ret til at gøre det. De respekterer også flaget som et symbol og anerkender de retmæssigt indsatte øvrigheder som de „højere myndigheder“ der virker som „Guds tjener“. (Romerne 13:1-4) Jehovas Vidner følger derfor Bibelens tilskyndelse til at bede „for konger og alle dem som er i høje stillinger“. Men vi gør det for at vi „fortsat kan føre et roligt og stille liv med al gudhengivenhed og alvor“. — 1 Timoteus 2:2.

Stemmeafgivning ved politiske valg. Sande kristne respekterer andres ret til at stemme. De protesterer ikke mod at der afholdes valg, og de underordner sig dem der bliver valgt. De forbliver dog fuldstændig neutrale i nationernes politiske anliggender. (Mattæus 22:21; 1 Peter 3:16) Hvordan skal kristne forholde sig i lande hvor der er stemmepligt, eller i situationer hvor de betragtes med stærk misbilligelse hvis de ikke møder op på valgstedet? Med tanke på at Sjadrak, Mesjak og Abed-Nego gik så langt som til at møde op på Durasletten, vil en kristen i lignende situationer måske vælge at møde op på valgstedet, hvis hans samvittighed tillader det. Han vil dog passe på at han ikke bryder sin neutralitet. Her er seks principper han må være opmærksom på:

1. Jesu disciple er 'ikke en del af verden'. — Johannes 15:19.
2. De kristne repræsenterer Kristus og hans rige. — Johannes 18:36; 2 Korinther 5:20.

3. Den kristne menighed er forenet i troen, og dens medlemmer er knyttet sammen i kristen kærlighed. — 1 Korinther 1:10; Kolossenserne 3:14.

4. De der får en bestemt person valgt ind, har et medansvar for hvad vedkommende gør i sit embede. — Læg mærke til de principper der kan udledes af ordene i Første Samuelsbog 8:5, 10-18 og Første Timoteusbrev 5:22.

5. Jehova opfattede Israels ønske om at få en synlig konge over sig som et udtryk for at de havde vraget ham. — 1 Samuel 8:7.

6. Kristne skal frimodigt kunne forkynde budskabet om Riget for folk af enhver politisk observans. — Mattæus 24:14; 28:19, 20; Hebræerne 10:35.

Civil tjeneste. I nogle lande kræver staten at militærnægtere skal udføre en eller anden form for civil tjeneste i en periode. Hvis man står i en sådan situation og skal finde ud af hvad man vil gøre, må man lægge sagen frem for Jehova i bøn, eventuelt tale med en moden trosfælle og derefter træffe en afgørelse ud fra sin oplyste samvittighed. — Ordsprogene 2:1-5; Filipperne 4:5.

Guds ord formaner os til at „underordne [os] regeringer og myndigheder og adlyde dem som herskere, at være rede til enhver god gerning, . . . at være rimelige“. (Titus 3:1, 2) Med det i tanke kan vi stille os selv følgende spørgsmål: 'Hvis jeg siger ja til at udføre den pågældende civile tjeneste, vil jeg da bryde min kristne neutralitet? Vil jeg blive involveret i falsk religion? (Mika 4:3, 5; 2 Korinther 6:16, 17) Vil den pågældende tjeneste gøre det vanskeligt for mig, eller ligefrem forhindre mig i, at udføre mine kristne pligter? (Mattæus 28:19, 20; Efeserne 6:4; Hebræerne 10:24, 25) Eller kunne en sådan tjeneste gøre det muligt for mig at øge mine åndelige aktiviteter, måske endda ved at blive heltidsforkynder?' — Hebræerne 6:11, 12.

Hvis en kristen når til den konklusion at han med god samvittighed kan udføre civil tjeneste i stedet for at gå i fængsel, må hans trosfæller respektere denne beslutning. (Romerne

14:10) Hvis han føler at han ikke kan udføre en sådan tjeneste, skal også denne beslutning respekteres. — 1 Korinther 10:29; 2 Korinther 1:24.

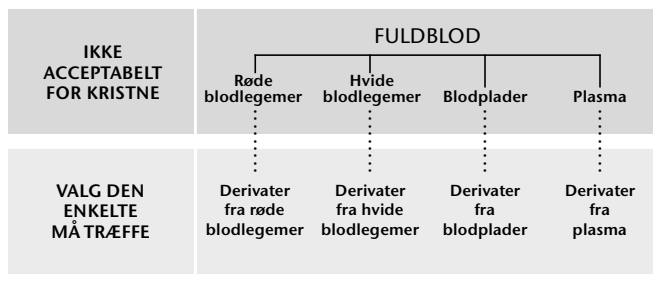
Blodderivater og behandlingsmetoder

Blodderivater. Blodderivater udvindes af blodets fire hovedkomponenter — røde blodlegemer, hvide blodlegemer, blodplader og plasma. For eksempel indeholder de røde blodlegemer proteinet hæmoglobin. Produkter udvundet af hæmoglobin fra mennesker eller dyr er blevet brugt til behandling af patienter med akut anæmi eller massivt blodtab.

Plasma — som for 90 procents vedkommende består af vand — indeholder mange slags hormoner, uorganiske salte, enzymer og næringsstoffer, deriblandt mineraler og sukker. Det indeholder også koagulationsfaktorer, sygdomsbekæmpende antistoffer og proteiner som albumin. Immunglobulin, der gives som indsprøjtning mod visse sygdomme, er udvundet af blodplasma fra personer der allerede er immune over for smitstofferne. Af hvide blodlegemer kan man fremstille interferoner og interleukiner til behandling af visse virusinfektioner og kræftformer.

Kan kristne benytte sig af behandlinger hvori der indgår blodderivater? Bibelen behandler ikke emnet i detaljer, så hver enkelt kristen skal træffe en personlig afgørelse på grundlag af sin egen samvittighed over for Gud. Nogle vil afslå enhver behandling med blodderivater. De ræsonnerer at Gud i sin lov til Israel krævede at blod der løb fra et dyr, skulle 'hældes ud på jorden'. (5 Mosebog 12:22-24) Andre, som ligeledes afviser transfusioner af fuldblod og dets hovedkomponenter, går måske med til behandlingsmetoder der omfatter brugen af et blodderivat. Deres ræsonnement kan være at et blodderivat på et tidspunkt i processen er så

nedbrudt en bestanddel af blodet at det ikke længere repræsenterer livet hos det menneske eller dyr det er taget fra.

Når vi skal træffe afgørelser om brugen af blodderivater, bør vi overveje følgende spørgsmål: Er jeg klar over at jeg ved at afslå behandling med alle blodderivater også siger nej til behandling med visse lægemidler som kan bekæmpe sygdomme, eller som kan fremme blodets koagulation så blødninger kan standses? Kan jeg forklare den behandlende læge hvorfor jeg afslår eller accepterer brugen af et eller flere blodderivater?

Behandlingsmetoder. Blandt disse metoder er hæmodilution samt genvinding af blod med en cell-saver. Ved hæmodilution bliver noget af patientens blod ledet ud af legemet, erstattet med et plasmaerstatningsmiddel og ført tilbage til patienten. Ved hjælp af en cell-saver kan man opsuge og genbruge det blod patienten ellers ville miste under operationen. Blodet fra operationssåret eller det blod der er sivet ud i kroppens hulrum, bliver opsamlet, rensat eller filteret og dernæst ført tilbage til patienten. Eftersom de måder disse behandlinger udføres på, kan variere fra læge til læge, må den kristne bede lægen om at forklare præcis hvad den foreslåede behandling består i.

Når man skal tage stilling til om man vil acceptere sådanne behandlingsmetoder, kan man overveje følgende: Hvis noget af mit blod bliver ledt uden for mit legeme, og

blodets cirkulation måske endda bliver afbrudt for en tid, vil jeg da med min samvittighed mene at dette blod stadig er en del af mig selv og derfor ikke behøver at blive 'hældt ud på jorden'? (5 Mosebog 12:23, 24) Vil det forurolige min bibeloplærte samvittighed hvis noget af mit blod under en lægeundersøgelse eller en behandling bliver udtaget, modificeret og ført tilbage til mit legeme? Er jeg klar over at jeg ved at afslå alle behandlingsmetoder der omfatter brugen af mit

FORSLAG TIL HVAD DU KAN SPØRGE LÆGEN OM

Hvis du står over for en operation eller en behandling hvor der kunne blive benyttet et blodprodukt, må du sikre dig juridisk, for eksempel ved at have udfyldt dokumentet *Forhåndsdirektiv og fuld-magt angående lægebehandling*, der er udarbejdet for at beskytte dig mod at få blodtransfusion. Derudover kan du stille lægen følgende spørgsmål:

- Er alle der skal være med til at behandle mig, klar over at jeg som et af Jehovas Vidner under ingen omstændigheder vil modtage *transfusion af blod eller blodkomponenter* (røde eller hvide blodlegemer, blodplader eller blodplasma)?
- Hvis et foreslået medikament indeholder blodderivater, hvor store mængder drejer det sig da om? Hvor store doser af medikamentet kan det tænkes at der bliver ordineret, og hvilken form indgives det i?
- Hvis min samvittighed tillader mig at tage imod et blodderivat, hvilke risici er det da forbundet med? Hvilke andre behandlingsmuligheder findes der?

Før du beslutter dig for hvad du vil gøre, bør du lægge sagen frem for Jehova i bøn. Han har lovet at give den nødvendige visdom til alle der 'fortsat be-der' om den i tro. — Jakob 1:5, 6.

eget blod, også siger nej til for eksempel dét at få taget blodprøve, hæmodialyse og anvendelse af hjerte-lungemaskine?

En kristen må selv afgøre hvordan han ønsker at hans blod skal behandles i forbindelse med et kirurgisk indgreb. Det samme gælder i forbindelse med en lægeundersøgelse eller en aktuel behandling hvor en lille mængde af ens blod udtages, eventuelt modificeres og derefter føres tilbage til legemet.

Hvordan man kan vinde kampen mod masturbation

Masturbation er en åndeligt usund vane som fordærver sindet og fører til at man bliver selvoptaget.* De der tilfredsstiller sig selv, kan let begynde at betragte andre blot som sexobjekter, nogle der er til for deres egen seksuelle nydelses skyld. Det seksuelle bliver adskilt fra kærligheden og reduceret til en refleks der giver en flygtig nydelse og letter den seksuelle spænding. Men det giver kun en kortvarig lettelse. Ved masturbation bliver ens lemmer nemlig ikke gjort døde „med hensyn til utugt, urenhed, [og uret] seksuel lidenskab“, men tværtimod stimuleret. — Kolossenserne 3:5.

Apostelen Paulus skrev: „I elskede, . . . lad os rense os for enhver besmittelse af kød og ånd, idet vi fuldender hellighed i gudsfrygt.“ (2 Korinther 7:1) Hvis du har meget svært ved at leve op til disse ord, skal du ikke miste modet. Jehova er altid „rede til at tilgive“ og hjælpe. (Salme 86:5; Lukas 11:9-13) Din skyldfølelse og dine bestræbelser for at holde op med denne vane — trods lejlighedsvis tilbagefald — viser at du har den rigtige indstilling. Husk også at „Gud er større end vort hjerte og kender alle ting“. (1 Johannes 3:20) Gud ser ikke blot vores synder; han ser hele vores person. På grund

---

* Masturbation er en stimulering af kønsorganerne som almindeligvis resulterer i orgasme.

af hans kendskab til os vil han lytte med forståelse til vores oprigtige anmodninger om at blive vist barmhjertighed. Bliv derfor aldrig træt af ydmygt og oprigtigt at henvende dig til Gud, ligesom et barn der går til sin far når det er i vanskeligheder. Jehova vil give dig en god samvittighed. (Salme 51:1-12, 17; Esajas 1:18) Du skal selvfølgelig tage nogle positive skridt i overensstemmelse med dine bønner. For eksempel må du bestrebe dig for at undgå dårligt selskab og enhver form for pornografi.*

Hvis dit problem med masturbation varer ved, skal du ikke tøve med at tale med din kristne far eller mor eller en åndeligt moden og omsorgsfuld ven.[#] — Ordsprogene 1:8, 9; 1 Thessaloniker 5:14; Titus 2:3-5.

---

* Mange familier har taget den forholdsregel at placere computeren i et fællesrum. Nogle har desuden købt computerprogrammer som filtrerer uønsket materiale fra. Men intet computerprogram er fuldstændig pålideligt.

[#] Praktiske forslag til hvordan man kan overvinde masturbation, findes i artiklen „Unge spørger: Hvordan kan jeg komme af med denne vane?“ i *Vågn op!* for november 2006, og side 178-182 i bogen *Unge spørger* — *Svar der duer*, bind 1.

Bibelens syn på skilsmisse og separation

Jehova forventer at ægtepar forbliver tro mod deres ægteskabsløfte. Da han førte den første mand og kvinde sammen i ægteskabet, sagde han: „En mand . . . skal holde sig til sin hustru, og de skal blive ét kød.“ Jesus Kristus gentog senere denne udtalelse og tilføjede: „Derfor, hvad Gud har sat sammen, må intet menneske skille ad.“ (1 Mosebog 2:24; Mattæus 19:3-6) Jehova og Jesus betragter altså ægteskabet som et livslangt forhold der først hører op når den ene ægtefælle dør. (1 Korinther 7:39) Da ægteskabet er en hellig ordning, er skilsmisse et alvorligt skridt. Jehova hader ligefrem skilsmisser der opnås på et ubibelsk grundlag. — Malakias 2:15, 16.

Hvad er ifølge Bibelen en gyldig grund til skilsmisse? Jehova hader ægteskabsbrud og utugt. (1 Mosebog 39:9; 2 Samuel 11:26, 27; Salme 51:4) Han betragter utugt med så stor afsky at han tillader skilsmisse på det grundlag. (En behandling af hvad utugt indbefatter, findes i kapitel 9, paragraf 7). Jehova giver den uskyldige ægtefælle ret til at vælge om han eller hun vil blive hos den der har begået utugt, eller søge skilsmisse. (Mattæus 19:9) Så hvis den uskyldige part beslutter at lade sig skille, er det ikke noget Jehova hader. Den kristne menighed vil dog ikke opfordre nogen til at søge skilsmisse. Der kan være nogle forhold der får den uskyldige ægtefælle til at vælge at blive hos den skyldige part, især hvis vedkommende oprigtigt har ændret sind. Under alle omstændigheder må de der har en bibelsk grund til at lade sig skille, træffe deres egen afgørelse og tage de konsekvenser det kan føre med sig. — Galaterne 6:5.

I visse *ekstreme* situationer har nogle kristne besluttet at lade sig separere eller skille fra deres ægtefælle selvom vedkommende ikke har begået utugt. Ifølge Bibelen skal den der går, „forblive ugift eller også forlige sig“ med sin ægtefælle. (1 Korinther 7:11) Den kristne i en sådan situation er ikke fri til at indgå ægteskab med en tredje part. (Mattæus 5:32) Lad os se på nogle helt særlige situationer som nogle har betragtet som gyldige grunde til at gå fra deres ægtefælle.

Forsætlig forsømmelse af familiens underhold. En familie kommer måske i den yderste nød og mangler de mest basale fornødenheder fordi manden ikke sørger for dens underhold, selvom han er i stand til det. Bibelen siger: „Hvis nogen ikke sørger for . . . dem som er medlemmer af hans husstand, har han fornægtet troen og er værre end én uden tro.“ (1 Timoteus 5:8) Hvis en sådan mand nægter at ændre kurs, vælger hustruen måske at beskytte sig selv og sine børn ved at søge separation. De kristne ældste bør naturligvis omhyggeligt overveje sagen hvis en kristen ægtemand anklages for

ikke at ville forsørge sin familie. Nægter manden at sørge for familien, kan det resultere i at han må udelukkes.

Voldsom fysisk mishandling. En ægtefælle kan være så voldelig at den anden parts liv og helbred bringes i fare. Hvis den voldelige ægtefælle er en kristen, skal menighedens ældste undersøge anklagerne om fysisk vold. Vredesudbrud og en voldelig adfærd kan føre til udelukkelse af den kristne menighed. — Galaterne 5:19-21.

Alvorlig fare for den troendes åndelige helbred. En ægtefælle forsøger måske konstant at hindre sin troende ægtefælle i at tilbede Gud eller prøver at tvinge vedkommende til at overtræde Guds bud. I et sådant tilfælde må den ægtefælle hvis åndelige helbred er i fare, afgøre om den eneste måde hvorpå han eller hun kan 'adlyde Gud som sin hersker mere end mennesker', er ved at søge separation. — Apostelgerninger 5:29.

I alle de ekstreme situationer der her er blevet nævnt, gælder det at ingen bør lægge pres på den uskyldige ægtefælle for at få ham eller hende til at forlade sin ægtefælle eller til at blive hos vedkommende. Ældste og åndeligt modne venner kan tilbyde støtte og bibelsk vejledning, men de har ikke kendskab til alt hvad der foregår mellem mand og hustru. Det har kun Jehova. En kristen kvinde ærer selvfølgelig ikke Gud eller ægteskabsordningen hvis hun overdriver sine ægteskabelige problemer for at slippe for at leve sammen med sin mand. Det samme gør sig gældende i forbindelse med en ægtemand. Jehova kan gennemskue enhver udspekuleret plan bag en anmodning om separation, uanset hvordan man prøver at skjule sin hensigt. „Alle ting er nøgne og blottede for hans øjne, ham vi skal stå til regnskab.“ (Hebræerne 4:13) Men hvis en kristen befinder sig i en af de ovennævnte ekstreme situationer, bør ingen kritisere vedkommende hvis han eller hun, som en sidste udvej, vælger at lade sig separere. Til syvende og sidst 'skal vi alle træde frem for Guds dommersæde'. — Romerne 14:10-12.

Hvordan man løser stridigheder i forretningsanliggender

I Første Korintherbrev 6:1-8 kom apostelen Paulus ind på dét at føre retssag mod trosfæller. Han udtrykte skuffelse over at nogle kristne i Korinth 'vovede at indbringe sager for uretfærdige'. (Vers 1) Paulus fremførte stærke argumenter for hvorfor kristne bør lade deres stridigheder afgøre i menigheden frem for at anlægge retssager mod hinanden ved domstole. Lad os undersøge nogle af grundene til at denne inspirerede vejledning blev givet, og dernæst se på nogle få situationer som ikke nødvendigvis kommer ind under vejledningen.

Hvis vi har en uoverensstemmelse med en trosfælle angående et forretningsanliggende, vil vi først og fremmest prøve at løse den på Jehovas måde, ikke vores egen. (Ordsprogene 14:12) Som Jesus viste, er det bedst hurtigt at få en uoverensstemmelse ud af verden før den vokser sig stor. (Mattæus 5:23-26) Sørgeligt nok udvikler nogle kristne en stridbar indstilling og går endda til domstolene for at få afgjort uoverensstemmelser. Paulus sagde: „Nu er det jo i det hele taget et nederlag for jer at I har retssager med hinanden.“ Hvorfor? En væsentlig grund er at sådanne retssager ofte sætter menighedens og vores Guds navn i et dårligt lys. Derfor tager vi Paulus' spørgsmål til os: „Hvorfor lider I ikke hellere uret?“ – Vers 7.

Paulus gjorde også opmærksom på at mange stridigheder kan løses ved at gøre brug af den gode ordening Gud har givet menigheden, nemlig ældsteordningen. De ældste er kristne mænd som har opnået visdom gennem deres kundskab om Bibelens sandheder, og Paulus sagde at de kan „dømme mellem . . . brødre“ når det drejer sig om „sager der hører dette liv til“. (Vers 3-5) Jesus viste at stridigheder i forbindelse med alvorlige overtrædelser, som for eksempel bagvaskelse og bedrageri, bør løses ved hjælp af en fremgangsmåde der består af tre skridt. For det første må de involverede forsøge at bilægge striden indbyrdes. Hvis problemet ikke løses ved dette skridt,

skal et eller to vidner drages ind i sagen. Løses problemet heller ikke ved hjælp af dette andet skridt, må man bringe sagen for de kristne ældste, som repræsenterer menigheden. — Matæus 18:15-17.

De ældste er selvfølgelig ikke nødvendigvis advokater eller forretningsmænd, og det er heller ikke deres opgave at optræde som sådanne. De bestemmer ikke hvordan forretningsmæssige problemer mellem brødre skal løses, men de vil søge at hjælpe de involverede parter til at følge Bibelens vejledning og finde frem til en fredelig løsning. I komplicerede sager ønsker de ældste måske at rådføre sig med kredstilsynsmanden eller Jehovas Vidners afdelingskontor. Der er imidlertid situationer som ikke kommer ind under Paulus' vejledning. Hvilke for eksempel?

I nogle tilfælde kan et sagsanlæg være en ren formalitet, i andre tilfælde kan det være en juridisk nødvendighed uden at der ligger noget selvisk eller fjendtligt i det. For eksempel kan det at gå til domstolene være den eneste mulighed der findes når det drejer sig om sager vedrørende skilsmissebevilling, tilkendelse af forældremyndighed og ægtefællebidrag, udbetaling af forsikringserstatning, stadfæstelse af et testamente og det at blive opført på en liste over kreditorer i forbindelse med en konkurs. Der kan også være tilfælde hvor en broder kan føle sig nødsaget til at rejse modkrav for at beskytte sig selv i en retssag.*

Hvis sådanne retssager føres på fredelig vis, vil de ikke nødvendigvis være i modstrid med ånden i Paulus' vejledning.# Ikke desto mindre bør helligelsen af Jehovas navn og menighedens fred og enhed ligge den kristne mest på sinde. Kristi disciple er først og fremmest kendetegnet af kærlighed, og „kærligheden . . . søger ikke sine egne interesser“. — 1 Korinther 13:4, 5; Johannes 13:34, 35.

---

* I sjældne tilfælde kan det ske at en kristen begår en alvorlig forbrydelse mod en anden — som for eksempel voldtægt, overfald, mord eller en grov berigelsesforbrydelse. I et sådant tilfælde vil det være helt rigtigt af en kristen at anmelde sagen til myndighederne selvom det vil føre til en retssag.

Yderligere oplysninger findes i *Vagttårnet* for 15. marts 1997, side 17-22, og 15. oktober 1991, side 25-28.

Find flere oplysninger på www.jw.org,
eller kontakt Jehovas Vidner.